

**Valaisua Bhagavan Sri Ramana
Maharshin Opetukseen**

**Hengellisen Harjoituksen Ydinmehu
(Sadhanai Saram)**

Sri Sadhu Om

Kustantaja:

AHAM Publications Asheboro, NC 27205 U.S.A.

Ensimmäinen julkaisu tamilinkielisenä vuonna 1983
Otsikolla "Part Three – Sri Ramana Vazlu"

Käännetty alkuperäisestä tamilinkielisestä painoksesta
Swami Sadhu Om ja Michael James

Muut tämän tekijän englanninkieliset kirjat:
"Path of Sri Ramana Maharshi – Part One"
"Path of Sri Ramana Maharshi – Part Two"

Alun perin kirjaa kutsuttiin nimellä,
"Hengellisen Harjoituksen Ydinmehu"
(Sadhanai Saram)

Kuitenkin ennen kuolemaansa maaliskuussa 1985,
Swami Sadhu Om päätti nimetä sen
"Valaisua Bhagavan Sri Ramana Maharshin Opetukseen"

Tämä on ensimmäinen täysin uudistettu englanninkielinen painos.

Julkaissut:
AHAM Publications
Asheboro, NC 27205 • USA
Copyright © 2002
ISBN: 1-888599-21-9

Kaikki oikeudet pidätetään. Mitään tämän kirjan osaa ei ole tarkoitettu käytettäväksi tai uudelleen tuotettavaksi millään tavalla ilman kirjallista lupaa, lukuun ottamatta lyhyitä lainauksia, jotka sisällytetään artikkeleihin ja kriittisiin arvosteluihin. Saadaksesi lisätietoja, ota yhteyttä kustantajaan:

AHAM Publications • 4368 NC Hwy. 134
Asheboro, NC 27205 • USA
Puhelin: (336) 381-3988 • Fax: (336) 381-3881
E-mail: ahamcntr@asheboro.com
Web-sivusto: www.aham.com

Suomentajan huomautus:

Olen pyrkinyt, parhaani mukaan, seuraamaan alkuperäistä tekstiä sekä rakenteellisesti että tekstillisesti. Suomen kielen rakenteen huomioon ottaen se ei aina ole mahdollista. Tästä johtuen olen lisännyt itse muutaman alaviitteen, joita alkuperäisessä tekstissä ei ole, selventääkseni sanontaa. Lisäksi tekstissä on muutama kaarisuluissa '()' oleva sana, jotka kaikki ovat omaa käsialaani. Alkuperäisessä tekstissä olevina sulkeina käytän laajempia sulkeita '[]' ja '{ }'. Sanaston käännökset ovat yliolkaisia, koska useista sanoista on olemassa lukemattomia merkityksiä käyttöpaikan ja käyttäjän mukaan.

Jyväskylässä 05.03.2017

Sisällysluettelo

Kustantajan lyhyt kertomus tämän kirjan historiasta	5
Kirjailijasta	7
Bhagavan Sri Ramana Maharshin kuva	12
Hengellisen Harjoituksen Ydinmehu (Alkusäkeet)	13
Yksitoista Säettä Itsetutkimuksesta	73
Neljäkymmentä Säettä Luopumisesta	76
Sanskritin ja Tamilinkielisten Sanojen Sanasto	84

Kustantajan lyhyt kertomus tämän kirjan historiasta

Sen jälkeen kun Bhagavan Sri Ramana Maharshi jätti kehonsa vuonna 1950, monet Hänen kannattajansa tulivat tuntemaan Swami Sadhu Omin, tämän kirjan kirjoittajan, ei ainoastaan yhtenä Sri Bhagavan parhaimmista opetuslapsista, jotka asuivat ashramin ulkopuolella, vaan myös eräänä, jolla oli harvinainen lahja selittää Hänen opetuksensa helposti, selkeästi ja yksinkertaisella tavalla, jota ei vain ymmärrettäisi, vaan myös helposti harjoitettaisiin kaikkien todellisen Itsetuntemuksen vilpittömien etsijöiden toimesta. Niinpä monet Hänen kannattajansa alkoivat lähestyä Swamia etsien selvennystä Sri Bhagavanin opetusten kaikkiin aspekteihin. Tämä sisälsi myös muiden asioiden joukossa Itsetutkimuksen menetelmän oikean käytön kannattajan harjoituksessa.

Havaitessaan Swamin selitykset selkeiksi ja helpoiksi ymmärtää, jotkut etsijät tekivät muistiinpanoja hänen suullisista vastauksistaan ja toiset kokosivat ja säilyttivät hänen kirjeitään vastauksina heidän kysymyksiinsä ja epäilyksiinsä. Ymmärtäessään miten hyödyllisiä Swami Sadhu Omin selvitykset olisivat kaikille vilpittömille totuuden etsijöille, eräs Sri Bhagavanin kannattaja, edesmennyt tohtori R. Santanam, näki paljon vaivaa usean vuoden ajan kokoamalla yhteen monia Swamin kirjoittamia kirjeitä ja monia heidän kirjoittamiaan muistiinpanoja, jotka olivat vierailleet hänen luonaan ja pyysi häntä muokkaamaan kaikkia kirjeitä ja muistiinpanoja ja esittämään ne kirjan muodossa.

Koska Dr. Santanamin kokoama materiaali koostui vastauksista, joita annettiin erilaisiin olosuhteisiin kannattajille, joiden ymmärryksen tasot olivat hyvin erilaisia ja jotka käsittelivät hyvin erilaisia aiheita – kuten omistautumista, Itsetutkimusta, joogaa, karmaa, Jumalaa, maailmaa, sielua, syntymää, kuolemaa, vapautumista jne. – Sadhu Om Swamin mielestä ei ollut tarkoituksenmukaista muodostaa kirjaa, joka koostuu niin monista sekalaisista ajatuksista; ja niinpä hän valitsi ensin vain ne ajatukset, jotka keskittyivät Itsetutkimuksen suoraan polkuun, hänen ensimmäistä kirjaansa varten, jättäen loput käytettäväksi myöhemmin. Tässä mielessä, Swamin ensimmäinen kirja, *The Path of Sri Ramana – Part One* (Osa 1) , julkaistiin ensimmäisen kerran vuonna 1971 ja nyt myöhempinä painoksina, on erinomainen avustus levittäen kaikille Sri Bhagavanin kannattajille ja ihailijoille Itsetutkimuksen menetelmää, joka on Hänen ensisijainen Opetuksensa.

Kun *The Path of Sri Ramana* Osa 1 sekä tamilin- että englanninkielisenä alkoi päästä Sri Bhagavanin kannattajien käsiin, jotka asuivat eri puolilla maailmaa, jotkut heistä alkoivat kysellä Sri Sadhu Om Swamilta, "Miksi tämä kirja käsittelee ainoastaan Itsetutkimuksen polkua? Miksette ole kirjoittanut itsensä luovuttamisen polusta ja monista muista Sri Bhagavanin opetusten seikoista, kuten totuudesta, jonka Hän paljasti Jumalan, maailman, luomakunnan, karman ja niin edelleen luonteesta?" Tästä seurasi, että Sri Sadhu Om jälleen kerran otti esille Dr. Santanamin keräämän aineiston ja erilaisista vastauksista, jonka hän oli laittanut sivuun muokatessaan Osaa 1, hän kokosi *The Path of Sri Ramana – Part Two* (Osa 2), jossa on kolme lukua, nimittäin; (1) "Jumala ja Maailma" (2) "Rakkaus eli Bhakti" ja (3) "Karma", joihin liittyi useita selittäviä liitteitä. Osa 2 julkaistiin ensimmäisen kerran englanninkielisenä vuonna 1976. Tämän kirjan julkaisija suunnittelee julkaisevansa uudemman uudistetun painoksen.

Vaikka hän vastasi henkistä harjoitusta koskeviin kysymyksiin, joita hänelle esittivät Sri Bhagavanin tamilinkieliset kannattajat, Sri Sadhu Om Swami vastasivat joskus kirjoittamalla säkeitä ja lauluja, jotka Dr. Santanam kokosi otsikolla *Sadhanai Saram* (Hengellisen Harjoituksen Ydinmehu). *Sadhanai Saram* julkaistiin ensimmäisen kerran tamiliksi vuonna 1983 *The Path of Sri Ramanan* kolmantena osana – Osat 1 ja 2 (nimellä *Sri Ramana Vazhi* tamiliksi).

Vuosina 1984-5, kun *The Path of Sri Ramanan* kolmannen tamilinkielisen painoksen – Osia 1 ja 2 aiottiin painaa, Sri Sadhu Om tarkisti molemmat osat ja lisäsi monia tuoreita selityksiä, jotka hän oli antanut vastauksina kannattajien kysymyksiin, jotka olivat lukeneet kahden kirjan aiempia painoksia tamilin- ja englanninkielisinä.

Michael James, pitkäaikainen sekä Sri Bhagavanin että Sri Sadhu Omin kannattaja, jatkoi näiden lisättyjen selitysten, runojen ja laulujen muokkaamista ja kääntämistä englannin kielelle Swamin kuoleman jälkeen vuonna 1985. Näiden tietoisten aihepiirien muokatut sisällöt muodostavat tämän ensimmäisen englanninkielisen painoksen, joka nyt ovat täydellinen kirja.

Michael James, joka hoiti Sri Sadhu Omin pientä ashramia hänen kuolemansa jälkeen, totesi, että Swamin toiveena oli, että nämä Sri Bhagavanin opetusten tarkastetut selitykset olisi otsikoitava nimellä, *Valaisua Bhagavan Sri Ramana Maharshin Opetuksiin*, jota kunnioitetaan tässä.

Kirjailijasta

Sri Sadhu Om Swami tuli Bhagavan Sri Ramana Maharshin luo Thanjavurin piirikunnasta Etelä-Intian Tamil Nadun osavaltiossa. Tämä alue tunnetaan tamilin opetuksen ja kulttuurin keskuksena.

Jo varhaislapsuudestaan hänen elämänsä kallistui ensisijaisesti kohti henkisiä intressejä, jolloin hän osoitti suurta kunnioitusta pyhimyksille ja viisaille. Jopa myöhempinä vuosinaan hän täytti opiskelijansa ja kuuntelijansa elämänsä tarinoilla. Jo varhaisessa teini-iässään hän oli armosta innoittunut tamilrunoilija, jonka inspiraatio tuli häneen neljätoistavuotiaana.

Hän tapaamisensa ja seurustelunsa Sri Bhagavan Ramanan kanssa nosti hänen luonnollisen runollisen kykynsä täyteen hedelmöintiinsä ja kuolinhetkeensä saakka, maaliskuussa 1985, hän koosti noin kuusituhatta laulua ja säettä, laulaen omistautumistaan Gurulleen Ramanalle, kuvaamalla Hänen elämänsä ainutlaatuista kirkkautta ja kauneutta tai selittämällä Hänen filosofiaansa mitä laimentamattomimmassa muodossa kielellä, joka oli yksinkertaisuuden ja selkeyden ihme eikä se voinut olla liikauttamatta kuulijan sydäntä ja sai meidät haluamaan tietää enemmän Sri Bhagavan Ramanasta ja Hänen ohjeistaan (*upadesa*).

Vastatessaan hengellisten asioiden kysymyksiin, Swamin vastaukset osoittivat, että se johtui vain hänen gurunsa, Ramanan armosta, että hän pystyi tekemään täyttä oikeutta kaikille niille monille hienovaraisille kohdille, joita tuli esille; ja paljastamaan vastaukset, jotka käsittelivät kaikkia eri kuuntelijoiden eri katsantokantoja, jotka suoritettiin virkistävällä ja iloisella omaperäisyydellä.

Hänen yhteiselonsa Sri Bhagavanin kanssa kesti vain viisi vuotta, koska hänen mestarinsa kuoli. Kuten Sri Bhagavan sanoo, "Miehille Gurun voimallisen silmäyksen alla, kun kivihiilen syttyminen vie aikaa ja puuhiili on suhteellisesti nopeampaa, ruuti syttyy välittömästi." Jälkimmäinen esimerkki näytti pitävän paikkansa Swami Sadhu Omin tapauksessa, jonka valaistuminen syntyi olemalla mestarinsa kanssa vain tämän suhteellisen lyhyen ajan.

Tässä kirjassa ja hänen muissa kirjoissaan esiintyvä syvä hengellinen ymmärrys osoittaa selvästi, että Swami Sadhu Om ei kuulu tavallisten etsijöiden luokkaan,

heihin, joihin Sri Muruganar, Sri Bhagavanin tärkein opetuslapsi viittasi säkeessä 101 tai hänen "Garland of Guru's Sayings":

"... jotka pysyvät liikkumatta lähellä täydellisen tiedon Mestaria, ikääntyvät ja kuolevat samalla kun heidän egonsa pimeys viipyy kuin tasainen varjo väijyen lyhtypylvään jalassa. Tällaista on kenties heidän raakuutensa, vielä menneistä syntymistä pysyen elossa."

Vaikka hänellä oli suhteellisen lyhyt yhteiselo Sri Bhagavan Ramanan kanssa, sen vuoksi, että hän oli kauan yhdessä Sri Muruganarin kanssa – joka itse oli suuri tamilrunoilija, joka valaistui heti Sri Bhagavanin läsnäolon ja armon johdosta – Swami Sadhu Om pystyi imemään Sri Bhagavanin viisauden sanojen sisällön niukkasanaanaisesta klassisesta tamilin kielestä, jolla Hän puhui ja jakoi opetuksiaan. Lisäksi Swamin vilpitiön omistautuminen gurulleen ja hänen yksipisteinen sitoutumisensa Hänen opetuksiinsa, teki hänestä sopivan kanavan Sri Bhagavanin armolle sekä virrata häneen että täyttää hänet sen rikkaalla runsaudella. Ja se saa myös aikaan kuulijan tai lukijan täyttymään lähes samalla Sri Bhagavanin armon rikkaudella.

Tämä tarkoittaa sitä, että Swami Sadhu Omilla oli kolme keskeistä pätevyyttä selittää Bhagavan Sri Ramana Maharshin opetuksia niille, jotka tulivat hänen luokseen etsimään selvennystä. Vaikka hän tunnustaa, ettei hän hallitse hyvin englannin kieltä, hänen äidinkieltensä ollessa tamili, kolmen keskeisen pätevyyden avulla – t.s. hän on asunut lähellä Sri Bhagavana itseään, hän omaa myös selkeän ymmärryksen jopa klassisesta tamilin kielestä, jota Sri Bhagavan käytti ja hän on oivaltanut itse ja kokenut suoraan Sri Bhagavanin jakaman Viisauden ja Totuuden – hän kykeni havaitsemaan niiden virheellisen ymmärryksen, joiden, pakostakin, täytyi olla riippuvaisia ainoastaan englanninkielisistä versioista lähestyessään Sri Bhagavan Ramanan opetuksia.

Joillakin ihmisillä oli tapana arvioida Sri Bhagavanin jokaisen opetuslapsen todellista arvoa niiden vuosien lukumäärällä, jonka he asuivat Hänen kanssaan, koska kun on pitkässä yhteydessä Guruun, se on yleensä merkittävä tunnusmerkki siitä, että hän on pätevä opettamaan tai neuvomaan muita Hänen opetustensa asianmukaisessa käytössä; tosin aika, jonka opetuslapsi on viettänyt Sadgurunsa

fyysisessä läsnäolossa, ei ole kriteeri, jolla ihminen voi arvioida hänen henkistä saavutustaan.

Kun eräs tällainen henkilö kerran kysyi Sri Sadhu Om Swamilta hieman halventavasti, "Sinä asuit Sri Ramanan kanssa ainoastaan viiden vuoden ajan, eikö siellä ollut monia, jotka asuivat Hänen kanssaan useampia vuosia kuin sinä?" Hän vastasi: "Kyllä, olen todella häpeissäni siitä, koska kun jopa viisi sekuntia oli enemmän kuin tarpeeksi jumalalliselle Voimalle loistaa Sri Bhagavanin Läsnäolossa sammuttaakseen kypsien sielujen hengellisen janon, jos viisi vuotta olivat tarpeen minun tapauksessani, eikö se osoita minun kypsymättömyyteni tilaa?".

Tämä vastaus oli Sri Sadhu Om Swamille tyypillinen vaatimaton itsensä häivyttävä asenne. Huolimatta hänen monipuolisesta neroudestaan olla ylittämättömän erinomaisuuden tamilrunoija, lahjakas muusikko, melodinen ja suloääninen laulaja, proosan selkeä kirjailija ja loistava filosofi, jolla on syvää hengellistä ymmärrystä ja voimaa ilmaista totuutta selkeällä, yksinkertaisella ja alkuperäisellä tavalla, hän ei koskaan etsinyt itselleen mitään tunnustusta tai arvostusta maailmasta. Itse asiassa, hänen elämänsä oli täydellinen esimerkki tiukasta pitäytymisestä siihen pääperiaatteeeseen, jota Sri Bhagavan opetti, nimittäin että meidän pitäisi kieltää itsemme elämämme jokaisena hetkenä niin ettemme antaisi mitään merkitystä omalle yksittäiselle olemuksellemme ja meidän tulisi näin poistaa egomme.

Vaikka jotkut Sri Sadhu Om Swamin kirjoituksista sekä proosa- että runomuodossa julkaistiin hänen elinaikanaan ja vaikka monia muita on julkaistu tamiliksi sen jälkeen kun hän karisti fyysisen kehonsa maaliskuussa 1985, hänen suhtautumisensa kirjoitustensa julkaisemista kohtaa oli aivan erilainen kuin monien muiden henkisten tai filosofisten kirjojen kirjoittajien asenne, jotka omasta aloitteestaan pyrkivät jakamaan tietojaan maailmalle kirjoittamalla ja julkaisemalla kirjoja. "Meidän ei pitäisi avata ovea ellei siihen koputeta" oli kaikkien hänen tekojensa periaatteena. Ellei häneltä kysytyä vilpittömällä vakavuudella, hän ei halunnut puhua tai kirjoittaa mitään hengellisistä asioista.

Sri Sadhu Omilla oli usein tapana sanoa, "Meidän ei pitäisi juosta maailman perässä; meidän ei pitäisi katsoa ulospäin maailmaan, meidän pitäisi katsella sisäänpäin Itseen. Nuo *sannyasit* (henkiset etsijät), jotka juoksevat maailman perässä, eivät saavuta maailmaa eivätkä Itseä (Jumalaa). Jos yritämme saada

varjostamme kiinni, emme koskaan tartu siihen, mutta jos menemme kohti aurinkoa, meidän varjomme juoksee automaattisesti perässämme. Nuo *sannyasit*, jotka aina huolehtivat maailmasta tavoitteenaan opettaa maailmaa, pilaantuvat lopulta ... ".

Kerran Sri Sadhu Omille tuli kutsu hartaalta etsijältä USA:sta, "Ettekö tulisi länteen ja opastaisi meitä?" Hänen asenteensa näkyy selvästi hänen vastauksessaan, joka meni seuraavasti: "Todellisuudelle on tarpeetonta juosta maailman perässä. Lisäksi, suuren totuuden mukaisesti, jonka löysi ja toi esiin Sri Ramana Bhagavan, hyvä ihminen, joka viettäen yksinkertaista, mutta kuitenkin erittäin hengellistä elämää ja poistuen maailmalle tuntemattomana, tekee paljon enemmän hyvää maailmalle kuin kaikki poliittiset ja sosiaaliset uudistajat ja kaikki filosofian puhujakorokesankarit. Todella valaistunut elämä auttaa varmasti hartaita etsijöitä vaikka he saattavat elää maailman syrjäisillä nurkilla ja jopa ilman fyysistä kontaktia, viestejä, lehtiä tai kirjoituksia. Tämä on Sri Ramana Bhagavanin maailman opettamisen menetelmä puheen ylittävällä Mystisellä Hiljaisuudella, suurimmalla Voimalla. Eikö meidän tehtävämme ole seurata meidän Gurumme, Sri Ramanan jalanjalkia? Joten, miksi minun pitäisi ajatella meneväni minnekään? Eikö Hän, joka on ohjannut minut kotiinsa, ole Isä, Herra ja yhden ja kaikkien sisin Itse, eikö Hän tiedä parhaiten, miten ohjata kotiin vilpittömiä etsijöitä, missä hyvänsä he saattavat olla? Miksi silloin pitäisi egon nousta ajatellen "Minun pitäisi opastaa ihmisiä?" Jos tällainen "minä" nousisi, eikö se olisi omahyväinen yritys vähätellä Sri Ramanan, ainoan todellisuuden Armoa? Sen vuoksi, ajatus mennä länteen tai itään, tai tänne, tuonne tai minne tahansa muualla, ei ole koskaan juolahtanut mieleeni eikä tule koskaan tapahtumaan minulle!"

Näin Sri Sadhu Om oli esimerkkinä siitä, kuinka heidän, jotka haluavat seurata Sri Bhagavanian, tulisi käyttäytyä elämässään. Vaatimattoman asenteensa vuoksi hän oli aina välinpitämätön joko tamilin tai englanninkielisen kirjoituksensa julkaisun suhteen. Kun hän vastasi kysymyksiin, jotka tulivat hänelle kysyen häneltä kuinka harjoittaa Itsetutkimuksen polkua, hän ei koskaan odottanut, että hänen vastauksistaan jonain päivänä tulisi kirja. Missään vaiheessa hänellä ei ollut pienintäkään aikomusta siitä, että hänen tulisi kirjoittaa kirja.

Kun etsijät esittivät hänelle kysymyksiä hengellisistä asioista, hän joskus vastasi: "Koska sinä kysyt minulta, minä voin vastata, mutta ainoastaan Sri Bhagavanin opetusten mukaisesti. Älä odota minun antavan vastauksia sillä tavoin vain

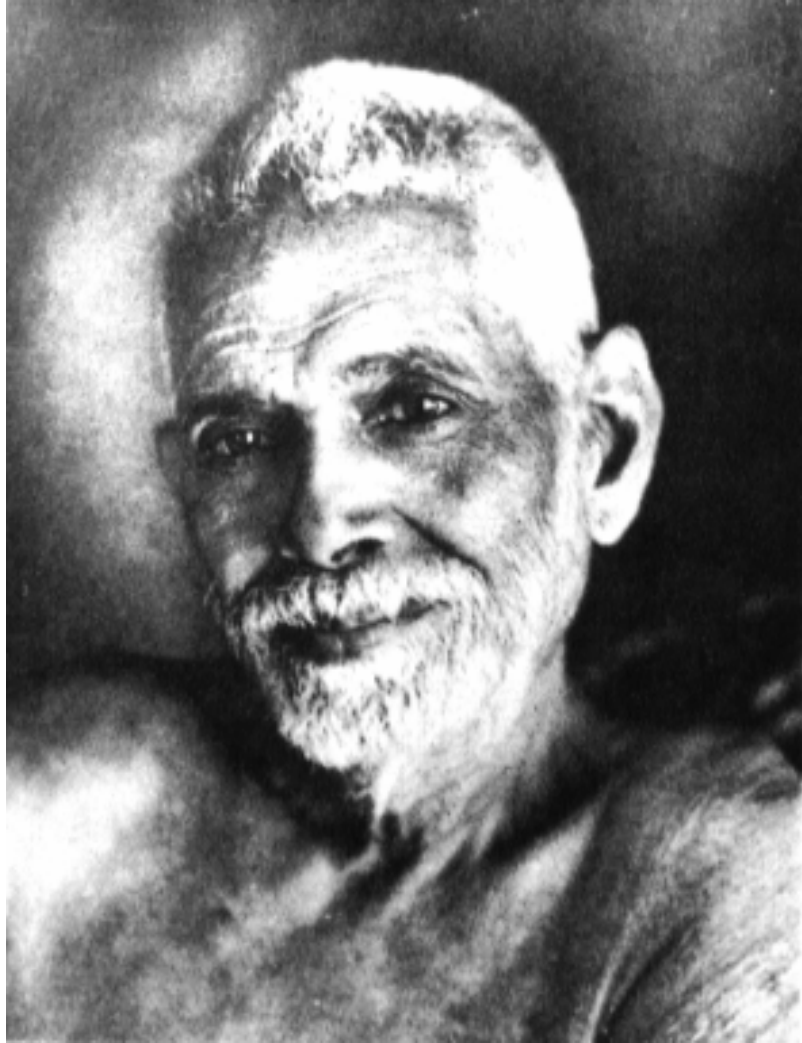
miellyttääkseni sinua. Voin kertoa vain sen, mitä olen oppinut tuntemaan Sri Bhagavanilta. Jos kysyt muista poluista kuin Sri Bhagavanin Itsetutkimuksen polusta, voin selittää myös niitä, mutta ainoastaan Sri Bhagavanin opetusten valossa. Hänen opetuksensa yksin ovat arvovaltaisia *sastroja* (kirjoituksia) minulle. Jos maailma ei halua hyväksyä minun ideoitani, sillä ei ole väliä, heittäkööt ne tuuleen."

Sri Sadhu Om ei koskaan ollut vähimmässäkään määrin huolissaan siitä, mitä muut ajattelivat hänen näkemyksistään eikä siitä, arvostettiinko hänen ajatuksiaan maailmalla vai ei. Niistä kirjoista, jotka julkaistiin hänen nimissään, hän sanoi kerran, "Kerroin kaiken, mitä tiedän, vain heille, jotka kysyivät minulta. En vastusta, jos he haluavat jakaa näitä ajatuksia muille painamalla ne kirjojen muotoon. Mutta en ole tullut maailmaan kirjoittamaan kirjoja. En ole kirjailija eikä minulla ole mitään halua tulla kirjailijaksi. Jos maailma haluaa saada näitä ideoita, niin se on sen omalla vastuulla julkaista ne."

Sen vuoksi, tämä kirja julkaistaan vain heille, jotka arvostavat Sri Sadhu Omin järkkymätöntä pitäytymistä selkeään ja suoraan polkuun, jonka Sri Bhagavan Ramana on tuonut maailmaan.

[Huomautus: Tämä viesti on osa sitä tietoa tekijästä, joka sisältyi kirjan *The Path of Sri Ramana* – Osa 1 neljänteen painokseen, julkaisija Sri Ramana Kshetra, (Kanvashrama Trust). Tiruvannamalai, Intia.]

Bhagavan Sri Ramana Maharshi

Valaisua Bhagavan Sri Ramana Maharshin Opetukseen

Om Namo Bhagavate Sri Arunachalaramanaya

1. Hengellisen Harjoituksen Ydinmehu (Sadhanai Saram)

Hengellisen Harjoituksen Ydinmehu on tamilinkielisten runojen ja laulujen kokoelma, jotka kirjoitti Sri Sadhu Om, Bhagavan Sri Ramana Maharshin suora opetuslapsi. Se koostuu kaikkiaan 523 säkeestä, joista suurin osa kirjoitettiin vastauksena etsijöiden kysymyksiin henkisen harjoituksen eri näkökulmista. Koko teos on jaettu 86 lukuun ja se sisältää lukuisia rohkaisevia vihjeitä ja ajatuksia ja neuvoja auttamaan etsijöitä, jotka seuraavat Itsetutkimuksen ja itsensä luovuttamisen polkuja, kahta tärkeintä polkua, joita Bhagavan Sri Ramana opetti. Sadhanai Saram julkaistiin ensin kirjana tamiliksi ja sen aiempi englanninkielinen käännös sarjana The Mountain Path:ssa.

1. Rukous

1. Oi Sri Ramana, suokaa Armonne minulle, jotta voin kokemuksessa moitteetta saavuttaa Itsetuntemuksen harjoituksen [*sadhanan*] vertaansa vailla olevan ja ylittämättömän ytimen, erinomaisen polun 'Kuka minä olen?', jonka Te olette havainnut olevan keskeinen ja tärkein kaikkien eri polkujen joukossa.
2. Oi Sri Ramana, Sydän, joka Teidän Armollanne suojelee minua joka hetki ohjaamalla minua pitkin oikeaa polkua, nousten sisältä ja opettaen minulle Teidän jumalallisten ja vertansa vailla olevien opetustenne todellisen merkityksen niin että minä saattaisin tuntea ne niiden tahrattomassa koskemattomassa puhtaudessaan.

2. Tämän Syntymän Suurenmoisuus

3. Lukemattomien syntymien joukossa meidän kaltaisemme syntymä on hyvin harvinaista saavuttaa. Ah! Kun Herra Ramana on ottanut pyhän kehon maan päällä, me olemme saavuttaneet siunatun lahjan tulla orjaksi Hänen Pyhille Jaloilleen.

4. Kuitenkin, monissa kymmenissä miljoonissa syntymissä, joita he voivat ottaa, on todellakin hyvin vaikea kenenkään saada mahdollisuutta hankkia niin suurta etua kuin se, joka on saavutettu tässä meidän syntymässämme, jossa olemme tulleet Bhagavan Ramanan Jalkoihin, joka on harvinainen aarre maailmalle. Niin suuri on tämän syntymän hyöty.

3. Sri Ramanan Rikkaus

5. Kaikkivaltiaan Sri Ramanan valaistumisen [*Jnanan*] rikkaus on aarre, joka on aina saatavilla ryöstettäväksi kaikille ihmisille, jotka sitä haluavat; ja kuitenkin ryöstetään sitä kuinka paljon hyvänsä, se ei koskaan hupene hiukkaakaan. Kuitenkin, vain hyvät ihmiset, jotka ovat todellisia opetuslapsia, tietävät kuinka ryöstää sitä; ja vaikka muut ihmiset, jotka ovat liian kypsymättömiä menemään lähelle tätä aarretta, he eivät voi nähdä siellä mitään.

4. Sri Ramanan Armo

6. Sri Ramana, Armon Antaja, ei koskaan anna pienintäkään tyytymättömyyttä heille, jotka itkien rukoilevat Häneltä, 'Tehkää minusta Teidän omaisuuttanne.' Minä tiedän, että meidän Herramme käyttää lukemattomia sanoin kuvaamattomia temppuja suojellakseen ja pelastaakseen heidät, jotka ovat hänen orjiaan.
7. Ne, mitä meidän Herramme käyttää pelastaakseen meidät, ovat Armon temppuja. Edes älymme taidolla meidän on mahdotonta tuntea kaikkia niitä temppuja. Jos Hän tahtoo, jopa valtameri menee ja katoaa sinapinsiemeneen. Sen vuoksi, heti kun Sri Ramanan Armon silmäys lankeaa yllemme, Korkein Todellisuus tulee paljastumaan.
8. Koska Häntä eivät sido ajan tai edes paikan rajoitukset, Hän ei odota jotain sopivaa aikaa tai paikkaa suodakseen Armonsa Hänen opetuslapsilleen. Hänellä on paljon enemmän myötätuntoa kuin edes myötätuntoisella äidillä, jolla ei ole mitään muuta suunnitelmaa kuin, että hän antaa lapselleen maitoa vain silloin, kun se itkee [ja siten jopa ilman, että me itkemme sitä, Hän suo Armoaan meille omasta tahdostaan].
9. Oi Bhagavan, lukemattomia ovat ne vääryydet [virheet ja onnettomuudet], joista minä, tämä poloinen olento, olen pelastunut Teidän, itselleni tuntemattomalla, Armollanne. Te tiedätte ne kaikki, mutta minä en tiedä mitään, muuta kuin nauttien Teidän Armollanne pelastuneen autuudesta.

10. Oi Sri Ramana, heitä, jotka ovat ottaneet turvapaikakseen Teidän Jalkanne, suojellaan täydellisesti ei ainoastaan yhden tai kaksi kertaa, vaan enemmän kuin kymmenen miljoonaa kertaa. Monista tapauksista, jotka sattuivat heidän elämässään, tämä on totuus, joka on selvästi Teidän opetuslastenne sydämien tiedossa.
11. Tila, jossa pysytään Sydämessä Sydämenä sellaisena kuin se on [t.s. lisättömänä ja ajatuksista vapaana olemassaolo-tietoisuutena 'Minä olen'] on sanoinkuvaamaton ja kaikkein erinomainen tila. Hän, joka ruokkii tällaisen Itsessä pysymisen hedelmää kylvämällä mielen selkeyden siemenen ja kastelemalla sitä jumalallisella Armolla, on vain meidän Itseoivalentanut eli Taivaallinen Opettajamme [*Sadguru-deva*], Sri Ramana.
12. Me ja koko meidän omaisuutemme, kehosta alkaen, ovat todellisuudessa vain Sri Ramanan omaisuutta. Kun vastuun meidän pelastamisestamme ja omaisuutemme suojelemisesta kantaa yksin Hän, miksi meidän pitäisi tuskailla mistään elämässämme maan päällä ajattelemalla sen olevan joko iloa tai kipua? Missä on mitään sellaista kuin väärää, pahaa, vahinkoa tai kärsimystä nyt?

5. Kaikki, Mitä Hän Tekee, on Onnea Minulle

13. Kaikkivaltias Sri Ramana, joka on jokaisen sydämessä, joka erehtymättömästi auttaa minua koko ajan ja jota ei voi karkottaa mielestäni edes hetkeksi, on noutanut minut lähelleen vain ottaakseen minut Hänen orjaksen. Sen vuoksi, mitä hyvänsä Hän nyt tekee minulle, on vain onnea minulle; voiko mikään, mitä Hän tämän jälkeen tekee, tuntua minusta joltain epämieluisalta tai kivuliaalta?

6. Jätä se Hänelle

14. Hän tietää parhaan,
Jätä se Hänelle, ole rauhallinen;
Usko ennen kaikkea Häneen,
Silloin päättyy sielullinen myrsky.

Selittävä mukaelma: Meidän Sadgurumme [Itseoivalentanut Guru, tai opas] Sri Ramana, yksin tietää, mikä on meille parasta. Sen vuoksi, uskomalla koko kuormamme ja huolestamme Hänelle, meidän tulisi aina pysyä rauhallisena ja tyynenä. Jos uskomme Häntä enemmän kuin

uskomme ketään tai mitään muuta, tietäen, että Hän yksin on kaikkietävä, kaikkivoipa ja kaikkea rakastava todellisuus, silloin, sillä samalla hetkellä, me saavuttavat sen täydellisen asteen, jossa ajatusten raivoava myrsky tulee päättymään, ikuisesti.

7. Armo Yksin on Ensisijaisen Tärkeää

15. Ego on vain merkityksetön kokonaisuus; sitä paitsi, se on epätodellinen [asat] ja voimaton [asakta]. Se on pelkkä lisä, joka nousee ja häviää. Sen vuoksi, mitä hullutusta on ajatella, 'Hengellinen harjoitus [sadhana] tehtynä tämän egon vahvuudella voi itsessään suoda elämän päämäärän; jumalallisen Armon korkeimmalla voimalla ei ole mitään merkitystä [eikä ole tarpeen, jotta ihminen saavuttaa päämäärän]'

Huomautus: Uskomatta Armoon, vaan sen sijaan ajattelemalla, että omilla henkilökohtaisilla ponnisteluilla yksin on hyvin merkittävä vaikutus, on pelkkää typeryyttä.

16. Eikö se ole epätodellista apua, jonka epätodellinen ihminen antaa toiselle epätodelliselle ihmiselle, jonka jokainen kokee tässä maailmassa todellisina? Sen vuoksi, Oi Sadguru, Armon ruumiillistuma, ainoa todellisuus, onko Teille mahdotonta pelastaa minut karkottamalla epätodellinen ego? Mikä epäilyä tai miettimistä on Teidän kykenevyydessänne auttaa minua näin?

Huomautus: Ihminen eli *jiva* on pelkkä epätodellinen ilmiö ja siten mitä hyvänsä apua hän saattaa tuntea antavansa toiselle ihmiselle, se on myös epätodellista. Mutta kun tällaisen epätodellisen avun antaa epätodellinen ihminen, jonka jokainen kokee todellisina, miksi meidän pitäisi epäillä Sadgurun kykyä, joka (Sadguru) yksin on todella todellinen, antaa meille todellista apua tuhoamalla epätodellisen egon? Tällaisen Sadgurun avun tulemme varmasti kokemaan paljon todellisempana kuin avun, jonka tunnemme muiden antavan meille.

17. Ellei meidän Herramme, Sri Ramana, joka on Jumalan muoto, Itse suo jumalallista Armoaan, kuka voi omalla ponnistuksellaan saavuttaa sen sankarillisen tiukasti Itsenä pysymisen tilan, jolloin on selvästi tuntenut, että ainoa tietoisuus on muuta kuin kehon ollessa todellinen 'minä'?

8. Mikä on Tahtomisen Arvoista?

18. Suuri rikkaus, joka on olemassa valistuneissa viisaissa [Jnaneissa] on vain hienovarainen salaisuus siitä, miten olla hiljaa, pysyä täydellisessä rauhassa pelkkänä ajattelusta vapaana olemassaolo-tietoisuutena 'Minä olen.' Sen vuoksi, kuinka kurjaa on olla, jos ihminen ahnaasti haluaa saavuttaa niistä pelkkiä maallisia nautintoja, kuten kultaa, rikkautta tai mainetta, joka saa hänet vain kärsimään harhassa.

9. Aistinautinnot ovat Arvottomia

19. Sen sijaan, että söisit hedelmää, joka on kädessäsi, miksi haluat syödä epätodellista hedelmää, joka näkyy peilissä ja joka on vain kädessäsi olevan hedelmän heijastusta? Onko heijastunut hedelmä kohde, jonka voi syödä ja joka antaa todellista nautintoa? Samalla lailla, sen sijaan että uppoat syvälle sydämeen innokkaasti kiinnittämällä huomiosi Itseen ja siten nauttien Itsen autuudesta, joka aina loistaa siellä, miksi haluat nauttia kokemuksista tämän pilaantuvan kehon viidellä aistilla, jotka ovat vain sinussa olevan todellisen onnen epätodellista heijastusta?

10. Ponnistus ja Seuraus

20. Heille, jotka etsivät [ja ponnistelevat saavuttaakseen] Itsen, eikä vain Itsen, vaan myös kaikki muut hyödyt tullaan saavuttamaan automaattisesti kokonaan. Mutta jos joku haluaa ja tekee kaikkensa saavuttaakseen maallisia kohteita [joko maallisilla ponnistuksilla tai henkisillä harjoituksilla], tiedä, että ne saavutetaan vain osittain ja oman ponnistuksen laajuudessa ja ettei Itseä saavuteta lainkaan.

11. Päämäärä

21. Jos me pohdiskelemme syvällisesti kaikkien elävien olentojen luonnollista kaipuuta poistaa omat kärsimyksensä [millä tahansa keinolla], tulemme selvästi huomaamaan, että ainoa tavoite, johon koko maailma pyrkii, on vain pysyä aina täydellisessä katoamattomassa autuudessa.
22. Jos maailman ihmiset eivät vielääkään lakkaa ponnistelemasta, johtopäätös, johon meidän täytyy tulla on, etteivät he vielä ole saavuttaneet täydellistä

onnea, eikö totta? Kuka tahansa ihmisten keskuudessa on saavuttanut täydellisen tyytyväisyyden ja on siksi lakannut tekemästä minkäänlaista ponnistusta, on todellakin hän, joka on saavuttanut kaiken, mitä on saavutettavissa.

12. Kummasta Sinä Pidät?

23. Rajattuaan ja muutettuaan itsensä kehoksi ja muutettuaan kyseisen kehon viidellä aistilla keräämänsä tiedon maailmaksi, hän näkee sen maailman, joka ei ole mitään muuta kuin hänen oma todellinen Itsensä, kohteina, jotka ovat muuta kuin hän itse ja siten hän harhautuu mieltymyksiin ja inhoihin näitä kohteita kohtaan. Tällainen sekaannus yksin on niin kutsuttu maailmaillusio [*jagat-maya*].
24. Ei-kaksinainen tila, jossa et näe itseäsi kehona etkä mitään esineitä maailmana ja jossa voit selvästi tietää, että se, joka on olemassa, olet vain sinä, joka olet yksi, tämä yksin Jumalan tila. Kummasta hyvänsä pidät, se on mahdollista {t.s. omalla rajoittamattomalla täydellisellä vapaudella [*eli paripurna-brahma-swatantra*] sinun on mahdollista pysyä jommassakummassa näistä kahdesta tilasta, josta sinä pidät – joko harhan [*mayan*] tilassa, jossa harhautut näkemällä itsesi monena tai Jumalan tilassa, jossa oivallat itsesi olevan ainut ei-kaksinainen todellisuus}.

13. Halun Luonne

25. Kun omalla sanoin kuvaamattomalla voimallaan ihminen kuvitellusti näkee ainoan todellisen Itsen monina kohteina [sieluna, maailmana ja Jumalana] ja ajattelee olevansa yksi noiden kohteiden joukossa, silloin hänen oma luonnollinen itserakkautensa, joka ylittää ajattelun, omaksuu ajatuksen muodon ja ilmestyy itselle, yksilölle, joka kuvittelee näin, haluina noihin kohteisiin, jotka ovat näennäisesti muuta kuin hän itse.

Huomautus: Se, mitä kutsutaan 'rakkaudeksi' ei todellakaan ole muuta kuin ei-kaksinaista rakkautta [*ananya priya*], jota todellinen Itse on itselle tilassa, jossa se yksin on olemassa ja loistaa. Ja se, mitä kutsutaan 'haluksi' ei ole mitään muuta kuin kaksinaista rakkautta [*anya priya*], joka juoksee kohti muita esineitä, jotka eivät todellakaan ole mitään muuta kuin Itseä, siinä tilassa, jossa yksi todellinen Itse näyttää olevan monia esineitä. Sen vuoksi, ihmiselle ainut tapa lopettaa haluaminen, oman täydellisen

vapauden [*brahma-swatantra*] avulla, on käyttää omaa sanoin kuvaamatonta voimaa nähdä Itse yhtenä eikä monena. Nähdäkseen Itsen näin Yhtenä, sellaisena kuin se aina on, hänen on lopetettava huomionsa kohdistaminen moniin kohteisiin, jotka näyttävät olevan muuta kuin itseä ja hänen täytyy sen sijaan kohdistaa huomionsa vain ensimmäisen persoonan yksittäiseen tunteeseen 'minä'.

26. Kaikista asioista, eikö itse ole kaikista rakkain? Kun ihminen rajoittaa itsensä kuvittelemalla olevansa keho, hän näkee kaikki nämä asiat [maailman ja Jumalan], jotka eivät todellakaan ole muuta kuin omaa Itseä, muina kohteina kuin itsenään ja siksi hänellä on halu näihin kohteisiin. Tämä halu on vain todellisen itserakkauden vääristynyt muoto, joka (itserakkaus) on hänen oma todellinen luonteensa.
27. Rakkaus, joka ihmisellä aina on itseään kohtaan, ei ole ajatus; tämä korkein rakkaus on hänen omaa todellista Itseään, joka on olemassaolotietoisuus-autuus [*sat-chit-ananda*]. Kun virheellinen tieto nousee ajatuksen muodossa, jonka kautta hän virheellisesti näkee yhden Itsen monina kohteina, jotka ovat näennäisesti muita kuin hän itse, jopa todellisesta itserakkaudesta tulee mitätön ajatus halun muodossa.
28. Kun itserakkaus, joka ei ole ajatus, hylkää oman todellisen pelkän olemisen luonteensa ja juoksee kohti muita asioita halujen muodossa, siitä tulee jatkuvasti liikkuvia ajatuksia. Kun rakkaus pysyy ajattelusta vapaana rakkautena Itseen sen sijaan että tulisi ajatuksiksi muiden asioiden haluamisen muodossa, tämä Itsessä pysymisen tila on todellista *tapasta* [askeettisuuksia tai vakavaa henkistä kurinalaisuutta].
29. Tämä alkuperäinen rakkaus Itseen, joka on nyt tullut kolmeksi haluksi, lakkaa omaksumasta ajatusten muotoja ja pysyy korkeimpana autuutena ainoastaan Itseoivalluksen avulla, tilassa, jossa hän näkee kaikki viisi elementtiä ja noista elementeistä muodostuneen koko maailman ei minään muuna kuin itsenään.

Huomautus: Ihmisen kolme perushalua ovat: (1) halu suhteisiin [*uravu-asai*], eli halu sukulaisiin, vaimoon, aviomieheen, lapsiin, ystäviin tai muihin ihmissuhteisiin, joko aistilliseen, tunteelliseen tai muutoin; (2) halu omaisuuteen missä tahansa muodossa [*porul-asai*]; ja (3) halu ylistykseen, eli halu maineeseen, kunniaan, kunnioitukseen tai mihinkä tahansa arvostukseen muilta [*puhazh-asai*]. Syytä näihin kolmeen haluun luokitteluun selitetään tarkemmin tämän tekstin säkeissä 102-109.

30. Rakkaus onnellisuuteen on vain rakkautta Itseen, koska Itse yksin on onnea. Mutta jos ihminen kuvittelee, että tämä maailma, joka ei ole muuta kuin Itseä, on jotain muuta kuin hän itse, silloin itserakkauden vuoksi maailman kohteet näyttävät olevan nautinnon kohteita ja siten rakkaus tähän Itseen, joka ilmenee muina kohteina kuin itsenä, tulee omaksumaan halun muodon. Tämä on valtava virhe.
31. Kun todellinen tieto sarastaa, että kaikki on vain 'minää', silloin ulospäin suuntautunut rakkaus, joka halukkaasti juoksee kohti muita kohteita, pysyy paikallaan leviten kaikkialle pelkän Olemisen muodossa eikä enää tule juoksemaan kohti mitään muuta. Rakkaus, joka näin jää jäljelle pelkkänä Olemisena, lakattuaan liikkumasta ajatusten muodossa, yksin on Siva, joka on Itse.
32. Koska Itse on itsessään onnea, niin kauan kuin joku näkee muita asioita, jotka ovat todellisuudessa vain Itseä [mutta joiden nimet ja muodot ovat pelkkää ulkomuotoa], kuinka hän ei voi olla ajattelematta, että nämä muut asiat ovat miellyttäviä? Tämä yksin on syy, miksi kaikki elävät olennot, alkaen taivaallisista olennoista ja myös miehet ja kaikki muut olennot hukuvat ja palavat halujen suuressa tuleessa ulkoisiin kohteisiin.
33. Kun meidän todellinen pelkän olemisen luontemme muuttuu egon nousemisen luonteeksi, tiedä, että meidän luontemme kolme todellista aspektia, nimittäin olemassaolo, tietoisuus ja autuus, tulevat näennäisesti muuttumaan vastakohtikseen eli olemattomuudeksi, tietämättömyydeksi ja kärsimykseksi, ja tulevat siten ottamaan parien [vastakohtien] muodon.
34. Aivan kuten yksittäisestä valkoisen valon säteestä tulee seitsemän eri väriä, kun se kulkee prisman läpi, samalla lailla ainoa ja jakaantumaton olemassaolo-tietoisuus 'Minä olen' taipuu näennäisesti kolmikoiksi [*triputit*, tai ulkokohtaisen tiedon kolmeksi tekijäksi, nimittäin tietäjäksi, tietämisen tapahtumaksi ja tiedetyiksi kohteiksi], kun se kulkee mitättömien aistien läpi.
35. Kun rajaamme todellisen jakaantumattoman olemassaolo-tietoisuus-autuus luontemme hyväksymällä virheellisesti merkityksettömän kehon olevan 'minä', halu herää noille maailman esineille, jotka ovat sopivia tälle rajatulle 'minälle', ja vastenmielisyys syntyy niille kohteille, jotka eivät ole sille sopivia. Tämä halu ja karttaminen ovat meidän todellisen luontemme kaksinkertainen heijastusvarjo, joka (luonne) on autuus [*ananda*] tai rakkaus [*priya*].

Huomautus: Vaikka syyn ja seurauksen alueella onni ja rakkaus näyttävät olevan kaksi eri asiaa, joista toinen on toisen syy, Itsetuntemuksen tilassa niiden todetaan olevan yksi ja sama. Siksi olemassaolo-tietoisuus-autuus [*sat-chit-ananda*] tunnetaan vaihtoehtoisesti oleminen-kirkkaus-rakkautena tai *asti-bhati-priya*. Kun meidän luonnettamme 'olla' luullaan luonteeksi 'nousta', meidän luonteemme autuusmuoto näyttää ilon ja kivun kaksinaisuudelta, joka automaattisesti aiheuttaa halun ja vastenmielisyyden tai mieltymykset ja inhot. Siten mieltymykset ja inhot ovat meidän todellisen luonteemme autuus- tai rakkausmuodon kaksinkertainen heijastus. [Vertaa kirjaan *Letters from Sri Ramanasramam* 11. huhtikuuta 1946 (s. 55) ja 25. syyskuuta 1947 (ss. 253-4); myös Sri Bhagavanin tamilin käännös *Drik-Drisya Viveka*, säe 20].

36. Mieltymykset ja inhot ovat kaksinaisuutta, joka syntyy autuuden [*anandan*] heijastuksena; olemassaolo ja olemattomuus ovat kaksinkertainen ilmiö, jonka ottaa itselleen aina hajoamaton olemassaolo [*sat*]; tieto ja tietämättömyys ovat kaksinaisuutta, joka syntyy tietoisuuden [*chitin*] heijastuksena; tiedä tämä totuus pysymällä Itsenä, joka on olemassaolo-tietoisuus-autuus.
37. Vain Itsetiedon kokemuksella voidaan kaikki halut polttaa ja tuhota siten, etteivät ne voi koskaan uudestaan elpyä. Kukaan ei ole koskaan voittanut halujen voimaa pelkästään taistelemalla ja kamppailemalla lukemattomia vuosia aistien vaeltelevaa luonnetta vastaan.
38. Tiedä, että tämä todellakin on syy siihen, miksi meidän Isämme, Guru Ramana, aina antoi neuvon 'Tunne itsesi' ja erehtymättömästi opetti Itsetutkimuksen polkua kaikkein tehokkaimpana harjoituksena [*sadhanana*] ja ainoana aseena tuhota kaikki halut, jotka ovat olemassa meissä.

14. Kolme Halua

39. Sanskritissa he luokittelevat halun vaimoon, poikaan ja rikkauteen [*tharan-putra-dhana*] kolmena haluna, kun taas tamilissa he luokittelevat halun maahan, naiseen ja kultaan [*man-pen-pon*] haluina. Mutta tutkittaessa, näitä todetaan olevan kolmen halun sijasta vain kaksi. Saanen sanoa, mitkä ovat todella ne kolme halua, jotka ovat syntyneet tietämättömyyden pimeydestä. Kuuntele.

Huomautus: Kolme sanskritissa luokiteltua ja kolme tamilissa luokiteltua halua voidaan kukin laskea kahteen haluun, nimittäin rakkaussuhteisiin [*uravu-asai*] ja aineellisiin omaisuuksiin [*porul-asai*], kuten selitetään seuraavassa säkeessä.

40. Halua, joka meillä on vaimoon tai naisiin ja halua poikaan voidaan pitää yhtenä haluna, nimittäin haluna rakkaussuhteisiin [eli *uravasai*]; samalla lailla, halu kultaan, halu vaurauteen ja halu maahan voidaan luokitella yhdeksi haluksi, nimittäin haluksi materiaaliseen omaisuuteen [eli *porul-asai*]. Mikä sitten on kolmas kolmesta halusta? Se on vain paha halu ylistykseen, maineeseen, kunniaan, arvostukseen tai tunnustamiseen [eli *puhazh-asai*], mikä saa ihmisen roikkumaan ylpeän ja tyhjän kunnian perässä tunteella 'Olen luopunut halusta kaikkiin näihin neljään – vaimoon, poikaan, maahan ja kultaan'.
41. Halu rakkaussuhteisiin [*uravasai*] halu materiaaliseen omaisuuteen [*porul-asai*] ja halu kunniaan [*puhazh-asai*] ovat hyväksyttävissä kolmeksi haluksi. Enemmän kuin kaksi ensimmäistä halua, kolmas halu on erittäin vaarallinen. Tiedä, että egon ei-nousu, joka (ego) nousee joko tunteella 'Minulla on tämä tietty halu' tai tunteella 'Minä olen luopunut tästä tietystä halusta', on yksin todellinen luopuminen.
42. Jopa luovuttuaan, pienellä arvostelukyvyllä, rakkaudesta rakkaussuhteisiin ja rakkaudesta aineellisiin omaisuuksiin, monet viisaat ihmiset joutuvat tämän halun nimeen ja maineeseen saaliiksi, jolla on voima tuhota heidän arvostelukykinsä. Sen vuoksi, tiedä, että todellinen luopuminen on vain tila, jossa ego-'minä' ei nouse, hylättyään kaipuun nauttia jopa kunniaa [*puhazh*], joka seuraa sukulaisista ja omaisuuksista luopumisista.
43. Viisaat ihmiset sanovat, että halu, että ihmisestä pitäisi tulla kunnioitettava [*puhazh*], on todellakin halveksittavaa. Miksi? Ilon, joka johtuu tästä kunniaa, kokee hän itse, eikö totta? Näin ollen jopa halu tähän kunniaan on vain itsekkyyttä. Joten tila, joka on vailla egoa, joka tuntee 'minä' ja 'minun', on yksin tila, jonka Viisaat hyväksyvät.

Huomautus: Kun Viisas Tiruvalluvar lauloi Tirukkuralin säkeessä 236 'Jos otat syntymän, ota syntymä maineella [*puhazh*]; heille, maineettomille, ei ottaa syntymää on parempaa kuin ottaa syntymä', hän suuntasi vain niille ihmisille, jotka haluavat ottaa syntymän tässä maailmassa eikä henkisille etsijöille, joilla ei ole halua ottaa syntymää.

44. He, jotka kokevat kärsimyksiä, jotka johtuvat halusta ihmissuhteisiin ja halusta aineellisiin omaisuuksiin, tulevat lopulta päivänä tai toisena tympääntymään näihin haluihin ja luopumaan niistä. Mutta halu kunniaan [*puhazh*], joka tulee ihmiselle, on erittäin petollinen harha [*maya*], joka on taitava salaamaan, eikä ilmaisemaan, ne vaaralliset haitat, jotka siinä piilevät. Sen vuoksi ihmiset löytävät enemmän ja enemmän iloa tässä vallan- ja kunnioituksenhalusta [*puhazh-asai*] eivätkä vetäydy siitä irti.

Huomautus: Kun mieli kokee voimakasta kärsimystä, joka johtuu sairauksista, jotka johtuvat halusta naiseen tai johtuu vihamielisyydestä, joka johtuu halusta poikiin, se tulee ennemmin tai myöhemmin saavuttamaan automaattisesti mieltymyksen luopua niistä. Samalla lailla, kun otetaan huomioon loputon kärsimys, joka johtuu halusta kultaan, maahan ja varallisuuteen, mieli tulee ennemmin tai myöhemmin saavuttamaan automaattisesti mieltymyksen luopua tällaisesta omaisuudesta. Näin halu ihmissuhteisiin ja aineellisiin omaisuuksiin [*uravasai* ja *porul-asai*] tulevat päivänä tai toisena paljastamaan vaaralliset haittansa, jotka niissä piilevät. Mutta kun halua kunniaan, nimeen ja maineeseen [*puhazh*] koetaan yhä enemmän ja enemmän, se saa mielen tuntemaan vain ilon harhaa ja näin vaarallista harmia, joka siinä lepää, ei voi mielellä helposti havaita. Tämän vuoksi Sri Bhagavan varoittaa meitä kirjan Supplement to Reality in Forty Verses [Ulladu Narpadu Anubandham] säkeessä 37, 'Vaikka kaikista maailmoista on luovuttu pelkkinä olkina ja vaikka kaikki kirjoitukset ovat hallinnassa, heille, jotka ovat tulleet jumalattoman porton nimeltään ylistys, kunnia, tunnustus tai arvostus vallan alle, ah, pakeneminen orjuudesta häneen on todella hankalaa!'

45. Jos henkilö, joka ajattelee, 'Minä, jota ylistetään monin tavoin, olen erillinen yksilö; minun maineeni [*puhazh*] kukoistaa monien ihmisten keskuudessa' pysähtyy ja tarkastelee huolellisesti itsestään, kyselemällä 'Kuka minä olen, tämä erillinen yksilö?' hänen egonsa tuhoutuu ja näin hän valloittaa ja tuhoaa kaikki halut yhdessä sen juuren kanssa.
46. Yrittää tuhota kolme halua samalla kun säilyttää egon, tunteen 'Minä olen tämä keho', joka on kaikkien nousujen juuri, on täyttä typeryyttä, aivan kuten yrittää ylittää joki ratsastamalla krokotiililla kuin lautalla. Egon, perisyntien tuhoaminen yksin on kolminkertaisen halun tulen tuhoamista.

Sen vuoksi, jotta voisi tuhota kaikki kolme halua, ainoa tapa on tuhota itsensä kysymällä, 'Kuka minä olen, jolla on näitä haluja?'

15. Tie Saavuttaa Hyviä Ominaisuuksia

47. Jos ihminen haluaa saavuttaa kaikki ylevät ja puhtaat ominaisuudet [*sattva-gunat*] harjoittamalla mieltä, hän ei varmasti onnistu pyrkimyksissään, yrittäpä hän kuinka kauan hyvänsä. Mutta jos hän ottaa käyttöönsä Itsen tarkkaamisen harjoituksen, mikä tuhoaa mielen, ja jos hän siten ylittää kolme varsinaista ominaisuutta, puhtauden [*sattva*], aktiivisuuden [*rajas*] ja velttouden [*tamas*], todellisuutena lujasti pysymisen todellinen laatu [*sat-guna*] loistaa esiin ja kukoistaa automaattisesti hänessä; {ja muiden näkymässä hän silloin näyttää varustetun kaikilla puhtailla [*sattvisilla*] ominaisuuksilla}.
48. Jos tavalliset ihmiset sinnikkäästi harjoittavat monien ikuisuuksia tuhlaamatta hetkeäkään, he saattavat kehittää muutaman hyvän ominaisuuden, joita sulavasti pulppuaa ja virtaa ulos hänestä, joka on saavuttanut Itsetuntemuksen aarteen ja joka on siten ylittänyt ominaisuudet; mutta, jos jotkin mitättömät testit tulevat heidän tielleen [tavallisille ihmisille] he eivät onnistu pysymään vakiintuneena näihin ominaisuuksiin.
49. Hyvät ja huonot ominaisuudet eivät ole Jumalan antamia ominaisuuksia, vaan ne ovat vain mielen synnyttämiä ominaisuuksia {t.s. ne ovat taipumusten [*vasananoiden*] laajentunut muoto, joita hän on koonnut mieleensä omalla vapaalla tahdollaan ja toiminnallaan}. Itsetuntemuksen tyhjä tila, joka on täysin vailla kaikkia hyviä ja huonoja taipumuksia on, yksin, se, mitä kutsutaan *sat-gunaksi*.
50. a) Ne onnekkait ihmiset, jotka ovat saavuttaneet täydellisen *Gurun*, eivät raada turhaan kehittämällä hyviä ominaisuuksia mielessä; he vain kehittävät Itsetutkimuksen harjoitusta, joka vetää mielen sisällä ja tuhoaa sen ja siten he eivät salli mielen nousta ajatusten muodossa. Saavuttaakseen [Itsenä ikuisesti pysymisen] vertaansa vailla olevan ja ylittämättömän luonteen, siihen ei ole mitään muuta keinoa kuin harjoitus, jolla mieli saadaan nöyrästi tyyntymään antaumuksella ja kyselyllä.
- b) Elämässä, jos viisas [*Jnani*], joka on ylittänyt ominaisuudet, Hänen kehonsa toiminnat [jotka tapahtuvat spontaanisti ja ilman Hänen ajatteluaan] saattavat joskus näyttää siltä kuin häneltä puuttuisi hyviä ominaisuuksia. Kuitenkin tällaiset toiminnat näyttävät olevan todellisia

pelkästään tietämättömän [*ajnani*] mielen kuvittelussa, joka näkee ne; ja siten ne ovat pelkkää hänen oman epäpuhtaan mielensä harhaanjohtavaa heijastusta.

c) He, joilla on huonoja ominaisuuksia itsessään, näkevät vain huonoja ominaisuuksia jopa viisaassa [*Jnanissa*]. Jos joku voisi nähdä omat vikansa yhtä selvästi kuin hän näkee muiden viat, jotka ovat hänen edessään, voisiko silloin mikään paha kohdata häntä?

16. Sat-Sanga – Seurustelu Todellisen Kanssa

51. Meidän yhdistymisemme [*sanga*] todellisuuteen [*satiin*] yksin on todellista *sat-sangaa*. Koska Itse yksin on todellisuus, pysyminen Itsessä yksin on parasta *sat-sangaa* [tietoista kumppanuutta tai yhteyttä]. Lisäksi, koska nuo suuret etsijät [*Sadhut*], jotka ovat oivaltaneet Itsen, todellisuuden, eivät voi olla muuta kuin Itseä, myös he ovat todellisuutta. Siksi seurustele sellaisten Itseoivaltaneiden [*Sadhujen*] kanssa ja pysy heidän kanssaan heidän uskollisena orjanaan.

Huomautus: Katso kirjoista Talks With Ramana Maharshi sivu 242 (Keskustelut sivu 154) ja Day by Day With Bhagavan, sivu 236 (julkaistu 16.07.-46), nähdäksesi missä Sri Bhagavan on ilmaissut tässä säkeessä annettuja ajatuksia.

52. Jos sinulla ei ole voimaa pysyä Itsessä, todellisuudessa, pysy rakkaudella jatkuvassa yhteydessä *Sadhuihin*, jotka ovat tunteneet todellisuuden. Jos sinulla ei ole edes hyvää tuuria olla heidän seurassaan, ole ainakin yhteydessä tällaisten *Sadhujen* opetuksiin tutkimalla jatkuvasti niitä kirjoja, jotka sisältävät sanoja [teoksia], joita he ovat puhuneet. Sellaisten kirjojen opiskelu on myös *sat-sangaa* [tietoista yhteyttä].
53. Mitä ovat nämä kirjat, joiden opiskelua pidetään *sat-sangana*? Ne ovat vain niitä kirjoja, jotka selvästi painostavat sinua, 'Itse yksin on todellisuus, niinpä pysy aina Itsessä.' 'Pysyäksesi Itsessä, harjoita ainoastaan Itsetutkimusta äläkä seuraa mitään muita polkuja.' 'Harjoita Itsetutkimusta heti, itse; käänny ja sukella sisälle.'
54. Jos, tietoisien yhteyden [*sat-sangan*] nimissä, sinä keräät yhteen kaikenlaisia ihmisiä, kyseessä oleva 'pyhä kokoontuminen' koostuu vain joukosta ihmisiä, jotka ovat taitavia puhumaan, tai jotka ovat tutkineet lukemattomia kirjoja, tai jotka hallitsevat kuuttakymmentäneljää maallista

tiedettä [*apara-vidyaa*]; jotka kaikki ovat kuvittelevan mielivoiman epätodellisia tuotteita. Hylkää kaikki tällaiset kokoontumiset, tietäen, etteivät ne ole lainkaan todellista tietoista yhteyttä [*sat-sangaa*].

55. Mieluummin kuin seurustelet sellaisten ihmisten kanssa, ajatellen heidän seuransa olevan *sat-sangaa*, sinulle on parempaa pysyä yksin seurustelematta kenenkään kanssa; koska sellainen yksinäisyys tai ei-seurustelu auttaa sinua ainakin vähitellen saavuttamaan enemmän ja enemmän välinpitämättömyyttä.
56. Heille, joille on siunattu harvinainen ja suuri onni saavuttaa todellinen *sat-sanga*, kaikkia kultakasoja seitsemässä maailmassa ei voi verrata aarteeseen, jota kutsutaan *sat-sangaksi*, koska sellaisella *sat-sangalla* he ylittävät tietämättömyyden [*ajnanan*] valtameren, jota on niin vaikea ylittää ja siten he saavuttavat tässä nykyisessä elämässä vertaansa vailla olevan vapautumisen tilan, jota on niin vaikea saavuttaa.

Huomautus: Vertaa kirjan Supplement to Reality in Forty Verses säkeeseen 2, jossa Sri Bhagavan sanoo, 'sitä [vapautumisen] korkeinta tilaa, jota ylistetään [kaikissa kirjoituksissa] ja joka saavutetaan täällä [tässä nykyisessä elämässä] selkeällä Kyselyllä [*vicharalla*], joka syntyy sydämessä, kun ihminen saavuttaa yhteyden viisaaseen [*Sadhuun*], on mahdotonta saavuttaa [kuuntelemalla] saarnaajia, [opiskelemalla ja oppimalla] kirjoitusten merkityksiä, [tekemällä] hyveellisiä tekoja tai millään muilla tavoilla.'

57. Vaikka mielestäsi puuttuu välinpitämättömyyden tai intohimottomuuden [*vivekan* ja *vairagyan*] voima, joita vaaditaan vetämään itsesi takaisin tämän epätodellisen maailman nautintojen valheellisesta vetovoimasta, mielesi tulee luonnollisesti ja spontaanisti kypsymään siihen määrään, johon sinä tulet, kun nöyrästi ja rakkaudella tulet hyvin lähelle ja seurustelet valaistuneiden viisaiden [*Jnanien*] kanssa, jotka pysyvät todellisuutena [*satina*].
58. Jos kysyt kuinka, aivan kuten jopa tuore jauhobanaanipuu kuivuu ja syttyy tuleen, kun se joutuu lähelle raivoavaa metsäpaloa, samalla lailla heidän mielensä, jotka liittyvät *Jnanien* seuraan, tulevat, itse sitä tietämättä, tällä seurustelulla saavuttamaan suuren rakkauden kiinnittää huomionsa Itseen ja pysymään Itsessä.
59. Kun saamme yhteyden henkilöön, joka tuntee ja pysyy todellisuutena [nimeltään *Sat-purusha*], me voimme tuntea hyvin selvästi, että todellinen

antautuminen Jumalalle ja vakaa arvostelukyky ikuisen ja hetkellisen välillä, nousevat tasaisesti ylös ja lisääntyvät sydämissämme automaattisesti ja ilman omia ponnistuksiamme.

60. Meidän ei pitäisi uskoa, että me olemme omilla ponnistuksillamme ja harjoituksellamme [*sadhanalla*] saaneet aikaan sellaisen puhtaan antautumisen ja selkeän arvostelukyvyn kohoamisen, jonka olemme näin kokeneet sydämissämme. Tämä todellinen antautuminen ja arvostelukyky ovat spontaanisti ja luonnollisesti syttyneet sydämissämme, eivätkä omilla ponnisteluillamme, vaan ainoastaan tuon *Sat-purushan* Armon voimalla, joka elää lähellä meitä ja joka näyttää ikään kuin hän olisi joku muu kuin me.
61. Aivan kuten äiti, joka ruokkii nukkuvaa lastaan jopa ilman, että lapsi tietää, että häntä syötetään, *Sat-purushan* Armo astuu sydämiimme tavalla, jota emme voi tietää, vaikka meillä on kaikkein hienoimmat ja tehokkaimmat älyt ja siten Hänen Armonsa uudistaa meidät ja aiheuttaa mieleemme tuhoutumisen. Ah! Hänen Armonsa on kaikkien rajoitusten tuolla puolen eikä sitä voi mitata kukaan.
62. Ymmärrettyämme *sat-sangan* suurenmoisuuden, joka paljastuu meidän Sadgurumme, Sri Ramanan lausumista todellisista sanoista, joka on universumin Herra, 'Kun erinomaisen viileä, eteläinen tuuli puhalttaa, sanokaa, mitä hyötyä on pitää käsissään viuhkaa?' Eläkäämme turvautumalla Arunachalaan, *sat-sangan* Vuoreen.**

Huomautus: 'käsiviuhka?' Katso Supplement to Reality in Forty Verses, säe 3.

** Sri Bhagavan on paljastanut, että Arunachala on todellisuus [*sat*] ilmentyneenä Vuoren näkyvänä ja käsin kosketeltavana muotona. Sen vuoksi, turvautuminen Arunachalan Jalkoihin on tietoisien yhteyden [*sat-sangan*] korkein muoto, joka on saatavilla fyysisellä tasolla ja Arunachalan ajattelemisen rakkaudella on *sat-sangan* korkein muoto, joka on saatavilla henkisellä tasolla. Katso myös tämän teoksen säkeitä 63-70.

17. Sri Arunachala Pradakshinan Suurenmoisuus

63. Vain he, jotka pysyvät tiukasti todellisuudessa [*satissa*] ovat Viisaita [*Sadhuja*]; nämä puhtaat Viisaat eivät ole muuta kuin Itseä, jonka luontona on todellisuus-tietoisuus-autuus [*sat-chit-ananda*]. Tietäen totuuden, että

Arunachala ilmenee täällä todellisuuden verrattomana karkeana muotona, pysy täällä, jotta yhdistyisit todellisuuteen.

Huomautus: Ei ole olemassa ulkoisen tietoisien seurustelun [*sat-sangan*] korkeampaa muotoa kuin asua lähellä ja tehdä *pradakshina* [kierros] Arunachalan ympäri.

64. Jos, sen vaeltelevasta luonteesta johtuen, ihmisen mieli hämmentyy ja harhautuu, kykenemättä tarttumaan kiinni lujasti Itsessä pysymisen harjoitukseen tai antautumisen polkuun tai kahdeksankertaiseen rajajoogan polkuun ja jos hän siksi etsii ankaran henkisen harjoituksen [*tapaksen*] jotain hyvää muotoa tehokkaana ja helppona polkuna, jota pitkin hän voi tehdä lisää ponnistusta, kulkekoon hän toistuvasti ja hellittämättömästi tämän jumalallisen Vuoren, Arunachalan ympäri.
65. Kaikenlainen toiminta [*karma*] on kaksinaista toimintaa [*dvaita vrittiä*], joka heittää ihmisen kauemmas ja kauemmas Itsestä, kaiken keskustasta. Mutta toisin kuin kaikki muut toiminnat [*karmat*], tehdä *pradakshina* eli kierros Arunachalan ympäri, on kaksinaista toimintaa, joka ei heitä häntä pois Itsestä, todellisen tiedon auringosta. Sen vuoksi, tee tätä.

Huomautus: Pitää Arunachalan huippua keskustana, tekipä ihminen kuinka monta *pradakshinaa* hyvänsä sen ympäri, hän ei koskaan tule pois tästä keskustasta. Siksi, koska *pradakshina* pitää hänet aina läheisessä yhteydessä keskustaan, toisin kuin muut toiminnat, jotka heittävät hänet pois keskustasta, sitä kuvataan tässä nimellä 'kaksinainen toiminta, joka ei heitä häntä pois'.

66. Jos lehmä, joka sidotaan pitkään liekaan, joka on tapilla kiinnitetty maahan, laiduntaa ympäri ja ympäri tätä tappia, se ei huomaa, että sen liean pituus vähenee sitä mukaa kun se kiertyy tapin ympäri. Samalla tavalla, harkitse miten mielesi voi huomata, että sen ulospäin suuntautuneet taipumukset vähitellen vähenevät ja rauhoittuvat sen takia, että kuljet Arunachalan ympäri?
67. Kun lehmä kiertää tapin ympäri yhä enemmän ja enemmän, sen liean pituus lopulta vähenee nollaan, jolloin lehmälle tapahtuu pysähdys, niin ettei se kykene siirtymään pois tapilta. Samalla lailla, opetuslapsen mielelle, joka rakkaudella tekee *pradakshinaa* Arunachalan [Annamalain] ympäri, joka on Itse, todellisen tiedon ylhäinen tila, tapahtuu lopulta

pysähdys sen huomion kiinnittyessä liikkumatta sisällä Itseen, kun kaikki sen henkiset taipumukset [*vasanat*] ovat rauhoittuneet täysin.

68. Se tosiseikka, että opetuslapsen mieli, joka (opetuslapsi) tekee *pradakshinaa* Arunachalan ympäri, saavuttaa suuren rakkauden pysyä keskittyneenä Itseen sisäpuolella, on suuri totuus, joka selvästi tunnetaan suoralla kokemuksella. Arunachala [Annamalai] on *jnanan* liekehtivä tuli, joka polttaa tuhkaksi kaikki halut, jotka saavat aikaan tulevat syntymät.
69. Kun rautaa hierotaan vasten magneettia, magneetti kääntää raudan atomit, jotka olivat hajallaan ja osoittivat moneen suuntaan ja asettaa ne kaikki pohjois-eteläsuuntaan. Tällä tavoin suuntaamalla atomit uudelleen hyvään järjestykseen, magneetti muuttaa raudan itsensä kaltaiseksi magneetiksi. Vastaavasti Arunachala, magneetti, joka on korkeimman Itsetietoisuuden tila, kääntää opetuslapsen mielen, joka tekee *pradakshinaa* sen ympäri, osoittamaan kohti Itseä ja siten muuttaa sen Itseksi.

Huomautus: Aivan kuten raudan magneettinen ominaisuus, joka on sen todellinen luonne, ei paljasta itseään niin kauan kuin tämän raudan atomit ovat hajallaan osoittaen moneen suuntaan, samoin Itse, joka on mielen todellinen luonne, ei paljasta itseään niin kauan kuin mieli on hajallaan ulospäin moneen suuntaan maallisten halujen tähden. Ja aivan kuten raudan todellinen luonne paljastuu, kun sitä hierotaan vasten magneettia, samoin mielen todellinen luonne paljastuu, kun opetuslapsi tekee *pradakshinaa* Arunachalan, Itsetietoisuuden magneetin ympäri.

70. Tarinaa siitä, miten kuningas Vajrangada Pandiyan lopulta saavutti vapautumisen [*muktin*], menetettyään kaiken heikkoutensa halujensa ja kiintymystensä muodossa ja saavutettuaan mielen täydellisen puhtauden, vaikka aluksi hän oli alkanut tehdä Arunachalan [Annamalain] *pradakshinaa* täyttääkseen itsekkään halun, voidaan pitää todistuksena siitä, mitä on sanottu edellä.

18. Japa – Mantrojen Toistaminen

71. Jumalan pyhän nimen toistamisen ainoa hyöty ei ole vain saavuttaa mielen yksipisteisyys, vaan on luovuttaa itsensä Jumalalle siinä määrin, että toistajan sydän sulaa ja liukenee aina pursuavasta rakkaudesta Häneen samalla kun toistaa Hänen nimeään.

72. Ajatella kerran Jumalan nimeä vakaalla yksipisteisellä mielellä on arvokkaampaa kuin tehdä tuhat, tuhat [tai croreja] toistoa [*japaa*] vaeltelevalla mielellä. Mutta kutsua kiihkeästi Jumalaa vain kerran mielellä, joka velloo rakkaudesta Häneen, on paljon korkeampaa kuin jopa tehdä miljoona [*crore*] *japaa* yksipisteisellä mielellä.
73. Kun tekee Jumalan nimen toistoa [*japaa*], siinä on yksi asia, nimeltä 'rakkaus', joka on liitettävä siihen. Jos toistaja tuntee oikean tavan tehdä *japaa* liittämällä siihen rakkauden Jumalan nimeen, tulos, joka saavutetaan tällä *japalla*, ei ole ainoastaan mielen yksipisteisyys, tämä *japa* suo toistajalle Jumalan kanssa yhteen liittymisen kuolemattoman tilan.
74. Liittämällä rakkauden Jumalan nimeen on itsensä, egon 'minän' luovuttamista uhrina Hänen jaloilleen. **Rakkaus on me ja nimi on Hän.** Näin, liittämällä rakkauden Hänen nimeensä on itsemme tarjoamista Hänelle, joka on itsensä luovuttamisen [*saranagati-tattvan*] peruseriaate. Tällaisella itsensä luovuttamisella Itsessä pysymisen tila saavutetaan.
75. *Japa* [*mantran* toistaminen] voidaan luokitella kahdenlaiseksi, nimittäin tiedoksi [*jnana japa*] ja antaumukseksi [*bhakti japa*]. Toistamalla henkisesti 'minä, minä' on tietoa eli *jnana japaa*; Jumalan nimen toistaminen rakkaudella on antaumusta eli *bhakti japaa*. Hänen mielensä, joka on mieltynyt *jnana japaan*, etsii tunteakseen sanan 'minä' todellisen merkityksen ja yhdistyy siihen. Hän, joka hartaasti harjoittaa *bhakti japaa*, menettää erillisen yksilöllisyytensä sulamalla rakkaudesta Herransa nimeen.
76. Mieli, joka etsii sanan 'minä' todellista merkitystä, samalla kun tekee luonnollista eli *swarupa japaa*, hävittää itsensä ja kuolee Itsessä, todellisuudessa. He, jotka luottavat Jumalaan, puhtaan tietoisuuden ruumiillistumaan, ja jotka sulavat rakkaudesta samalla kun toistavat Hänen nimeään, tulevat korkeimmaksi autuudeksi, joka on vailla egoa 'minä', ja näin he lakkaavat olemasta kokonaisuutena Hänestä erillään.
77. He, jotka seuraavat Itsetutkimuksen polkua eli *jnana japaa*, saavat kaiken sen avun mitä tarvitaan Itsetuntemuksen saavuttamiseksi. He, jotka seuraavat antaumuksen polkua, *bhakti japa* saa heidät yhdistymään Jumalaan. Mieltymys kumpaan tahansa näistä kahdesta *japasta* syntyy luonnollisesti henkilössä, sellainen *japa* sopii hänelle.
78. Meidän *Sadgurumme*, Herra Ramana, joka on todellinen Itse, on antanut meille vain kaksi polkua, joita seurata, nimittäin Itsetutkimuksen ja itsensä luovuttamisen. Tietäen, että *japaa* on myös siis kahdenlaista, tartu kiinni siihen, joka sopii sinulle ja sen kautta saavuta Itsessä pysyminen.

19. Antautuminen ja Tieto — Bhakti ja Jnana

79. Missä määrin rakkautta Jumalaa syntyy rakastajan sydämessä, samassa määrin hän saavuttaa tietoa Hänestä. Ja missä määrin joku tuntee Jumalan luonnetta, samassa määrin tulee mieli saavuttamaan vakaata rakkautta Häneen. Näin tieto [*jnana*] tulee lisääntymään antautumisella [*bhaktilla*] ja antautuminen [*bhakti*] tulee lisääntymään tiedolla [*jnanalla*].
80. Meidän Jumalaa rakastamisemme avulla Hän tulee antamaan meille enemmän tietoa Hänestä ja meidän tietomme avulla Hänestä, Hän tulee antamaan meille enemmän rakkautta Häneen. Sen vuoksi, näistä kahdesta polusta, *bhaktista* ja *jnanasta*, seuraa sitä, johon ensin tunnet mieltymystä, sillä se polku tulee ohjaamaan sinut seuraamaan toista polkua sydämeen.
81. Etsijän elämässä, joka etsii vapautumista, *bhakti* ja *jnana* koetaan erottamattomina, kuten kaksi paperiarkin puolta. Näin ollen, toinen vastaa toista. Ne eivät ole kaksi eri asiaa, sillä kummankin todellinen luonne on yksi ja sama; tiedä, että *bhakti* ja *jnana* ovat vain kaksi nimeä tälle yhdelle asialle. Garland of Guru's Sayings [Guru Vachaka Kovai] säkeet 722 ja 731.
82. Vain Itsessä lujana pysymisen tila on viisautta [*jnanaa*]. Olisiko mahdollista pysyä näin Itsessä jos ihmisellä ei olisi rakkautta Itseen? Rakastaa vain Itseä¹ on *bhaktia*; pysyä vakaasti Itsessä tämän rakkauden vuoksi yksin *jnanaa*. Mikä erilaisuutta on näiden kahden välillä? Huomaa ero ja tiedä tämä totuus. [Maharshi's Gospel s.24]
83. Jos gravitaatiovoimaa ei olisi olemassa, joka houkuttaa ja vetää kaikkea kohti maata, pysyisikö mikään vakaasti maan päällä? Tutkittaessa, antautumisen [*bhaktin*] todetaan olevan samanlainen kuin painovoiman vetovoima, kun taas viisauden [*jnanan*] tilan todetaan olevan samanlaisen tilan kuin esineiden pysyminen vakaana maan päällä tämän vetovoiman seurauksena. Jos jompikumpi näistä kahdesta, vetovoiman voimasta eli *bhaktista* tai pysymisen tilasta eli *jnanasta*, puuttuisi, toista ei olisi olemassa.
84. Etsijä, joka harjoittaa Itsetutkimusta, joka on *jnanan* polku, kieltää oman yksilöllisyytensä tietämällä, 'Minä, tämä merkityksetön ego, en ole kaiken

¹ Tässä säkeessä on kahdessa kohdassa käytetty ilmausta 'Self-alone' tarkoittamaan vain Itseä, eikä mitään muuta. Mutta kun tekstissä käytetään paljon yksin-sanaa, jolla ilmaistaan vain ja ainoastaan sitä, mistä on kysymys, käänsin tässä sanajärjestyksen toisin päin 'vain Itse', koska keinoitekoisesti rakennetut yhdyssanat eivät oikein sovi suomenkieleen!

toiminnan tekijä'; samalla kun palvoja kieltää oman yksilöllisyytensä tietämällä, 'Jumala yksin on kaiken toiminnan tekijä.' Näin, koska etsijä, joka seuraa jompaakumpaa näistä kahdesta polusta, pidättäytyy omaksumasta tekijyyden tunnetta, hän ymmärtää, että nämä kaksi polkua eivät ole erilaisia edes harjoituksen aikana ja seuraa jompaakumpaa niistä.

85. Meidän ei pitäisi sallia mieleemme joutuvan ymmälleen ja hämilleen yrittämällä harkita ja valita, 'Kumpi näistä kahdesta, *bhaktin* harjoitus vai *jnanan* harjoitus, on paras keino saavuttaa vapautuminen?' Sillä kumpaan polkuun henkilön sydämessä syntyy mieltymys, hänelle se polku yksin on paras.
86. Johtuen luonteen vahvuudesta, joka jatkuu entisistä elämistä, tässä elämässä mieli saavuttaa mieltymyksen joko antautumisen polkuun tai Itsetutkimuksen suoraan ja pettämättömään polkuun ja tuntee, että tietty polku on paras ja parhaiten itselleen sopiva. Sen vuoksi, seuraa ainakin toista näistä kahdesta polusta sen loppuun saakka.

20. Kuinka Tutkimuksesta Tulee Helppoa Antautumisen vuoksi

87. Kun, itkettyään ja itkettyään äärimmäisellä kaipuulla pitkään, lakkaamatta ajatellen ja palvoen [Herran] Armollisia Jalkoja, mieli, joka nousee [luulona 'Minä olen se ja se'], hajoaa ja tulee puhtaaksi, tahraton Itsetutkimus [*jnanatma-vichara*] tulee tukevasti asettumaan [sydämessä] ja Itsen kokemus [*swarupa-anubhava*] tulee itsestään syntymään hyvin helposti toden totta. – Sri Muruganar

Huomautus: kirjasta Sri Ramana Jnana Bodham säe 1286

88. Oi, te, jotka sanotte, 'Me emme ole koskaan nähneet teidän sulkevan silmiänne ja harjoittavan Itsessä pysymistä [*nishthaa*]; kertokaa meille, kuinka te saavutate sisäisen hiljaisuuden [*maunan*] tilan?' Ymmärtämällä yllä olevan säkeen, tiedätte salaisuuden [miten saavuttaa] Jumalan [todellisen kokemuksen], jota ei nähdä vaikka ihminen odottaa sulkemalla silmänsä [pitkäksi aikaa odottaessaan näkevänsä Hänen todellisen näkynsä].

Huomautus: edellinen säe on vastaus edellä esitettyyn kysymykseen

21. Itsensä Luovuttaminen ja Itsetutkimus

89. Koska ego itse on kaikki [kuten Sri Bhagavan paljastaa kirjan Reality in Forty Verses säkeessä 26], luopumalla egosta, tunteesta 'Minä olen tämä keho', luovuttamalla se Jumalalle, on rakastavasti kaiken luovuttamista Hänelle. Kun on kerran luovuttanut egon Jumalalle, pysyen Itsessä ottamatta sitä taas takaisin [toisin sanoen ilman että jälleen samaistaa kehon 'minäksi' tai 'minun omaksi'] on todellista *tapasta*.
90. Luovutettuaan egon Jumalalle, jos luovuttaja ottaa sen takaisin, se on synty, jossa varastetaan takaisin se, mistä on kerran luovuttu. Sen vuoksi, voidaksesi välttää tekemästä tällaista syntiä, harjoita Itsen tarkkaavaisuutta väsymättä, sillä vain jos ihminen kiinnittää huomionsa egoon valppaasti ja lakkaamatta, se hukkuu sydämeen, niin ettei se koskaan nouse uudestaan. Garland of Guru's Sayings säe 317
91. Tuhoamalla ego Itsen tarkkaavaisuudella yksin on itsensä luovuttamisen erinomainen polku. Sen vuoksi, tutkimalla ja tuntemalla oman Itsensä on ainoa kunnollinen menetelmä harjoittaa sekä itsensä luovuttamista, antautumisen polkua että Itsetutkimusta, tiedon polkua.

Huomautus: Vertaa kirjaan Kuka minä olen?; kolmastoista kohta, jossa Sri Bhagavan sanoo, 'Pysymällä tiukasti luovuttamalla itsensä Jumalalle.'²

92. Tiedon polku, jossa me tutkimme 'Kuka minä olen?', on itsessään antautumisen polku, jossa meillä on todellinen rakkaus Jumalaan. Tietäen näin, että Itsetutkimus ja itsensä luovuttaminen ovat yksi ja sama, ei vain niiden päämäärän suhteen, vaan myös niiden harjoituksen menetelmässä, noudata Itsen huomioinnin menetelmää.

Huomautus: Yhdessä hänen harhailleissa säkeissään, Garland of Guru's Sayings [eli Guru Vachaka Kovai] säe **B13**, Sri Bhagavan sanoo, 'Huomion keskittäminen Itseen on korkeinta antautumista Jumalalle, koska Jumala on olemassa Itsenä.'

22. Kolmen Tilan Tutkiminen

² Vastaavaa kohtaa ei löydy meille suomennetusta kirjasta 'WHO AM I?'

93. Jos meillä ei olisi ollut onnea saavuttaa ihmiskehoa, jonka avulla voimme kokea päivittäin hereilläolon, unen ja syväunen kolmea tilaa, miten meillä olisi mahdollisuutta tehdä Itsetutkimusta? Sen vuoksi, tämä ihmissyntymä on todellakin parempaa kuin kaikki muut syntymät.
94. Paitsi tässä ihmisruumiissa, kaikkia näitä kolme tilaa ei elinaikanaan koe mikään sielu, olipa *deva* [jumalallinen], eläin tai kasvi. Sen vuoksi, on hyvin suurta siunausta todellakin se siunaus, jonka Jumala on suonut meille tämän ihmissyntymän muodossa, joka on niin hyvä tilaisuus, joka antaa meille mahdollisuuden tutkia ja tuntea Itsen.

Huomautus: Taivaalliset olennot [*devat*] kokevat vain valvetilaa; eläimet kokevat vain syväunta ja unenomaista valvetilaa; kasvit kokevat vain syväunta**; ja elottomat esineet, kuten kivet, ovat aina pyörtymisen kaltaisessa tilassa. Vain ihmissyntymässä ihminen todella kokee kaikkia kolmea hereilläolon, unen ja syväunen tilaa. Näin ollen, jopa *devojen* täytyy syntyä ihmisinä, jos ne haluavat saavuttaa Itsetuntemuksen, vapautumisen tilan.

**Huomautus: Vertaa *Talks*, no. 617, s. 580.³

95. Hereilläolon, unen ja unettoman syväunen kolmea tilaa kaikki ihmiset kokevat päivittäin, eikö totta? Jos me innokkaasti tutkimme näiden kolmen tilan luonnetta, tiedon siitä vapauden tilasta, mikä on näiden kolmen tilan todellisuus, tulemme saavuttamaan suorana kokemuksena.
96. Valvetilassa olemme olemassa tietona 'minä olen'⁴; mutta tässä tilassa, meidän rinnallamme, niin monia toisen ja kolmannen persoonan monenlaisia kohteita myös tunnetaan mielellä. Miten nämä kaikki ovat tulleet tänne?
97. Myös unessa me olemme olemassa tietona 'minä olen', tulemalla häneksi, joka näkee kaiken siellä; mutta myös siinä tilassa niin monia toisen ja kolmannen persoonan monenlaisia kohteita taas tunnetaan mielellä. Miten nämä kaikki tulivat sinne?

³ Itselläni se kirjassa 'Keskustelut' no. 617, s. 355.

⁴ Alkuteksti on "as 'I am'". Koska tekstiä on vaikea kääntää suoraan, kun se tarkoittaa sitä, että ihminen aina valvetilassa tuntee, että hän on olemassa 'minä olen' ja on tietoinen olemassaolostaan, käänsin sen muotoon "tietona 'minä olen'", sillä kukaan ei voi kieltää sitä tietoa, että hän on olemassa!

98. Myös syväunessa me olemme olemassa tietona 'minä olen'; kuitenkin, tässä tilassa emme havaitse minkään esiintyvän muuna kuin meinä. Sen vuoksi, meidän tilamme, jossa olemme olemassa tietona 'minä olen', yksin aina loistaa koskaan herpaantumatta tai estymättä, kun taas meidän tilamme tietää kohteita muuna kuin meinä kokee muutoksen. Näin ollen, meidän tilamme, jossa olemme olemassa tietona 'minä olen', yksin on ainoa muuttumaton tila.
99. Meidän olemassaolomme tietona 'minä olen' tila, joka loistaa kaikissa kolmessa tilassa jatkuvasti ja koskaan päättymättä, on meidän todellisen tietomme ylevä tila; se on *purnan* [Kokonaisuuden] tila. Muita kohteita kuin 'minä' ei ole olemassa kaikissa näissä kolmessa tilassa. Siksi meidän oma luontomme, Itseolemassaolo 'minä olen', yksin on todellisuus, joka on aina olemassa.
100. Koska muut kohteet kuin 'minä', kuten keho ja maailma, eivät ole olemassa taukoamatta kaikissa kolmessa tilassa, vaan nousevat ja näyttävät olevan olemassa vain valve- ja unitiloissa, ne eivät voi olla todellisuutta, joka on olemassa aina ja estymättä. Tämä päätelmä, jonka saavutimme tarkastelemalla kokemustamme näissä kolmessa tilassa, on perusta (kivijalka) Itsetutkimuksen harjoitukselle.
101. Nämä muut kohteet kuin 'minä', jotka ovat olemassa yhdellä hetkellä eivätkä ole olemassa toisella hetkellä, ovat todella olemattomia jopa silloin, kun ne näyttävät olevan olemassa. Kun tutkitaan, sekä valveillaolon että unen todetaan olevan luonteeltaan täysin samaa, koska kohteet, jotka näyttävät olevan olemassa kummassakin näistä tiloista, poikkeuksetta lakkaavat olemasta missään muussa tilassa.
102. Se tila, jossa mitä tahansa nähtyä kohdetta ei koeta muuna kuin sinä, joka sen näkee, yksin on todellisuuden tila. Jos näkijä, joka on epätodellinen ego, nousee, vain silloin kaikki epätodelliset kohteet muut kuin 'minä' nousevat ja näyttävät olevan olemassa.
103. Unimaailma ja hän, joka elää siellä samaistaen unikehon 'minäksi' ja näkee tämän unimaailman, muodostavat yhdessä unen. Myös valvetila on samanlainen; toisin sanoen, ei ainoastaan tämä näennäisen valtava maailma, joka koetaan edessämme, ikään kuin se olisi olemassa muuna kuin meinä, ja myös me, *jiva*, joka näkee tämän valvemaailman, molemmat yhdessä muodostavat tämän uni-ilmiön, jota kutsutaan valvetilaksi.
104. Käytännössä valve- ja unitila ovat vain yhtä ja samaa. Aivan kuten hereillä mieli ajattelee, 'Minä olen tämä keho', samoin myös unessa mieli

heijastaa kehon kuvittelun luovalla voimalla ja toimii siellä, tunteella 'Minä olen tämä keho.'

105. Ennen kuin juuritaipumus [*mula-vasana*], samaistaa keho 'minäksi', lakkaa olemasta, valve- ja unitilojen ilmiöt, jotka johtuvat harhaluulosta [*mayasta*], eivät pääty. Jos sinä, yksipisteisin mielin innokkaasti ja lakkaamatta, kiinnität huomiosi oman olemassaolosi todellisuuteen, joka loistaa puhtaana tietona 'Minä olen', juuritaipumus 'minä olen keho' ja kaikki sen tuotteet ja muut taipumukset, lakkaavat olemasta.
106. Pysymällä toimimatta unohtaen tunteen 'minä olen keho', on syväunta. Tämän syväunen pimeässä tietämättömyydessä saa alkunsa mielen luova kuvittelu [*mana-kalpana*] ja tämä yksin on syynä uni-ilmiöön. Sen vuoksi, mieli yksin on se, joka heijastaa unen.
107. Samalla lailla, tietämättömyyden [*ajnanan*] pitkässä syväunessa, joka (tietämättömyys) on vallannut meidät, kun olemme unohtaneet puhtaan Itsetietoisuutemme todellisen tilan, kuvittelu mielessä [*mana-kalpana*] nousee samaistaen alhaisen lihaisan kehon 'minäksi' ja tämä yksin on syynä tämän kurjan valvetilan nousuun ja esiintymiseen, jota me nyt koemme.
108. Aivan kuten syväuni yksin on syynä unen ilmestymiseen, samoin meidän todellisen Itsetuntemuksemme unohtamisen syväuni yksin on syynä tämän valvetilan ilmestymiseen. Tässä Itsensä unohtamisen pitkässä syväunessa, monet unet lukemattomien syntymien muodossa tulevat ja menevät.
109. Tiedä, että aivan kuten henkilö, joka tulematta valvetilaan, sulautuu syväuneen, sen jälkeen kun uni, jota hän näki, loppui, jos nykyisen syntymän uni, jonka (syntymän) tämä henkilö on ottanut, päättyy kuolemaan ennen kuin hän saavuttaa Itsetuntemuksen todellisen heräämisen tilan, hän sulautuu jälleen alla olevaan ikivanhaan Itsensä unohtamisen syväuneen.
110. Aivan kuten henkilö, joka näki unta ja joka sitten lopettaa tämän unen ja putoaa syväuneen ilman että tulee valvetilaan, jos valvetilan keho kuolee ennen kuin me saavutamme Itsetuntemuksen tilan, me putoamme syväunen kaltaiseen tilaan. Aivan kuten uni ilmestyy heti kun syväuneen uponneen henkilön mieli nousee ja alkaa vaellella, samoin tämän valvekehon kuoleman jälkeen, heti kun mieli nousee ja alkaa vaellella entisten taipumustensa vuoksi, valvetila taas syntyy, jossa keho on näennäisesti olemassa ikään kuin 'minä'.

111. Jälleensyntymä, kun on tultu ulos kuoleman harhaan kietoutuneesta tilasta ja eletään tässä valvetilassa pyörimisen elämää ja lopulta kuollaan saavuttamatta Itsetuntemusta, on aivan samaa kuin henkilön nouseminen 'minänä' syväunesta, nähden jälleen unta ja lopulta taas kerran sulautuen syväuneen. Sinä et joudu syntymään uudelleen vain, jos heräät Itsetuntemuksen todelliseen tilaan. Herätkää näin.
112. Jos henkilö, joka on nukahtanut ja näkee unta, yhtäkkiä herää, heräämisensä aikana hän saavuttaa tilan, jossa nukkuminen ja uni ovat molemmat hävinneet. Samalla lailla, jos henkilö herää nykyisestä niin sanotusta valvetilasta saavuttamalla Itsetuntemuksen ylennetyt tilan, syntymän ja kuoleman uni ja alla oleva Itsensä unohtamisen syväuni tulevat kummallakin hälvemään eikä hän sen jälkeen enää koskaan kohtaa syntymää tai kuolemaa. Todellisen heräämisen tila [*turiya*], jonka hän näin saavuttaa, ja joka ylittää valveen, unen ja syväunen kolme tavallista tilaa, on vapautumisen tila.
113. Jos huomioinnin voima, joka näkee toisen ja kolmannen persoonan kohteita esiintyvän unessa, kääntyy huomioimaan itseään, sekä ensimmäinen persoona [joka näkee unen] että uni katoavat; syväuni, joka on syynä sen ensimmäisen persoonan nousuun, häviää ja todellisen heräämisen arvokas tila koetaan.
114. Samalla lailla, jos huomioinnin voima, joka tietää toisen persoonan kohteiden esiintyvän valvetilassa, kääntyy huomioimaan itseään ['minää', joka näkee tämän valvetilan], valvetila katoaa; Itsen muistamattomuuden pitkä syväuni, joka on syynä 'minän' yksilöllisen tunteen nousuun, häviää ja Itsetuntemuksen todellisen heräämisen tila saavutetaan. Sen vuoksi, kiinnitä huomiota vain itseesi, ensimmäisen persoonan tietoisuuteen 'minä'.
115. Jopa ennen kuin nykyisen kohtalon [*prarabdha karman*] kokeminen, joka (kohtalo) aiheutti uni-ilmion, on päättynyt, jos mieleen iski voimakas pelko, ilo tai kärsimys, sen huomioinnin voima ohjautuu kohti Itseä ja palaa sydämeen, josta seuraa herääminen.

Huomautus: *Prarabdha* on se osa omaa kohtaloa [eli *karmaa*], jonka on tapahduttava tässä elämässä. *Sanchita* on omaa *karmaa*, joka on kasaantunut entisissä elämässä, jolla ei ole vielä vaikutusta.

116. Samalla tavoin, jo ennen kuin kaikki kertyneet *sanchita* karmat on käytetty loppuun kokemalla *prarabdhan* muodossa, jos tässä nykyisessä

elämässä, jonka aloitti *prarabdha*, mieli joko saavuttaa lujan välinpitämättömyyden [*vairagyan*], kykenemättä kantamaan elämän vaikeita kärsimyksiä tai kokee voimakasta kuolemanpelkoa, se kääntyy kohti Itseä ja sulautuu sydämeen; jonka seurauksena on Itsetuntemuksen todellinen herääminen.

117. Kun sellaista voimakasta pelkoa tai kärsimystä koetaan, jos mieli kypsällä arvostelukyvyyllä [*vivekalla*] välittömästi vakavasti tutkii, 'Kenelle tämä pelko tai kärsimys syntyy?', silloin huomion ulospäin suuntautunut voima, joka oli siihen asti venynyt ulos kohti muita kohteita kuin itseään, kääntyy sisäänpäin kohtaamaan itsensä, jolloin Itsessä pysymisen todella herännyt elämä välittömästi saavutetaan.
118. Aivan kuten kaikki, mitä tapahtuu unessa, koetaan todellisena niin kauan kuin ihminen näkee sitä unta, samoin kaikki, mikä nyt tapahtuu tässä valvetilassa, koetaan todellisena. Jos uni päättyy, kaiken, mitä nähtiin siellä, tiedetään olevan epätodellista. Samalla tavoin, heille, jotka ovat heränneet tästä niin kutsutusta valvetilasta saavuttamalla Itsetuntemuksen, kaikkien tapahtumien tässä tilassa tiedetään selvästi olevan epätodellisia.
119. Heti kun Itsessä pysymisen sisäisen heräämisen tila saavutetaan, kaikki liitteet sen virheellisen samaistuksen muodossa, että kehon teot ovat hänen omia tekojaan, tulevat vaille todellisuutta ja niiden todetaan olevan pelkkiä oman nimettömän ja muodottoman olemuksen päälle asettamisia, kuten sininen väri värittömällä taivaalla; ja se totuus, että hän on vain liitteistä vapaa Itse, loistaa selvästi esiin.
120. Vain tässä Itsessä pysymisen todellisessa valvetilassa tulee todellinen tieto puhkeamaan kukkaan *ajata*-kokemuksen, 'Mikään maallinen kaksinainen toiminta, kuten syntymä ja kuolema, ei ole koskaan koskettanut minua; Minä olen Itse, olemassaolo-tietoisuus, joka on aina vailla kehoa ja aisteja', muodossa.
121. Puhdas tietoisuus 'Minä', joka on olemassa syväunessa vailla kaikkia liitteitä, on Korkein Todellisuus [*Brahman*]. Jos emme liu'u alas tästä puhtaan tietoisuuden tilasta kehoon kiintymyksen [*dehabhimanan*] vuoksi, se itsessään on Korkein Asuinpaikka [*parandhama*]. Jos me pysymme, poistumatta Itsestä, se itsessään on vapautuminen.
122. Vaikka me ajattelempa, että syväuni on pimeyden tila, koska mitään muita kohteita ei havaita siellä, tiedä, ettei kenenkään ole mahdollista kieltää omaa olemassaoloaan syväunessa. Kun sinä pystyt vahvistamaan oman kokemuksesi syväunessa, 'Se oli pimeyttä', 'Siellä ei ollut ajatuksia' ja 'Se oli onnellinen tila,' eikö ole selvää, että olet olemassa

syväunessa? Kyetä vahvistamaan näin, kuka oli se 'sinä', joka oli olemassa syväunessa? Kerro minulle.

123. Kyetessäsi vahvistamaan kaikkien kolmen edellä mainitun kokemuksen, se osoittaa, ei ainoastaan sitä, että olet olemassa syväunessa, vaan myös sen, että tunsit nämä kokemukset siellä, eikö totta? Tämä olemassaolo-tieto, joka oli olemassa ja tunnettiin syväunessa, on todellakin verraton olemassaolo-tietoisuus [*sat-chit*], oma tilasi ja itsesi todellinen luonne.
124. Syväunessa, jossa olit olemassa yksin pelkkänä tietoisuutena [*sat-chitinä*], sinä olit ylevän onnen kokija vailla yhtä ainutta mitätöntä kurjuutta, vaikka olit erillään kaikista omaisuuksista ja kaikista kohteista, joita etsit valvetilassa onnellisuudeksi, etkö ollut? Se onnellisuus, jota koit syväunessa, on todellakin autuus [*ananda*], sinun todellinen luontososi.
125. Tulla sankariksi, joka pysyy Itsenä, äärettömänä todellisuutena [*paripurna Brahman*], jonka luontona on olemassaolo-tietoisuus-autuus [*sat-chit-ananda*] vailla minkään kehon tai maailman kokemista, on se hedelmä, joka saavutetaan valveen, unen ja syväunen kolmen tilan asianmukaisella tutkimuksella.
126. Korkein Guru Sri Ramana on antanut edellä johtolankoja niin, että tutkittuamme perusteellisesti näitä kolmea tilaa, me voimme lopulta pysyä onnellisesti ikuisesti Itsenä, omana todellisena luontonamme, joka ylittää nämä kolme tilaa.

23. Itsen Ominaisuuksien Asettaminen Egolle

127. Jos kysyt, 'Sen jälkeen kun ilmestyy valvetilaan, kuinka voi tämä ilkkurinen ego, jota ei ollut syväunessa, sanoa mitään kokemuksesta, joka oli olemassa syväunessa?' tutkikaamme ja ymmärtäkäämme. Kerro minulle, eikö Itse, joka oli olemassa syväunessa olemassaolo-tietoisuutena 'Minä olen', jatka olemistaan ilman mitään vaikeutta myös tässä valvetilassa?
128. Lukuun ottamatta ensimmäisen persoonan yksittäistä tietoa, olemassaoloa 'minä olen,' kaikki moninainen tieto, joka loistaa valvetilassa ja jotka liittyvät nimiin ja muotoihin, ovat vain tietoa, joka kuuluu epätodellisen egolle. Mutta oman olemassaolonsa tieto 'Minä olen', on Itsen omaisuutta.
129. Vaikka tämä eloton ego, joka nousee ja tanssii kuin haamu vain valvetilassa, huijaa itseään saamalla Itsetietoisuuden 'Minä olen', jonka Itse

yksin koki aiemmin syväunessa, näyttämään olevan sen oma täällä valvetilassa, tiedä, että todellisuudessa se Itsetietoisuus 'Minä olen', on ominaisuus, joka kuuluu vain Itselle.

130. Kuuntele toinen esimerkki siitä, miten ego näin anastaa Itsen ominaisuuksia ja saa ne näyttämään sen omilta ominaisuuksilta: Vaikka olemme nähneet niin monien ihmisten kuolevan, meistä aina tuntuu, 'Me emme kuole nyt; elämme ainakin hieman pidemmän aikaa.' Tiedä, että ego tuntee siten vain koska sen luonteena on asettaa itsensä päälle kuolemattoman Itsen ominaisuuksia.
131. Alati loistava ensimmäisen persoonan olemassaolo-tietoisuus 'Minä olin, Minä olen, Minä tulen olemaan' ja tieto siitä, ettei itse koskaan ole minkään sellaisen asian kuin kuoleman alainen, ovat kummatkin vain Itsen luonnollisia ominaisuuksia. Mutta Itsen pelkämästä läsnäolosta johtuen eloton ego, jonka luontona on nousta, tanssia ja vajota, anastaa nämä Itsen ominaisuudet ja toimii ikään kuin ne olisivat sen omia ominaisuuksia.
132. Tämä ego, joka nousee muodossa 'Minä olen keho,' elää vain anastamalla omikseen sekä Itsen tietoisuuden luonteen että kehon elottomuuden luonteen. Tiedä, että tässä tunteessa, 'Minä olen keho,' tietoisuus 'Minä olen' on todellakin Itsen omaa tietoa, kun taas egon nousun ja vajoamisen ominaisuus on kehon perusluonnetta.
133. Ego, joka nousee ja näyttää olevan olemassa vain anastamalla tietoisuuden 'Minä olen', joka on Itsen omaisuutta, tekee valheellisen esityksen valvetilassa, jossa se elää, sanomalla: 'Minä en kuole; Minua ei ole olemassa syväunessa.' Tämä valheellisuus on valtavampaa kuin taivas. [Mutta kun ego itse on valheellinen, onko sen vuoksi mitään ihmeteltävää siinä, kun se puhuu vain valhetta?]

24. Keho ja Jooga

134. Jos kysytään, 'Miksi kirjoituksissa sanotaan, että Itsekokemuksen saavuttamiseksi ihmiskeho on paras?' se tarkoituksena on paljastaa, että tämä keho yksin antaa hänelle mahdollisuuden saada terävä-älyinen arvostelukyky [*viveka*] tutkia valveen, unen ja syväunen kolmea tilaa [ja siten saavuttaa Itsetuntemus].
135. [Kun pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että ihmiseksi syntyminen on parasta, ne tarkoittavat vain sitä, mitä edellä sanotaan ja säkeessä 94 yhdessä sitä seuraavan huomautuksen kanssa]. Sanonta, 'Sen jälkeen kun se on tullut sinulle, vaali tätä ihmiskehoa,' ei ole lainkaan sitä, mitä

tarkoitetaan. Kohtalo [*prarabdha*], joka on antanut sinulle tämän ihmiskehon, vaalii [tai suojelee] sitä. [Sen vuoksi, murehtimatta kehon suojelemisesta] sinun tulisi vakavasti tehdä työtä poistaaksesi harhan 'Minä olen tämä keho' voimakkaalla tutkimuksella [*vicharalla*].

136. Ihmiskeho on välttämätön [jotta voimme saavuttaa Itsetuntemuksen]; hyvä on, se on nyt tullut meille. Mutta jos meillä yhä on mieltymys tähän ihmiskehoon [ja jos haluamme tehdä siitä terveen ja vahvan], kiintymys siihen muodossa 'minä' ja 'minun' kasvaa eikä se auta meitä vähääkään tuhoamaan tunnetta 'Minä olen tämä keho' [*dehatma-bhava*]. Tämä [halu suojella kehoa ja tehdä se terveeksi ja vahvaksi] on todellakin este [Itsetuntemuksen saavuttamiseksi].

137. Nämä [edellisissä kolmessa säkeessä ilmaistut ajatukset] ovat laajennettu selvitys, jotta me selvästi ymmärtäisimme *Jnana*-ohjeen todellisen merkityksen, jonka Sri Ramana antoi kirjan Supplement to Reality in Forty Verses säkeessä 12, joka sanoo: 'Yrittää tuntea [todellinen] Itse ja samalla vaalia [epätodellista ja] katoavaa kehoa, on samaa kuin pitäisi krokotiilia lauttana, jolla ylittää joki.'

25. "Kaupan Vuokra"

138. Vuokra, jota meidän on annettava tälle kaupalle [kehollemme], on yksinkertaista, perusruoka, vaatteet ja katto pään päälle. Jos emme maksa tätä vuokraa, meidän täytyy mennä ulos lähtemällä tästä kehosta, aivan kuin kauppiaan, jonka on luovuttava kaupastaan, kun hän ei maksa vuokraa.

139. Maallinen elämä, jota me elämme, on verrattavissa liiketoimintaan, jota tekee tyhmä kauppias, joka ansaitsee vain vuokran maksun verran. Vain hän, joka raataa kovasti ja siten tuottaa voittoa, joka on monta kertaa suurempaa kuin vuokra, on viisas ja taitava kauppias. Niin kuin sellainen kauppias, meidän pitäisi yrittää saavuttaa Itsetuntemuksen suuri voitto ennen tämän kehon kuolemaa.

Huomautus: Lukija voi katsoa The Mountain Path, tammikuu 1984, sivu 39, jossa edellä esitetyn kahden säkeen vertausta selitetään tarkemmin.

26. Kuolemanpelko

140. Jos kuolemanpelko todella tulee ja ottaa mielen haltuunsa, se yksin riittää; mieli kääntyy silloin automaattisesti ja turvautuu Korkeimpaan Herraan. Mutta tiedä, että tämä hyöty ohjautuu vain heille, joilla on hyviä ominaisuuksia eikä heille, joilla on huonoja ominaisuuksia.
141. Jos kuolemanpelko tulee heille, jotka omaavat itsekkyyttä ja taidokasta viekkautta ja kieroutuneita älyjä, heistä tulee häikäilemättömän pahoja ja he tuhoavat itsensä tekemällä suuria ponnisteluja nauttiakseen kaikista viiden aistin mitättömistä nautinnoista ennen kuin keho katoaa.
142. Mutta jos kuolemanpelko tulee ihmisille, joilla on kypsät ja ylhäiset mielet, he tutkivat yhteyttä, joka vallitsee kehon ja sielun välillä, innokkaasti kiinnittämällä huomionsa heidän mieleensä [ensimmäisen persoonan tietoisuuteen 'minä'] tietääkseen 'Missä määrin tämä kuolema vaikuttaa meihin?'
143. Ymmärrettyään, 'Jos kuolema on vain kehon tuhoutumista, silloin se on vain tila, jossa minä, sielu, olen erillään elottomasta kehosta,' etsijän mieli tulee rohkeaan päätökseen, hyväksyen näin, 'Antakaa minun pysyä samalla tavalla kuin olisin kun kuolema tapahtuu käytännössä.'
144. Tämä rohkea päätös on välinpitämättömyyttä [*vairagyaa*]. Vasta kun se syntyy, voi todellisen luopumisen saavuttaa. Kun todellinen luopuminen näin saavutetaan kuolemanpelon seurauksena, silloin ja siellä Gurun jumalallinen Armo syntyy ja toimii niin että irrottaa meidät muuna kuin tänä kehona – Itsenä, olemassaolo-tietoisuuden luontona [*sat-chit-swarupana*]. Näin, kiintymys kehoon 'minänä' [*dehabhimana*] tuhoutuu.
145. Kun jumalallisen Armon voima toimii näin, Itsetietoisuuden, ainoan verrattoman todellisuuden, todellinen valo loistaa esiin, laajeten ja puhjeten kukkaan sydämessä, jolloin tämän kirkkaan valon edessä tämä maailma ja meidän elämämme yksilönä tässä maailmassa katoaa, kun sen todetaan olevan pelkkä valheellista ilmiötä, kuten auringon edessä kurkuman keltainen tahra katoaa valkoisesta liinasta.
146. Sen jälkeen kun totuus, 'Kuolema, joka tulee, on vain tälle saastaiselle keholle eikä millään tavalla meille' tulee näin loistamaan esiin omana kokemuksena, kuolemanpelkoa ei koskaan synny uudelleen.
147. Silloin vakaa kärsivällisyys [*udasina*] tai välinpitämättömyys maallisia tapahtumia kohtaan, kaikkien perusominaisuuksien poissaolo, pelottomuus, todellisen rakkauden vankkumaton voima ja kaikki kuusi ylennettyä jumalallista ominaisuutta [*bhagavat-gunaa*] jumalallinen loisto, urhoollisuus, ihanuus, puhdas tieto, jumalallinen kukoistus ja intohimottomuus, loistavat hänessä selvästi ja harmonisesti.

148. Kun mielen kuolema on näin päättäväisesti saavutettu kehon kuolemanpelon seurauksena, koska ei ole olemassa lakia, että kehon tulisi kuolla heti kun mieli kuolee, muiden näkymässä *Jivanmuktan* keho jatkaa elämistään, mutta hänen mielensä tahto on kuollut todellisen tiedon sarastuksen tähden.⁵
149. Olemassaolo-tietoisuus 'Minä olen', joka jatkaa elämäänsä, vaikka mieli on kuollut, yksin on Korkein Todellisuus [Brahman], joka jatkaa olemistaan, vaikka koko maailmankaikkeus on tuhoutunut [*pralaya*]. Koska koskaan ei ole olemassa edes hetken mitään sellaista kuin kuolema tai tuhoutuminen tälle Itsetietoisuudelle 'Minä olen', tiedä, että tämä 'Minä olen' yksin on päättämätön ja voittamaton korkein Itse.

27. Syntymättömyys ja Kuolemattomuus

150. Kun ei ajattele kehon olevan 'minä', se on syntymättömyyttä; kun ei koskaan unohda Itsetietoisuutta 'Minä olen', se on kuolemattomuutta. Milloin ja miksi syntymä tai kuolema tulevat heille, jotka, pysyen Itsetuntemuksen tilassa, ovat aina vailla ajattelua ja unohtamista?
151. Ajatella kaikkia muuna kuin 'minänä' on yksin syntymä; ei ajatella kaikkia muuna kuin 'minänä' on vapautuminen [*mukti*]. Joutuvatko he, jotka ovat oppineet hyvin ei-ajattelemisen taiteen ja jotka siten pysyvät tiukasti ajattelusta vapaassa tilassa, jälleen ajattelun vallan alle? Harjoitus, jossa pidättäydytään näkemästä itsensä tämän maailman monina esineinä, yksin on täydellinen harjoitus [*sadhana*]. Jos joku saavuttaa menestystä tässä *sadhanassa*, silloin ei ole enää syntymää tai kuolemaa.
152. Jotemme kohtaisi syntymää tai kuolemaa, saavuttakaamme luonnollisessa tilassa pysymisen ylevä harjoitus [*sadhana*], joka on vailla ajattelua ja unohtamista. Jos opimme oikein miten pysyä näin, niin mistä syystä me otamme syntymän tai kuoleman? Itsen tilassa ilman epäilyä pysymisen taide yksin on meille oppisen arvoista.

28. Itsen Transkendenttinen Luonne

153. Tämä valtava maailma, Jumala, sielut, orjuus ja vapautuminen näyttävät kaikki olevan olemassa vain valve- ja unitiloissa, joissa ajatukset ovat olemassa; mutta onko niitä syväunessa, joka on vailla ajatuksia?

⁵ Tämän säkeen alussa oli ilmeinen kirjoitusvirhe, joka vaikeutti oikean käännöksen aikaansaamista. Seuraava säe tukee hieman käännöstäni!

Vastaavasti, niitä ei ole Itsetuntemuksen [*turiyan*] tilassa. Jos ihminen tutkii, 'Kenelle ne näyttävät olevan olemassa valveilla ja unessa?', ne lakkaavat olemasta.

154. Koska ne tiedetään vasta, kun ajatukset ovat olemassa ja koska ne eivät loista, kun ihminen pysyy tukevasti Itsessä, sielun luoja, Jumala ja maailma on vain mieli, joka on kaikkien ajatusten yhdistelmä. Onko tämä luomakunta Itsen tekemää työtä? Ei.
155. Jos totuus on kerrottava selvästi, maailman, joka nähdään valvetilassa, todellinen olemus on vain tämä ego, joka nousee ja pauhaa 'Minä olen tänä kehona'. Toisaalta, jos joku sanoo, että Itse aina pyöri hullussa harhaluulossa ja suoritti sekä luomisen että kaikki sellaiset teot, tai tuli täksi sieluksi, maailmaksi ja Jumalaksi, se olisi suuri vääryys.

29. Pramada

156. Tiedä, että maailma, sielu ja Jumala ovat kaikki näennäisesti tulleet olemassaoloon vain, koska meillä on *pramadaa* eli velttoutta Itsen huomioidinnissa.

30. Toiseuden Katoaminen

157. Koko maailmankaikkeus, joka koostuu viidestä elementistä, maa, vesi, tuli, ilma ja avaruus, ilmenee vain meidän erehdyksestämme 'minänä', egona, joka nousee Itsestä kuin kipinän nousu tulelta ja joka ilmenee kuin erillään Itsestä, jonka luontona on Oleminen ja samanlaisena mielen kanssa, jonka luontona on nouseminen.
158. Koko tämän maailman ilmestyminen, joka nähdään sekä myös me [yksilö eli *jiva*], jotka näemme sen, on pelkkää virheellistä ilmiötä kuin uni. Jos me innokkaasti tutkimme lähdetä [todellista 'Minä olen'], josta näkevä ego nousee ja siten menemme sydämeen ja lujasti pysymme siellä, todellisuus loistaa esiin [ja kolmikon – näkijä, näkeminen ja nähty esine – ilmeneminen katoaa].
159. Jos me saavutamme toiseudesta vapaan tiedon [*ananya jnanan*], että tämä maailma ei ole muuta kuin omaa Itseämme, kun olimme virheellisesti nähneet itsemme itsessämme kuvittelumme voimalla, silloin harha haluta tai pelätä maailmaa [kohteita, jotka näemme edessämme] ei koskaan nouse uudestaan; ja me yhdistymme sisään ja tulemme yhdeksi Itsen kanssa. Tämä yksin on meidän luonnollinen tilamme.

160. Itse yksin on olemassa. Oma itseä lukuun ottamatta mitään ei ole olemassa. Mutta jos joku pitää tätä puhdasta tietoisuutta, joka on olemassa ja loistaa 'minänä', kehona, kaikki omaksuvat muodon ja näyttävät olevan olemassa. Jos hän kysyy, "Onko tämä 'minä' vain keho vai onko se jotakin muuta?" ja siten näkee 'minän' todellisen luonteen, kaikki lakkaavat olemasta. Ymmärrä näin.
161. Jos sinä kysyt, 'Mistä syystä sanotaan, että jos tutkii ja tuntee itsensä, koko tämä maailma katoaisi?' Syynä on se, että tulos, joka saavutetaan tutkimuksella 'Kuka minä olen?', on epätodellisen yksilön [*jivan*], egon tuhoutuminen, joka syventyy aktiivisuuteen pitäessään kehoa itsenään. [Toisin sanoen, koska koko maailmailmiön näennäinen olemassaolo riippuu egosta, joka näkee sen ja koska egolla itsellään ei ole omaa todellista olemassaoloa, kun todellinen 'Minä' tunnetaan, egon todetaan olevan todella olematon; joten, maailmailmiö katoaa, kun ei ole ketään, joka näkee sen ja siten antaa sille näennäisen olemassaolon].
162. 'Minä', joka ei voi loistaa yhdistymättä kehomuotoon, yksin on kummitusmainen ego-'minä', suuri illuusio [*maya*]. Jos joku rohkeasti ja ilman pelkoa kysyy, 'Kuka on tämä minä?' siitä tulee olematon ja yhdessä sen kanssa kaikki muukin lakkaa olemasta.
163. Jos tämä 'minä', itsenouseva egoilmiö, tuhoutuu tutkimuksella 'Kuka minä olen?', silloin kaikki muu, joka siihen asti ilmeni vain hänessä [*mielessä*], mutta joka nähtiin ikään kuin olevan hänen ulkopuolellaan, lakkaa olemasta. Ikuisesti olemassa oleva Kokonaisuus eli *purna*, joka silloin loistaa 'Minä-Minänä', autuaana olemassaolona, joka ei ilmesty eikä katoa, on todellinen Itse, sanan 'Minä' todellinen merkitys.
164. 'Minä', joka on Kokonaisuus, joka on 'minän' todellinen merkitys, joka loistaa omalla valollaan ilman että ilmestyy viiden aistitiedon toiminnan vuoksi [ja katoaa, kun ne lakkaavat toimimasta]; joka on Itsen ylevä ja ikuisesti katoamaton kokemus ja joka on jokaisen todellisen luonto, yksin on yksi ei-kaksinainen todellisuus; se yksin on todellinen tieto.
165. Tämä todellinen tieto ei ole mitään muuta kuin omaa itseä; se on meidän oma olemassaolo-tietoisuutemme 'Minä olen.' Miksi meidän pitäisi kärsiä kuvittelemalla ja näkemällä sielu, maailma ja Jumala tässä tiedossa? Pysyen lujasti pelkkänä Olemisena, koe tämä tieto oikein; silloin mikä muu asia kuin oma itse ilmenee siellä?

31. Maailmankaikkeuden Tuhoutuminen [Pralaya]

166. Koko maailmankaikkeuden tuhoutuminen yhdessä avaruuden ja muiden elementtien kanssa, jotka sen muodostavat, ei ole absoluuttisen tuhoutumisen tila [*pralaya*] Tila, jossa jumalaton ego, joka nousee tunteen 'Tämä lihaisa keho on minä' [*abhimana*] muodossa, hukkuu Itseen ja tuhoutuu täysin, yksin on absoluuttisen tuhoutumisen [*maha-pralayan*] loistava tila.
167. Tuhouduttuaan tavallisessa tuhoutumisessa maailmankauden lopussa [*yuga-pralaya*], taivas ja maa ilmestyvät uudelleen oikeaan aikaan. Tila, jossa Tiedon Tuli [*Jnanagni*], joka roihuaa esiin sytyttyään tutkimuksen 'Kuka minä olen?' myllertävästä prosessista, leviää ja loistaa kaikkialla, tuhottuaan tunteen, 'Minä olen tämä keho' [*dehatma-buddhi*], yksin on absoluuttinen tuhoutuminen [*maha-pralaya*]; koska ego, jonka on näin tuhonnut Tiedon [*Jnanan*] Tuli, ei koskaan ilmesty uudestaan.
168. 'Minä', joka jatkaa elämäänsä, vaikka mieli on kuollut [edellä mainitun kyselyn 'Kuka minä olen?' seurauksena] on todellakin Korkein Todellisuus [*Brahman*], joka yksin on olemassa yleisen tuhoutumisen [*pralayan*] jälkeen. Mielen laajeneminen kaikkena, noustuaan sydäimestä {toisin sanoen, mielen liukuminen alas *Brahmanin* todellisesta tilasta Itsen huomioinnin huolimattomuuden tai puutteen [*pramadan*] vuoksi ja tullen siten tämän koko maailmankaikkeuden virheellisen ilmiön luomisen ja ylläpidon syyksi}, ei ole todellisen voiman tila; mielen sulautuminen ja pysyminen tukevasti Itsessä yksin on korkeimman voiman todellinen tila.

Huomautus: Korkein ja todella jumalallinen voima ei ole mielen [*mayan*] voima, joka luo ja ylläpitää maailmankaikkeuden virheellistä ilmiötä, vaan on ainoastaan Itsessä pysymisen voima, joka paljastaa totuuden, että illuusio [*maya*] on aina olematon.

32. Egon Kieltäminen

169. Sinun ilmestymisesi egona, yksittäisenä sieluna, joka nousee muodossa 'Minä olen tämä keho', yksin on juurisyy tämän epätodellisen maailman ilmestymiselle. Jos tämä juuri-ilmestys, itsesi nouseminen yksittäisenä sieluna, ei nouse edes hiukkaakaan, se tila on vapautumisen tila, joka on täysin vailla maailman ja Jumalan kuvitteellisiä ilmestymisiä.
170. Jos jollakin on kyky kieltää itsensä ja siten tuhota egon nouseminen aidosta lähteestään, mitä muuta *tapasta* hänen tarvitsee tehdä? Todellinen

Itse, lähde, johon ego näin vajoaa ja kuolee, yksin on tila, joka kannattaa ostaa ja saavuttaa myymällä kaikki kolme maailmaa [tai luopumalla] kaikista kolmesta maailmasta.⁶

33. Harhakuvitelma eli Ilmiöllinen Olemassaolo [Maya]

171. Kuuntele nyt oikea syy siihen, miksi vastatessaan niille ihmisille, jotka kysyivät ajattelun hämmennyksen tähden, 'Miksi tämä illuusio eli ilmiöllinen olemassaolo [*maya*] on tullut? Miten se on tullut?' Herra Ramana ei antanut suoraa vastausta kertomalla, miksi tai miten, vaan sen sijaan sanoi: 'Ota selvää kenelle illuusio [*maya*] on tullut.'
172. Hän, joka sanoo, että ilmiöllinen olemassaolo [*maya*] on tullut olemassaoloon, olet vain sinä, kun taas valaistuneet Viisaat [*Jnanit*], jotka ovat saavuttaneet Itsen suuren kokemuksen, eivät koskaan hyväksy sitä, että *maya* on tullut tai että se on nyt olemassa. Sen vuoksi sinä, joka väität, että *maya* on tullut ja on olemassa, yksin olet se, jolla on velvollisuus selvittää totuus tästä väitteestä paljastaaksesi sen pätevyyden. Tutki näin.
173. Jos sinä ensin kiinnität huomiosi itseesi, tutkimalla itsessäsi 'Kenelle tämä maailman kuvitteellinen ilmiö [*maya*] on tullut? Kenelle se on olemassa?' silloin mielessä, joka on vajonnut Hiljaisuuden tilaan sellaisen Itsen huomioinnin takia, totuus, että sinä olet olemassa pelkkänä tietoisuutena 'Minä olen' vailla erilaistumista, moninaistumista tai kuvitelmaa [*vikalpaa*], paljastaa spontaanisti itsensä sinulle.
174. Kun tiedetään totuus, että sinä, henkilö, joka samaistaa kehon 'minäksi' ja joka herättää epäilyksiä ja kysyy kysymyksiä ilmiöllisestä olemassaolosta [*mayasta*], et ole olemassa edes vähintäkään, silloin sinä tiedät asian suorana kokemuksena, ettei missään paikassa, minään aikana eikä millään tavoin ilmiöllistä olemassaoloa [*mayaa*] koskaan tullut tai ole olemassa ja ettei kuvitteellisen maailman [*mayan*] olemassaoloa voida hyväksyä edes virheellisenä ilmiönä.
175. Hän [mieli], joka sanoo, että ilmiöllisen olemassaolon [*mayan*] harha on tullut olemassaoloon, on itse harhaa [*mayaa*]. Sen vuoksi, Itsen huomioinnin ainut polku, mikä tekee lopun mielestä, on yksin keino, jonka puhdas Jnana-Guru, Sri Ramana Bhagavan, on suonut meille osuvaksi lääkkeeksi tekemään lopun kaikille argumenteille, jotka syntyvät ilmiöllisestä olemassaolosta [*mayasta*].

⁶ Suomenkielessä tätä 'kaikki kolme maailmaa' ei voi laittaa niin yksinkertaisesti kuin alkuperäisessä tekstissä, sillä täällä jokaisella yksittäisellä sanalla on oma päätteensä!

176. Vaikka meidän Gurumme on opastanut meitä, "Tutki 'Kuka minä olen?'" , vähä-älyiset ihmiset kysyvät, 'Miksi on tämä maailma ja siinä olevat nautinnot ja kivut ovat tulleet olemassaoloon?' sen sijaan että tutkisivat itsessään 'Kuka minä olen?'; vain sellaisille tylsämielisille ihmisille, jotka kysyvät näin, Guru ja pyhät kirjoitukset sanovat, 'Ah! Se on kaikki harhaa [*mayaä*].'
177. Mutta koska puhtaan uskon ihmiset, jotka vilpittömästi harjoittavat Itsen huomioon harjoitusta Gurun ohjeiden mukaisesti, hukkuvat todelliseen tietoisuuteen 'Minä' kääntämällä huomionsa uudestaan ja uudestaan kohti virheellistä itseä [mieltä] aina kun se nousee esittääkseen mitä tahansa lisäkysymyksiä, tämä puhe *mayasta* ei ole tarkoitettu heille.

34. Epäile Kuka on Epäilijä

178. Haluatko pelkästään osuvan vastauksen epäilykseen, joka on tullut sinulle? Vai haluatko saavuttaa tilan, jossa epäily ei koskaan voi nousta uudelleen? Tiedä, että tulemalla puhtaaksi tietoisuudeksi, jossa ei ole sijaa yhdellekään epäilykselle nousta, yksin on tila, joka on hyväksyttävä viisaille ihmisille.
179. Vaikka yksi epäily, joka on tullut sinulle, poistetaan osuvalla vastauksella, toinen ponnahtaa esiin mielessäsi. Jos sinä olet sitä mieltä, ettei sellaista riasaa saisi nousta uudelleen, tutki itsessäsi, 'Mistä tämä epäily syntyy?'
180. Epäilyksiä syntyy vain kohteista, jotka ovat muuta kuin itse; mutta mitään epäilyä ei koskaan voi syntyä omasta olemassaolosta 'minä olen', [Toisin sanoen, kukaan ei voi koskaan epäillä 'Olenko minä olemassa vai en?']. Jos joku erehtyy luulemaan kehon olemassaoloa omaksi olemassaoloksi, silloin lukemattomia epäilyjä syntyy maailmasta ja Jumalasta [jotka näyttävät olevan olemassa vain silloin, kun virheellinen samaistus 'Minä olen keho' nousee]; mutta jos hän tietää itsensä olevan Itse, yksi todellinen olemassaolo, silloin mitään epäilyä ei synny mihinkään.
181. Ennen kuin tämä epäily 'Olenko minä tämä keho, vai olenko jotakin muuta?' poistetaan, miksi hänen pitäisi nostaa epäilyjä muista asioista? Tiedä, että ainoa tutkimus, joka on arvokas viisaille ihmisille aloittaa, on kääntyä sisäänpäin ja tutkia itsessään, 'Mikä olen minä?'
182. Nousipa mikä tahansa epäily, se ei voi nousta ilman sinua, sitä, joka nousi ensin ja joka sitten nosti sen esiin. Sen vuoksi, alkuperäinen

epäily, nimittäin ettei tiedä kuka tämä 'sinä' on, yksin on kaikkien epäilysten juuri.

183. Ennen kuin tämä ensimmäinen epäily 'Kuka minä olen' selviää, vastata muihin esittämiisi epäilyihin, olisi aivan samaan kuin nyppisi lehtiä, jotka kasvavat puun oksissa, koska ne versovat uudestaan ja uudestaan. Jos katkaiset puun juuren, ne eivät verso uudestaan. [Vastaavasti, jos kitket egon tutkimalla 'Kuka minä olen?' sen jälkeen ei synny yhtään epäilyä].
184. Epäilykset, jotka heräävät maailman ja Jumalan todellisuudesta, johtuvat vain omasta virheestä ettei tunne omaa todellisuuttaan. Kun ihmisen oma todellisuus loistaa Itsenä, todellisena 'Minänä', joka on vailla mitään muuta, mikä epäily voi nousta?
185. Mitään epäilyä ei herää mistään, kun olit syväunessa. Mutta kun heräät unesta, sinä nouset persoonallisena tunteena 'Minä olen tämä keho, minä olen yksilö'. Se henkilö, joka nousee täällä valvetilassa, on epäilijä. Häntä ei ollut syväunessa; mutta sinä olit olemassa syväunessa. Sen tähden sinä, joka olit olemassa jopa syväunessa, et ole epäilijä.
186. Epäilijä on olemassa vain valve- ja unitilassa; tämä epäilijä lakkaa olemasta syväunessa. Nousiko mitään epäilyä sinulle, joka olit olemassa tuolloin? Se 'sinä', joka oli olemassa jopa syväunessa, yksin on todellinen 'sinä'.
187. Epäilijän olemassaolo on itsessään epävarmaa. Mutta sinun olemassaolosi on ainutlaatuinen olemassaolo, joka on vailla mitään epäilyä. Hän, joka nousee, tuntien kehonsa olevan hänen oma itsensä, on epäilijä; mutta sinä olet puhtaan tiedon tila [*jnanakasa*]. Siinä tilassa, jossa sinä näin loistat puhtaan tiedon tilana, mitä muuta on olemassa sinulle tietää?
188. Tiedä, että vain tästä syystä Sri Ramana Sadguru, Viisauden [*Jnanan*] ja Armon ruumiillistuma, joka on ottanut meidät omakseen, vastasi kaikkiin kysymyksiin, joita esittivät Hänen todelliset opetuslapsensa, jotka olivat ottaneen Hänen Jalkansa turvapaikakseen, 'Epäile kuka on epäilijä, joka kysyy näitä kysymyksiä.'

35. Oppi, Joka Tulisi Oppia

189. Oppia pysymään tuhoutumattomana olemassaolo-tietoisuutena 'Minä olen', tiedettyään sen olevan erilainen kuin kehon olemassaolo, on yksin todellista oppimista, [korkeinta tiedettä tai *para-vidyaa*]. Pysyä näin,

tunnettuaan selvästi tämän olemassaolo-tietoisuuden ja vajottuun näin Itseen, yksin on todellisen tiedon [*jnanan*] tila.

190. Vaikka ihmisen suu on mykkä, [joka voi olla este hänen puhumiselleen, mutta] miten se suun mykkyys olla esteenä hänen syömiselleen ja vatsansa täyttämislle? Samalla lailla, vaikkei ihminen ole lainkaan tutkinut ja oppinut kirjoituksia, [joka voi olla hänelle este tuottaa pitkiä ja oppineita luentoja, muttei se voi hänelle olla esteenä nauttia Itsen todellista onnea, koska] pysyminen jatkuvasti Itsessä on helppoa.
191. Suuruus, jonka ihminen saavuttaa oppimalla kaikki taiteet ja tieteet [kuusikymmentäneljä erilaista maallista tietoa eli *apara-vidyaa*] on vain kuin erittäin arvokas helmi, jonka hän on hankkinut unessa. Todellisessa heräämisessä, absoluuttisen ykseyden tilassa [*kaivalyassa*], joka on kuin hänen heräämisensä unesta, kaiken sen maallisen oppimisen huomataan olevan hyödyttöä ja epätodellista kuin taivaan sinisyys.
192. Kaikki tieto, jonka ihminen oppii [tutkimalla lukemattomia kirjoituksia] on vain suuri ajatusten ja taipumusten [*vasanoiden*] varasto. Puhdas [liitteetön ja sisällyksetön] tieto 'Minä olen', joka pysyy Hiljaisuutena, kun hän on täysin hävittänyt kaikki ne ajatukset ja taipumukset [*vasanat*], yksin on todellinen tieto [*mey-jnana*]. Sen vuoksi, tiedä, että kaikki, mitä hän oppii lisää ja lisää, on vain tietämättömyyttä [*ajnanaa*].
193. Ihmisen oman Itsensä tieto, 'Minä olen', yksin on todellinen tieto [*jnana*]. Mitä hyvänsä tietoa hän on hankkinut jonakin muuna kuin itsenään, on vain tietämättömyyttä [*ajnanaa*]. Tiedä, että kaikki, jonka näkee hän, joka on ensin tuntenut itsensä, ei ilmesty hänelle erilaisena kuin hän itse.
194. Tiedä, että tekemällä ponnistusta saadaksesen aikaan sisäänpäin suuntautuneen huomioon, joka lisää Itsetuntemuksen selkeyttä, sen sijaan että ajaa mieltä ulospäin suurella voimalla hankkiakseen hyödyttöä oppimista [maallista tietoa eli *apara-vidyaa*], joka hämärtää ja tuhoaa sen selkeyden, on aidointa ja korkeinta oppimista [*para-vidyaa*].

36. Meidän Nousemisemme Tuhoaminen

195. Näkemällä maailman, joka ilmenee vain, koska emme virheemme tähden tiedä, että nouseva 'minä' eli ego on epätodellinen, ja ajattelemalla, että maailma on erittäin suuri ja houkutteleva asia, itsepintainen ilkkurinen mieli juoksee sen perässä suurella halulla, toivoen nauttivansa

kaikista näennäisistä nautinnoista, jotka se näkee siinä. Mutta sen sijaan että juoksee näin maailman perässä, jos mieli kääntää huomionsa kohti itseään voidakseen tutkia ja tietää totuuden nousevasta egosta, se vajoaa suurella rakkaudella ja tulee näin yhdeksi Jumalan kanssa, joka on todellinen Itse.

196. Itsetuntemus tulee loistamaan esiin spontaanisti vain kun mieli vajoaa. Mutta jos mieli, joka vajoaa, on täynnä kelvottomia ja pahaenteisiä ominaisuuksia [*asubha vasanoita*], Itsetuntemus ei loista esiin ja sen vuoksi mieli nousee jälleen ja siitä tulee ulospäin suuntautunut. Jos toisaalta mieli, joka vajoaa, on puhdas, varustettuna hyvillä ominaisuuksilla [*sattva gunilla*] ja taipumuksella yksinkertaisesti olla [*satvasana*], se sulautuu sisään yksipisteisellä Itsen huomioinnilla ja uupumattomalla valppaudella ja siksi se ei nouse uudestaan, vaan saavuttaa horjumattoman pysymisen Itsetuntemuksen tilassa.
197. Jos mieli, joka on vajonnut ja tullut yhdeksi Itsen kanssa, selvästi tietää, että Oleminen [sellaisena kuin se todella on] yksin on todellista onnea ja että nouseminen 'minänä' [erillisenä yksilönä eli egona] ei ole mitään muuta kuin kurjuutta, se saavuttaa mieltymyksen vajota Itseen ilman että koskaan nousee uudestaan, kun se on täysin tuhonnut halujen ja karttamisten kaksinaisuuden.

37. Henkinen Kypsyys [Pakva]

198. Mieli ei ole halukas tulemaan ja seuraamaan henkistä polkua ennen kuin sitä on toistuvasti pistetty ja vaivattu kärsimyksillä, jotka lepäävät piilossa kuten myrkylliset mehiläiset kaikissa maallisissa iloissa, joita haetaan ja saavutetaan viidellä aistilla; ja ennen kuin se on siten saavuttanut välinpitämättömyyden [*vairagyan*] kaikkia sellaisia nautintoja kohtaan. Tämä yksin on se syy, miksi Jumala antaa kaikki aistinautinnot, joita ihmiset pyytävät Häntä suomaan, ja on myös syy siihen, miksi Vedat lähinnä suosittelevat *kamya karman* polkua [tekoja, joita suoritetaan ajallisten halujen täyttämiseksi].

Huomautus: Kun Jumala suo maallista iloa niille ihmisille, jotka rukoilevat niitä ja kun Vedat suosittelevat ihmisille *kamya karman* polkua, niiden sisäisenä tarkoituksena on ainoastaan luoda välinpitämättömyyttä eli *vairagyaa* ihmisten sydämiin laittamalla heidät kokemaan kaikkea kurjuutta, mikä on väistämättä mukana aisti-ilojen nautinnassa. Vertaa

kirjan Garland of Guru Sayings säkeeseen 681, jossa Sri Bhagavan sanoo, "Velvoite 'Mene tytön kanssa naimisiin' [esitetään Vedoissa], jotta hän luopuisi halusta tähän [sukupuolinautinnon] mitättömään iloon, eikö totta? [Vastaavasti] velvoitteet, jotka ylistävät rituaalisten uhrausten [suorittamista], [annetaan] Vedojen sanoilla, jotta saadaan hänet saavuttamaan vastenmielisyyttä kaikkiin taivaan nautintoihin jne.; sano, eikö se ole niin?"

199. Ihmisille, joiden halun hulluus tämän maailman nautintoihin ei ole vielä laantunut, jotka eivät ole tympääntyneet kaikkiin ponnisteluihin, joita he ovat tehneet saadakseen näitä nautintoja ja joiden mieli ei ole sen vuoksi täysin vetäytynyt kaikista sellaisista ulospäin suuntautuneista haluista ja ponnistuksista, ei tule olemaan helppoa kysyä, 'Kuka minä olen?' ja tuntea Itsen todellinen tila, aivan kuten ihmisen kasvojen heijastus ei muodostu selväksi nopeaan juoksevassa vedessä. Tiedä, että heijastus voidaan nähdä selvästi vain kun vesi lakkaa juoksemasta ja kerää itsensä rauhallisesti yhteen yhdessä paikassa.

Huomautus: Vertaa Vichara Sangraham, luku 8, kohta 3, jossa Sri Bhagavan sanoo, "Aivan kuten on mahdotonta erottaa hienon silkkikankaan lankoja hyvin karkealla [ja tylpällä] sorkkaraudalla, ja aivan kuten on mahdotonta määritellä hyvin hienovaraisten esineiden luonnetta lampulla, joka lepattaa hyvin paljon tuulen vuoksi, samoin on mahdotonta kokea todellisuutta mielellä, joka on typeryyden ja aktiivisuuden [*tamo-* ja *rajo-gunan*] vallan alla ja on siten karkea ja lepattava, koska todellisuus on erittäin hienovarainen ja liikkumaton."

200. Jos mieltymys saavuttaa todellista tietoa todella syntyy ihmisessä, hänen on helppo kokea Itsetuntemus, täydellisen vapautumisen tila, yhtä selvästi kuin *amalaka* [kristalli tai karviainen] hedelmä kädessä. Mutta niin kauan kuin edes hiukkaakaan mieltymystä tämän epätodellisen maailman nautintoihin säilyy vajoamatta hänen sydämessään, todellista janoa tietää Itse ei nouse hänen sisällään.
201. Siihen laajuuteen, johon vakaumus voimistuu meissä, että kaikki mielen ulospäin suuntautunut toiminta on vain kärsimystä, samaan laajuuteen halu ja rakkaus kääntyä sisäänpäin myös kasvaa. Ja siihen laajuuteen, johon voima kiinnittää huomio Itseen kasvaa meissä, samaan laajuuteen kasvaa vakaumus, että kiinnittää huomio mihinkään muuhun

kuin Itseen on hyödytöntä. Siten, kumpikin näistä kahdesta [nimittäin *vairagya* eli välinpitämättömyys ulkoiisiin kohteisiin ja *bhakti* eli rakkaus kiinnittää huomio Itseen] on apu kasvattaa toista.

202. Tiedä, että hän, joka haluaa pysyä vankkumatta kiinnittämällä huomion Itseen, tietäen, että Itsen huomiointi on paljon tärkeämpää kuin mikään toiminta, jota hänen on tehtävä, kuin mikään sana, mikä hänen on lausuttava tai kuin mikään ajatus, mitä hänen on ajateltava, yksin on todella kypsä henkinen etsijä [*pakvi*].
203. Vaikka monet *croret* [miljoonat] erittäin tärkeät ajatukset nousevat ihmisen sydämessä, hän voi nauttia autuudesta vain, kun hän hylkää ne kaikki ja pysyy hiljaa, tietäen, että olla hiljaa on vielä paljon tärkeämpää kuin jatkaa huomion kiinnittämistä mihin tahansa ajatukseen. Vain noille vakaville etsijöille, jotka ovat selvästi ymmärtäneet tämän totuuden, voi todella ankara harjoitus [*tapas*] olla mahdollista.

38. Voimakasta Vakavuutta Vaaditaan

204. Aivan kuten helmensukeltaja sitoo kiven vyötärölleen, sukeltaa ja ottaa hienon helmen, joka makaa meren syvyydessä, ihmisen tulisi kiinnittää mieleen vakaan välinpitämättömyyden [*vairagyan*] kivivyö ja sukeltaa itseensä sisälle ottamaan Itsen, alkuperäisen tietoisuuden, ikivanha helmi.
205. Jos helmensukeltaja pysyy meren rannalla odottaen ärjyvien aaltojen laantumista, kykeneekö hän koskaan keräämään helmet? Jos hän syöksyy läpi aaltojen, jotka ovat pinnalla ja sukeltaa syvälle mereen raskas kivi sidottuna vyötärölleen, mitä aaltoja hän huomaa siellä syvyyksissä? [Vastaavasti, jos me vakaasti sukellamme ajatusaaltojen alle sydämemme syvyyksiin, innokkaasti kiinnittämällä huomiomme tietoisuuteen 'minä', tulemme huomaamaan, ettei siellä ole ajatuksia, jotka häiritsevät meitä].
206. Koska suuri rauhan elämä on olemassa syvällä meidän sydämemme valtameressä, meidän pitäisi olla täysin välinpitämättömiä monia taipumuksia [vasanoita] kohtaan, jotka viskovat kuin raskaat aallot tämän valtameren pinnalla, ja voimakkaalla välinpitämättömyydellä⁷ [*vairagyalla*] meidän pitäisi sukeltaa syvälle Itseen, olemassaolomme alkuperäiseen tietoisuuteen.

⁷ Käytän tässä kahdessa kohdassa samaa sanaa 'välinpitämättömyys', vaikka jälkimmäiseen sopisi myös sana 'haluamattomuus'. Todellisuudessa välinpitämättömyys ja haluamattomuus ovat yksi ja sama asia!

207. Sukellettuaan syvälle sydämeen, joka on tietoisuus 'minä' ja siten hylättyään kaikenlaisen aistitiedon, joka on ainoan todellisen tietoisuuden vääristymää ja joka nousee kuin kuplat valtameren pinnalle, meidän tulisi pysyä vain tänä olemassaolo-tietoisuutena, joka loistaa tietona 'Minä olen', tietämättä mitään aistien kautta.
208. Kun me näin pysymme enemmän ja enemmän Itsen luonnollisessa tilassa, kaikki lukemattomat taipumukset [*vasanat*] tuhoutuvat. Mikään muu kuin tämä Itsessä pysymisen harjoitus ei ole tehokas keino, joka tuhoaa taipumukset niin helposti ja niin nopeasti.
209. Jopa ennen kuin kaikki taipumukset ovat täysin tuhoutuneet omalla välinpitämättömyydellä [*vairagyalla*] ja Jumalan Armolla, ihmisen on mahdollista saavuttaa Itsetuntemuksen tahratonta valoa. Silloin tämän Itsetuntemuksen voimalla ja selkeydellä kehoon ja mieleen kiintymyksen harha automaattisesti tuhoutuu.
210. Ne etsijät, jotka ovat saavuttaneet mielen puhtauden hyvien ominaisuuksien voimalla, joita he ovat vähitellen viljelleet ja saavuttaneet niin monen syntymän kautta, oppivat helposti kuinka pysyä tässä Itsetuntemuksen tilassa heti, kun he tulevat *Sadgurun* läsnäoloon, joka on ilmaissut Itsensä ihmisen muodossa.
211. Älä pelkää. Gurun Armon suurenmoisella voimalla, joka (Guru) on ylittänyt kaiken, sinä varmasti saavutat tämän Itsetuntemuksen. Jos edes yksikin taipumus [*vasana*] pysyy meissä, meidän *Jnana-Gurumme*, Herra Ramana, ei pysy hiljaa.
212. Jos me jokainen teemme saman ponnistuksen, jolla joillakin ihmisillä jonain entisenä aikana oli mahdollista saavuttaa tämä Itsessä pysyminen, voiko kukaan meistä epäonnistua saavuttamaan sitä meidän luonnollisena tilana? Sen vuoksi, tekemällä tämän ponnistuksen [sukeltamalla syvälle itseensä innokkaasti kiinnittämällä huomionsa tietoisuuteen 'minä'], saavuta tämä ainoan todellisen Itsen tuntemus.
213. Muu kuin tuntea ikuisesti olemassa oleva Itse, kaikki päämäärät ja polut, joiden petollinen mieli neuvoo olevan niin yleviä, eivät ole hyväksyttävän arvoisia edes vähissä määrin todellisille etsijöille, vaan ne ovat vain hylättävän arvoisia. Sen vuoksi, ilman mitään pelkoa tai epärointiä, hylkää ne kaikki.
214. Meidän ei pitäisi antaa sydämessämme edes pienintä sijaa unohduksen [*pramadan*] demoniselle haamulle, joka pettää mielen kääntämällä sen pois Itsessä pysymisestä. Sen sijaan, epäroimättömällä ja

vastustamattomalla rohkeudella meidän pitäisi voitokkaasti saavuttaa Itsetuntemus.

39. Ajatukset, Jotka Syntyvät Mietiskelyn Aikana

215. Monenlaisten pienten siementen kokoelman joukosta on mahdotonta havaita ja poistaa piikkipensaan siemeniä. Vasta kun kaikki siemenet ovat itäneet kasvien muotoon, on mahdollista havaita piikkipensaita ja siten nyppiä ja heittää ne pois. Samalla lailla, vain, jos kaikki taipumukset eli *vasanat*, jotka ovat piilossa sydämessä, versovat ulos ajatusten muodossa oman mietiskelysi aikana, on mahdollista tuhota ne Itsetutkimuksen harjoituksella. Siten, ajatusten nouseminen mietiskelyn aikana on hyvää.

Huomautus: Vertaa kirjaan Maharshi's Gospel, sivu 19, jossa Sri Bhagavan sanoo, "Kyllä, kaikenlaisia ajatuksia tulee esiin mietiskelyssä. Se on aivan oikein; se, mikä lepää teissä piilossa, tuodaan näkyviin. Ellei se nouse ylös, miten se voidaan tuhota?"

216. Taipumukset [*vasanat*] ovat siemeniä ja ajatukset, jotka nousevat, ovat kasveja. Jumalan tai Gurun Armo on vettä, joka saa *vasanat* versomaan ajatusten muodossa. Silloin, voidakseen tuhota ne ajatukset, jotka esiintyvät halujen muodossa, tämä sama Armo murskaa ne selkeän arvostelukyvyn voimalla, jonka (arvostelukyvyn) se suo meille. Sen vuoksi, ennen kuin saavutat voiton tässä Armon sodassa, sinun ei tule lannistua ja luopua mietiskelystäsi.
217. Kaikki ajatukset, joita olemme viljelleet maallisten halujemme vuoksi monissa entisissä elämissä, kun emme omistaneet kunnollista arvostelukykyä, ovat kerääntyneet sydämeemme erittäin voimakkaiden taipumusten [*vasanoiden*] muodossa. Ne *vasanat* ovat olemassa mieltymysten ja inhojen muodossa ja ne tuhoutuvat vain siinä määrin kuin me pysymme tiukasti Itsessä.

Huomautus: Vertaa kirjan Kuka minä olen? [Nan Yar?] kohtaan 10, jossa Sri Bhagavan sanoo, "Vaikka taipumukset kohti aistikohteita [*vishaya-vasanat*], jotka ovat lähtöisin muinaisuudesta, nousevat rajattomasti kuin valtameren aallot, ne kaikki tuhoutuvat, kun Itsessä

pysyminen [swarupa-dhyana] tulee voimakkaammaksi ja voimakkaammaksi."⁸

40. Miten Saada Ajatukset Laantumaan

218. Kaikki ajatukset [vrittii], jotka syntyvät vain epätodellisesta tunteesta 'Minä olen tämä keho', ovat kunnolla imeytyneet ja vakiintuneet meihin. Kaikki nämä ajatukset tuhoutuvat vain, jos me valppaasti harjoitamme Itsetutkimusta ja näin kitkemme epätodellisen tunteen 'Minä olen tämä keho.'

Huomautus: Vertaa Atma-Vidya Kirtanamin säkeeseen 2, jossa Sri Bhagavan sanoo, "Ajatus, 'Tämä lihaisa keho yksin on minä', on todellakin ainoa lanka, jolle moninaiset ajatukset pujotetaan. Sen vuoksi, jos ihminen menee sisälle [innokkaalla tutkimuksella] 'Kuka minä olen ja mikä on paikka, [josta minä nousen]?' ajatukset tuhoutuvat ja Itsetuntemus loistaa esiin spontaanisti [Sydämen] luolan sisällä 'Minä-Minä'".

219. Jos tunnemme 'Minä olen tämä keho,' ajatukset sekä maailmasta että Jumalasta heti nousevat suurella tarmolla ja kiintymyksellä. Noustuaan näin nuo ajatukset moninkertaistuvat ja kasvavat mieltymysten ja inhojen muodossa ja siitä seuraa voimakasta kärsimystä.

220. Syväunen aikana, kun ketään ei nouse yksilönä, joka tuntee 'Minä olen tämä lihaisa keho', yhtään ajatusta ei nouse joko maailmasta tai Jumalasta? Sen vuoksi, tiedä, että taipumus samaistaa keho 'minäksi' yksin on syynä maailman ja Jumalan ilmestymiselle.

221. Taipumus samaistaa tämä karkea keho 'minäksi' [valvetilassa] yksin on juuri, joka pohjustaa tietä tietämättömyydelle olla olemassa hienovaraisena kehona [unessa] ja piiloutua syykehona [syväunessa]. Sen vuoksi, jos me pysymme Itsenä, harjoitettuaamme toistuvasti Itsen huomiointia ja siten pantuamme pisteen tälle juuritaipumukselle samaistaa karkea keho 'minäksi', taipumus samaistua kahteen muuhun kehoon tuhoutuu myös automaattisesti.

⁸ Vastaavaa tekstiä ei löydy meille käännetystä kirjasta. Tämä asia löytyy poimimalla kohdista 13, 14 ja 15!

Huomautus: Vertaa kirjan Vichara Sangraham⁹ lukuun 1, jossa Sri Bhagavan sanoo, "Kaikki kolme kehoa viiden tupen muodossa sisältyvät tunteeseen 'Minä olen tämä keho.' Jos tämä [tunne 'Minä olen tämä keho'] ainoastaan poistetaan, kaikki [kolme kehoa] tulee poistumaan automaattisesti. Koska kaikki muut kehot [hienovarainen ja syykeho] säilyvät vain takertumalla tähän [tunteeseen 'Minä olen tämä karkea keho'], ei tarvitse välttämättä poistaa jokaista [kolmea kehoa] erikseen." Katso myös Sri Ramana Vachana Saramin rivejä 27-30 sivulla 230 lehdestä the Mountain Path, lokakuu 1984.

222. Niin kauan kuin jokin kolmesta kehosta samaistetaan 'minäksi', on mahdotonta lopettaa kaikkia taipumuksia eli vasanoita, jotka ovat ajatusten siemenmuotoja. Tiedä, että kaikkien taipumusten lopettamiseksi mikään muu ponnistus kuin Itseen kääntymisen ja Itseen huomion kohdistamisen ylentävä harjoitus [*sadhana*] on turhaa.

41. Ajoittaiset Yritykset

223. Tila, jossa meidän huomiointimme voima, joka (huomiointi) nyt näkee kohteita, jotka ovat silmiemme edessä, näkee oman olemassaolonsa 'Minä olen', tultuaan yhtäkkiä sisäänpäin kääntyneeksi luopumalla kaikesta objektiivisesta huomioinnista ja kääntymällä kohti 'minää', yksin on todellisen kieltäytyksen [*tapaksen*] tai joogan tila. Jos huomiointimme voimaa käytetään millään muulla tavoin, se on vain objektiivista huomiointia, joka vastustaa todellista *tapasta* tai joogaa.
224. Tiedä, että *vichari* [henkilö, joka harjoittaa Itsetutkimusta], joka tekee ponnistuksen halulla aina kääntyä sisäänpäin nähdäkseen 'minän' sisäisellä silmällä, ei voi kokea puhdasta Itsetietoisuutta pelkästään menetelmällä, jossa hän istuu majesteettisesti silmät ummessa pitkän ajanjakson yhteen menoon.
225. Jos yhdellä ainoalla yrityksellä ponnistat itsepintaisesti pitkiä tunteja ilman rajaa vetämällä kohti Itseä ja hillitset juoksevan mielen jättämättä otettasi Itsen huomioinnista, tulet huomaamaan, ettet pysty ylläpitämään vakaata Itsen huomioinnin kiihkoa. Sen vuoksi, sen jälkeen kun olet tehnyt yhtä yritystä muutaman minuutin ajan, hellitä ponnistustasi joksikin aikaa ja sitten taas uudestaan tee uusi yritys vereksin voimin.

9 'Itsetutkimus'!

226. Jos jatkat lakkaamatta taistelua monta tuntia yhtä mittaa kääntämällä huomiointisi voimaa kohti Itseä, ponnistuksestasi tulee löysä ja Itsen huomiointisi intensiteetti vähenee. Toisaalta, jos pidät paussin, koska ja kun jokainen yritys löystyy, ja silloin jos teet toistuvasti uusia ponnistuksia kääntyä kohti Itseä, jokaisella tuoreella yrityksellä sinun Itsen huomiointisi saavuttaa lisääntyneitä elinvoimaa ja kiihkoa.

Huomautus: Jos me painamme kädellämme vaakaa ja jos yritämme säilyttää paineen jatkuvasti pitkän aikaa poistamatta kätemme, aikaa myöten asteikko ilmoittaa, että paine asteittain vähenee. Mutta jos me sen sijaan hellitämme poistamalla kätemme joksikin aikaa, ja jos me sitten taas panemme sen päälle painetta, asteikko ilmoittaa, että jokaisella uudella yrityksellä paine kasvaa. Samalla lailla, sen sijaan että kamppailee säilyttääkseen Itsen huomioinnin intensiteetin pitkän aikaa, jos teemme ajoittaisia yrityksiä kääntääksemme huomiomme innokkaasti kohti Itseä, jokaisella tuoreella yrityksellä meidän Itsen huomiointimme saavuttaa suurempiasteisen intensiteetin ja selkeyden.

227. Kun mieli, meidän huomiointimme voima, on vähitellen saanut voimaa kääntyä kohti Itseä, lopulta kerran saavuttaa sydämen Itsen huomiointinsa kiihkeyden ja selkeyden tähden, se hukkuu Itseen, jäätyään kiinni Jumalan Armon tiukkaan otteeseen, joka on aina odottanut ilman pienintäkään unohtamista tarttua siihen kiinni, ja siksi se ei enää koskaan käänny ulospäin tunteakseen kohteita muuna kuin 'minänä'.

228. Tietäessään, että tämä on todellakin Armon verraton jumalallinen avioliitto, huomioinnin voima vakiintuu ja saavuttaa vakaan pysymisen Itsessä. Pysyminen vakaasti vakiintuneena Itsessä pysymiseen, olemalla lujasti sidottuna Itsellä Itseen, tietäen itsensä olevan Itse, yksin on korkeimman autuuden tila.

42. Tarkkailla Hengitystä

229. Jos joku valitsee Itsen huomioinnin harjoituksen, jolla innokkaasti tarkkailee vain tietoisuutta 'minää', silloin hänen ei tarvitse suorittaa mitään muita harjoituksia [*sadhanoita*]. Mutta harjoittakoot nuo, jotka eivät voi ottaa tätä Itsen huomioinnin harjoitusta alusta alkaen, hetken joko *mantrojen* toistamista [*japaa*] tai tarkatkoot hengityksen liikettä ja sitten

luopukoot kaikista tällaisista harjoituksista ja takertukoot vain Itsen huomiointiin.

230. Polku, jota Sadguru Sri Ramana viisikymmentäneljä vuotta toistuvasti opetti meille meidän pelastukseemme, oli vain tämä Itsen huomioon ensisijainen harjoitus. Tiedä, että hengityksen seuraamisen harjoitus oli vain yksi niistä sadoista tuhansista muista menetelmistä, joita Hän opetti, jotta ohjaisi polulle kohti pelastusta jopa niitä ihmisiä, jotka eivät olleet valmiita tulemaan Itsetutkimuksen polulle, joka yksin oli Hänen periaatteellista opetustaan.

Huomautus: Katso säikeitä 208 ja 209

231. Heille, jotka kiinnittävät innokkaasti huomionsa sekä hengityksen sisäänpäin menevään että ulospäin tulevaan liikkeeseen, kummankin näiden liikkeiden pituus vähenee ja lyhyessä ajassa hengitys tulee nousemaan ja vetäytymään takaisin vain hyvin vähäisellä tavalla. Jos he saavuttavat tämän tilan, se on riittävä merkki [osoittamaan, että mielen levoton toiminta on vähentynyt]. [Sen vuoksi, luopukoot he tuossa vaiheessa hengityksen tarkkaamisesta ja kiinnittäkööt sen sijaan huomionsa vain Itseen.]
232. Jos kiinnität huomiosi yhteen voimaan itsessäsi, joka koetaan sen ponnistuksen muodossa, joka imee hengityksen sisään ja sitten työntää sen ulos, silloin hengityksen pidätys [*kumbhaka*] saavutetaan ilman vaikeuksia tai räsitusta.
233. Mutta jos luulet sinun ponnistuksesi olevan jotakin muuta kuin 'minä', mitään hyötyä ei saavuteta pidätyksestä *kumbhaka*. Ja vaikka ymmärrät tämän sinun ponnistuksesi olevan vain sinä itse, jos huomiosi ei takerru tähän ensimmäisen persoonan tietoisuuteen 'minä', tiedä, että jopa tämä harjoitus tulee olemaan pelkkää ilveilyä.
234. Hengitykseen liittyen on olemassa kaksi sopivaa harjoitusmenetelmää [*sadhanaa*]: yksi menetelmä on, sen jälkeen, kun on seurannut hengityksen liikkeitä hetken, jotta vaeltelevan mielen raivoava aktiivisuus voi tyyntyä, jättää tämä hengityksen huomiointi ja harjoittaa Itsen huomiointia. Toinen menetelmä on kiinnittää itsessään huomio yhteen voimaan, joka imee ja työntää ulos hengityksen, tietäen, että se yksi voima ei ole muuta kuin tietoisuus 'minä.' Joillekin ihmisille nämä menetelmät ovat soveliaita.

235. Mitä hyvänsä opetusta Hän antoi, *Sadguru* Sri Ramanan sisäisenä tavoitteena oli vain kääntää huomiointimme voima tavalla tai toisella niin, että se kiinnittäisi sen lujasti oman olemassaolo-tietoisuutemme 'Minä olen' päälle. Jos kysyt miksi tämä on näin, syynä on se, että Jumala, alkuperäinen todellisuus, on olemassa vain ensimmäisen persoonan olemassaolona ja näin ollen Häntä ei voi nähdä toisena persoonana, muuna kohteena kuin 'Minä.'

43. Itsetutkimus ja Muut Harjoitusmenetelmät [Sadhanat]

236. Heille, jotka kuuntelevat ja ottavat vaarin siitä, mitä Sri Ramana Bhagavan on sanonut, Itsetutkimuksen polku on erittäin helppoa. Vain heille, jotka kysyvät, 'Mikä on tämä polku? Mikä on se polku?', jotka ovat jo sekoittaneet mielensä oppimalla niin paljon, on tullut tarpeelliseksi opettaa kaikkia muita pinnallisia ja ulospäin suuntautuneita *sadhanan* menetelmiä sanomalla, 'Ensin alista hengitys [harjoittelemalla *pranayamaa*], alista kieli [noudattamalla hiljaisuutta] ja alista mielen vallattomuus [harjoittelemalla mietiskelyä].'
237. Sri Ramana Bhagavanin suusta syntyi joskus sanoja ikään kuin ylistäen muita menetelmiä, kuten hengityksen tarkkailua tai *japaa*. Tämän tarkoituksena oli ilmeisesti sulkea sivullisten [niiden ihmisten, jotka olivat kiintyneet perinteiseen *joogiseen* harjoitukseen ja *sadhanan vedantalaisiin* menetelmiin] katalat suut, antamalla heille sijaa löytää virhettä sanomalla, 'Bhagavan on pannut sivuun kaikki ikiaikaiset menetelmät, osoittamalla niitä kohtaan täydellistä välinpitämättömyyttä.'
238. Jos mieli harjoittaa jotain yhtä asiaa lakkaamatta, se luonnollisesti saavuttaa yksipisteisyyden siinä yhdessä asiassa. Kuitenkin, mieluummin kuin mikään ulkoinen kohde, ensimmäisen persoonan tietoisuus 'minä' yksin on mielelle kaikkein arvokkain asia olla sen huomioinnin kohteena, eikö totta? Ottamalla minkä tahansa toisen persoonan kohteen, kuten hengityksen liikkeen tai rinnan oikean puolen, huomiointinsa kohteeksi, mieli saavuttaa vain väliaikaisen imeytymisen tilan siinä kohteessa.
239. Tila, jossa mieli, harjoituksen voimalla [*abhyasa-bala*], pysyy tai vaipuu itse huomioimaan mitä tahansa toisen persoonan kohdetta, olipa tämä kohde kuinka ylhäinen tahansa, on vain mielen hetkellisen imeytymisen tila [*mano-laya*]. Toisaalta, pysymällä Itsen huomioinnin tilassa, todellisen heräämisen luonnollisessa tilassa, mielen tuhoutumisen tila [*mano-nasa*] saavutetaan. Koska tämä Itsetuntemuksen luonnollinen

tila yksin on meidän tavoitteemme, takerru tiukasti vain tähän virheettömään harjoitukseen [*sadhanaan*] tai ajattele lakkaamatta 'minä, minä'.

240. Mielen yksipisteisyys, joka saavutetaan *mantran* toistamisen harjoituksella [*japalla*] tai mietiskelyllä [*dhyanalla*], saavutetaan myös harjoittamalla Itsetutkimusta; mutta hyvin helpolla tavalla ilman kaikkien rajoitusten tai hillintöjen tarvetta, kuten niitä, jotka on otettava huomioon, kun harjoitetaan muita harjoitusmenetelmiä [*sadhanoita*]. Mieluummin kuin yleinen olemassaolo-tietoisuus 'Minä olen', jonka aina kokevat kaikki ihmiset, mitä arvokkaampaa ja helpompaa huomioidin kohdetta [*dhyanalakshanaa*] nyt tarvitaan?
241. Riippumatta siitä millaisia ihmisiä he saattavat olla, jokainen sanoo, 'minä olen'; niinpä mitä estettä voisi kellään olla kohdistaa lakkaamatta huomionsa Itsetietoisuuteen 'Minä olen'? Sen vuoksi, antamatta tilaa edes epäilyksen hituselle, kiinnitä rakkaudella ja ilolla huomiosi vain omaan olemiseesi.

44. Miksi Harjoitus [Sadhana] on Vaikeaa?

242. Kun meiltä puuttuu vilpittömyyttä tai uskoa [*sraddhaa*], ryhdyimmepä mihin harjoitukseen [*sadhanaan*] tahansa, se näyttää olevan yhtä vaikeaa. Mutta jos meidän vakavuutemme on lujaa ja yksipisteistä, yksikään *sadhana* ei tunnu olevan vaikeaa ja ilman mitään tukea voimme pysyä lujasti vakiintuneena Itsessä pysymisen tilaan.
243. Jolla on tahtoa, sillä on tie. Toisin sanoen, jos vilpiton mieltymys saavuttaa jotain syntyy ihmisen sydämessä, polku, jonka mukaan hän voi saavuttaa sen, myös löytyy ja sen mieltymyksen vuoksi hänen mielensä tulee lakkaamatta etsimään päämäärää kunnes se saavutetaan. Vain kun mieltymystä saavuttaa tämä päämäärä ei todella synny hänen sydämessään, hän tulee kokemaan vaikeuksia harjoituksessa [*sadhanassa*] tai keinoissa, jotka hyväksytään sen saavuttamiseksi. Tiedä, että tämä on salaisuus, joka lepää kaikkien harjoitusmenetelmien taustalla.
244. Siihen määrään, millä ihminen lähestyy ja asuu lähellä todellisia opetuslapsia, vastaavaan määrään hänen sydämessään syntyy mieltymys saavuttaa pelastus, ihmiselämän todellinen päämäärä. Seurustelemalla enemmän ja enemmän sellaisten todellisten opetuslasten kanssa, tämä mieltymys kasvaa vähitellen, kunnes hän lopulta saavuttaa pelastuksen pysymällä tiukasti Itsessä.

45. Rakkaus Itsen Tilaan

245. Suurella rakkaudella neljänteen [pelkän olemisen tilaan, Itsen luonnolliseen tilaan, joka tunnetaan *turiyana* tai neljäntenä tilana], me voimme mennä yläpuolelle [ylittäen valveen, unen ja syväunen kolme tilaa]. Hengityksen hallinnalla ynnä muilla sellaisilla sitä [kolmen tilan ylitystä] ei tapahdu. Onko se oikein tutkia harhaa? {Toisin sanoen, onko se oikein pyrkiä saavuttamaan Itsen tila hengityksen hallinnalla tai jollain muulla vastaavalla ponnistuksella, johon liittyy huomion kiinnittäminen toisen tai kolmannen persoonan kohteisiin, jotka ovat harhan [*mayan*] tuotteita?}

46. Saavuttaa Yksipisteisyys Itsessä

246. Mihin hyvänsä asiaan mieltymys tai rakkaus syntyy sinussa, siihen asiaan mielesi varmasti saavuttaa yksipisteisyyden, koska sellainen on mielen luonne. Ellei todellista rakkautta Itseen synny sinussa, sinä et käänny sisälle ja kohdistu huomiotasi siihen yksipisteisesti; sen sijaan olet aina kertomassa jonkin tekosyyntä tai toisen olla tekemättä niin.

247. [Milloin todellinen rakkaus Itseen syntyy sinussa?] Minkä tahansa sinun älysi päättelee olevan suurin ja kaikkein arvokkain asia, kyseiseen asiaan yksin rakkaus syntyy sinussa. Kypsin henkisen etsijän äly päättelee, että Itse yksin on suurin ja kaikkein arvokkain asia ja siksi hän tulee saamaan todellisen rakkauden Itseen. Mutta epäkypsin ihmisten älylle tämän maailman esineet yksin näyttävät olevan suuria ja saavuttamisen arvoisia ja siten heidän halunsa näihin esineisiin kasvaa jatkuvasti.

248. [Milloin äly päättelee, että Itse yksin on suurenmoisina asia?] Äly tulee arvostamaan jotain suurimmaksi kiinnittämällä huomionsa ratkaisuuksi siitä, mikä on ikuista ja mikä lyhytaikaista. Minkä äly voi oikein päätellä olevan ikuista? Vain se asia, jonka voi päätellä todelliseksi, on kiistatta ikuinen; muut asiat ovat vain lyhytaikaisia kohteita, jotka ovat sopivia hylättäviksi.

249. [Miten päätellä, mikä on todellista?] Mikä on olemassa aina ja lakkaamatta, mikä on olemassa kokematta koskaan mitään muutosta ja mikä loistaa omalla tietoisuuden valollaan tarvitsematta minkään muun asian tukea joko tietää sitä tai tehdä sitä tunnetuksi – se yksin on pääteltävissä todelliseksi, eikö totta?

Huomautus: Vertaa kirjan Maharshi's Gospel, 8. painos, s. 63, jossa Sri Bhagavan sanoo, 'Mikä on todellisuuden standardi? Se yksin on todellinen, joka on olemassa itsestään, joka paljastaa itsensä itsestään ja joka on ikuinen ja muuttumaton.'

250. Olla olemassa aina ja lakkaamatta, merkitsee olla kuolematon ja tuhoutumaton; olla olemassa ilman että koskaan muuttuu, merkitsee olla vailla liikettä [*achala*], sekä ajassa että tilassa; loistaa omalla valollaan, merkitsee olla tietoisuus, joka itse selvästi tuntee oman olemassaolonsa, eikä ole tiedoton objekti, joka tunnetaan ainoastaan joidenkin muiden asioiden avulla. Tietäen, että todellisuuden määritelmä on sellainen, tutki ja päätele, mikä on todellista.
251. Mikä hyvänsä täyttää tämän todellisuuden määritelmän, jolla on kaikki edellä mainitut kolme ominaisuutta, se yksin voidaan hyväksyä todelliseksi. Sen vuoksi, tutki ja näe, onko tässä maailmassa mitään, joka voi täyttää tämän määritelmän. Jos tutkit tarkasti, tulet huomaamaan, että jokainen esine on olemassa jonkin aikaa ja sitten katoaa, että jokainen esine käy läpi muutoksen ja on vailla muuttumattomuutta ja että jokainen esine tunnetaan ainoastaan jonkun muun asian avulla.
252. Näin ollen, yksikään niistä esineistä, jotka tunnetaan viidellä aistilla, ei voi täyttää edellä mainittua todellisuuden määritelmää ja siten minkään niistä ei voi sanoa olevan todellinen. Mutta harkitse itseäsi kolmen yllä mainitun tunnusmerkin valossa ja päätele voitko sinä vai et, joka tiedät nämä esineet, täyttää tämän todellisuuden määritelmän.
253. Keho ja maailma muuttuvat koko ajan. Mutta sinun oma olemassaolosi on tietoisuus 'Minä olen', joka on aina olemassa herkeämättä, muuttumatta millään tavoin, eikö totta? Etkö sinä ole olemassa ilman epätäydellisyyttä jopa syväunessa, jossa kaikesta muusta oli tullut olematonta? Sen vuoksi, miten voi olla olemassa mitään muuta asiaa, joka on todellisempi kuin sinä? Harkitse tarkkaan ja sano.
254. Kaikki neljä sisäistä elintä [eli *antahkaranaa*], nimittäin mieli, äly, tieto [*chitta*] ja ego, ovat jatkuvan muutoksen kourissa ja ne lakkaavat olemasta syväunessa. Mutta sinä olet aina sama 'sinä', etkö olekin? Oliko mitään toista 'sinua' olemassa syväunessasi tietämässä sinua, joka tietää kaikki esineet, jotka näkyvät valveilla ja unessa? Sinä, joka olet yksi ja ainoa 'sinä', yksin olit syväunessa, etkö ollutkin?

255. Koska sinä yksin tiesit olemassaolosi syväunessa ja koska sinä, joka tiesit näin olevasi vain yksi etkä kaksi, sinä yksin olet itseloistava olemus [*swayam-prakasa vastu*]. Sen vuoksi tiedä, että sinun, joka olet tietoisuus 'Minä olen', joka on aina olemassa ja loistaa ilman että kokee mitään muutosta ja ilman minkään muun asian tukea, yksin voidaan sanoa olevan todellinen.
256. Eikö kaikilla ihmisillä ole rakkautta syväuneen, tilaan, jossa hän pysyy pelkkänä Itsenä, jätettyään sivuun kaiken muun? Jos tämä Itsen tila ei olisi autuaasta, olisiko kellään rakkautta syväuneen? Lisäksi, koetaanko siellä syväunessa mitään kärsimyksen tunnetta? Harkitse tarkkaan ja sano.
257. Sen vuoksi, tietäen, että sinä, Itse, yksin olet todellinen, uppoa omaan ei-kaksinaiseen autuaaseen olemassaolo-tietoisuuteen ja koe Itsessä pysymisen tila, joka on täysin vailla epätodellista kehoa ja mieltä. Tämän tilan kokeminen yksin on kaikkien hyvien ja sivistyneiden ihmisten todellinen velvollisuus.
258. Tiedä, että ne ihmiset, jotka ovat huomanneet eron ja selvästi ymmärtäneet, että Itse on näin suurempi ja paljon todellisempi kuin mikään muu asia, varmasti saavuttavat todellisen rakkauden Itseen eikä heillä koskaan ole, edes unohtamisen kautta, halua mihinkään muuhun asiaan.
259. Ne ihmiset, joilla on selvä ja horjumaton käsitys omasta todellisuudestaan, huomattuaan näin eron ja pääteltyään, että Itse, olemassaolo-tietoisuus 'Minä olen', yksin on todellinen ja ikuinen, saavuttavat rajattoman rakkauden pysyä Itsenä ja tulevat siten saavuttamaan yksipisteisen Itsessä pysymisen tilan.
260. Kun sinä saavutat Itsessä pysymisen ei-kaksinaisen tilan, saavuttamalla sellaisen yksipisteisyyden ja sellaisen vertaansa vailla olevan rakkauden Itseen, sinä koet todellisen henkisen harjoituksen [*tapaksen*] tilan, jossa sinä yksin autuaasti olet olemassa Itsen suorana tietona.

47. Mitä Pitää Ottaa Huomioon, kun Tutkii

261. Kun olet huolissasi havaitessasi, että olet mennyt syväuneen Itsetutkimuksen harjoituksen aikana, älä luovu Itsetutkimuksesta. Tämä syväuni on yksi niistä kokemuksista, joita syntyy Itsetutkimuksen alkuvaiheessa. Älä epäile tätä.

262. Jos syväuni tulee, nuku hyvin. Kun olet nukkunut näin, heti kun heräät, kiinnitä huomiosi hartaalla rakkaudella itsetietoisuuteen 'Minä olen.' Kun mieli jälleen vajoaa tähän syväunen kaltaiseen tilaan ja kun herääminen palaa taas uudelleen, yritä vähä vähältä kokea se olemassaolo-tietoisuus, joka loistaa näiden kahden tilan välissä.
263. Kun sinä harjoitat enemmän ja enemmän pysymistä tässä olemassaolon-tietoisuuden kokemisessa, joka loistaa syväunen ja heräämisen välissä, syväuni, joka aiemmin näytti valtaavan sinut, tulee häviämään ja valvetilaa, jossa samaistut kehoon ja havaitset ulkoisia kohteita, ei synny eikä nielaise sinua taas sisäänsä. Sen vuoksi, pysy tässä olemassaolo-tietoisuudessa toistuvasti ja väsymättä.
264. Koska siellä on tietoisuus 'Minä olen', tämä tila ei ole syväunta. Koska siellä on täydellinen ajatusten puuttuminen, tämä tila ei ole hereilläoloa. Se on olemassaolo-tietoisuuden eli *sat-chitin* tila, joka on Jumalan jakaantumaton luontoa eli *akhanda-siva-swarupaa*. Sen vuoksi, pysy lakkaamatta tässä tilassa suurella rakkaudella.
265. Miksi sanotaan: 'Pysy tässä olemassaolo-tietoisuudessa toistuvasti' ja 'Pysy tässä tilassa suurella rakkaudella?' Koska ennen kuin kaikki taipumukset [*vasanat*], jotka ajavat meidät ulos tästä tilasta, ovat lakanneet olemasta, tämä tila tuntuu tulevan ja menevän. Sen vuoksi, ennen kuin nämä *vasanat* on täysin tuhottu, on tarpeellista omata rakkautta ja tehdä toistuvia ponnistuksia pysyäksesi tässä tilassa.

Huomautus: Aivan kuten pilvien liike luo illuusion, että kuu itse liikkuu vastakkaiseen suuntaan, mielen taipumusten [*vasanoiden*] tuleminen ja meneminen luo illuusion, että meidän luonnollinen olemassaolo-tietoisuustilamme tulee ja menee usein omasta aloitteestaan.

266. Kun tällä olemassaolo-tietoisuustilassa pysymisen harjoituksella tämän olemassaolo-tietoisuuden koetaan aina olevan vaivattoman ja väistämättömän luonnollista, silloin mitään harmia ei seuraa vaikka syväuni, uni ja herääminen näyttävät tulevan ja menevän.
267. Heille, jotka pysyvät tiukasti kiinni Itsetietoisuuden päättymättömässä tilassa, joka läpäisee ja ylittää valveillaolon, unen ja syväunen kolme tilaa, tämä olemassaolo-tietoisuuden tila on ainoa todellinen tila. Se on rajaton Kokonaisuus [eli *purna*]. Tämä tila, jossa edes tunnetta 'Minä teen ponnistuksen pysyäkseni' ei lainkaan synny, yksin on luonnollinen Olemisen tila. Ole näin.

48. Tiedon Sarastuksen Tapa [Janodaya Vidham]

268. Kuolema tapahtuu sekunnin murto-osassa. Herääminen unesta tapahtuu sekunnin murto-osassa. Samalla tavalla yksilöllisyyden harhan tuhoutuminen tapahtuu vain sekunnin murto-osassa. Todellinen tieto ei ole jotain, joka voidaan saavuttaa ja sitten menettää. Jos ihminen tuntee, että todellinen tieto tulee ja menee, hän on yhä vain harjoituksen [eli *abhyasan*] tilassa. Sellaisesta henkilöstä ei voi sanoa, että hän on saavuttanut todellisen Itsetuntemuksen.

Täydellinen herääminen Itsetuntemuksen tilaan tapahtuu vain sekunnin murto-osassa. Tätä tilaa ei saavuteta pikku hiljaa pitkän ajan kuluessa. Kaikki *sadhanat*, joita harjoitellaan useiden vuosien aikana, on tarkoitettu vain tahrattoman kypsyyden saavuttamiseksi. Kuuntele osuvaa kuvausta. Sen jälkeen, kun ihmiset ovat panneet ruutia tempelitykin rautaputkeen, kun he ovat lisänneet särjettyjä tiilenpaloja, kun he ovat pakanneet sen tiukaksi työntötangolla, kun he ovat panneet sytytyslangan kosketuksiin ruudin kanssa ja kun he ovat kipsanneet putken avoimen pään savella, heti kun lataus sytytetään, se räjähtää sekunnin murto-osassa jyrähdyksellä, joka kuulostaa ukkoselta.

Samalla tavalla, sen jälkeen, kun ihminen on oppinut totuuden todellisesta Itsestään kuulemalla ja lukemalla, sen jälkeen, kun hän on harjoittanut *sadhanaa* pitkän aikaa, sen jälkeen, kun hän on itkenyt ja rukoillut sydämen sulattavalla antaumuksella ja sen jälkeen, kun hän on näin saavuttanut mielen puhtauden, todellisuuden tuntemus loistaa esiin välittömästi sekunnin murto-osassa tietona 'Minä olen Minä'¹⁰. Heti, kun Itsetuntemuksen sarastus näin tapahtuu, tämän tilan todellisuuden kirkkaasta loisteesta johtuen, joka on tyhjä tila vailla objektiivista tietoa, sen oivalletaan spontaanisti olevan todellisen tiedon tila, joka on meidän aluton todellinen luontemme. Kun jopa Itsessä pysymisen ponnistus siten sulautuu Hiljaisuuteen, tämä pelkän Olemisen tila, jossa ei ole enempää tehtävää eikä enempää saavutettavaa milloinkaan, yksin on todellinen tila.

¹⁰ Alkuperäinen englanninkielinen teksti on: "as 'I am I'". Mutta koska sitä on vaikea ilmaista suoraan niin kuin se on kirjoitettu, ilmaisin sen sanalla 'tietona', koska kysymyshän on varmasta tiedosta, että 'Minä olen Minä'!

Huomautus: Katso Sri Ramana Gita 17.5 ja 17.3

49. Itsetuntemus

269. Ihmisen makaaminen, unohtaen oman olemassaolo-tietoisuutensa, 'Minä olen' ja nuokahdettuaan, on syväunta. Hänen hämmennyttyään, luullen oman olemassaolo-tietoisuutensa, 'Minä olen', olevan vieras tunne 'Minä olen tämä keho', on unta; jota on kahdenlaista, valvetila ja unitila. Hänen kokiessaan oman olemassaolo-tietoisuutensa, 'Minä olen', ilman mitään muistamattomuutta [*pramadaa*], on todellinen herääminen. Edelliset kaksi ovat epätodellisia, jälkimmäinen yksin on todellinen.
270. Ihmisen makaaminen, unohtaen oman olemassaolo-tietoisuutensa, 'Minä olen' ja nuokahdettuaan, on maailma. Hänen hämmennyttyään, 'Minä olen tämä keho', on sielu. Hänen kokiessaan oman olemassaolo-tietoisuutensa, 'Minä olen' ilman mitään muistamattomuutta, on Jumala. Edelliset kaksi ovat epätodellisia, jälkimmäinen yksin on todellinen.

Huomautus: *Vedantassa* luonne [*prakriti*] koostuu kolmesta olennaisesta ilmenemismuodosta eli ominaisuudesta, joita kutsutaan *guniksi*. Nämä ovat *sattva-guna*, *rajo-guna* ja *tamo-guna*. *Sattva*, älyn, puhtauden ja tasapainon siemen eli ominaisuus säilyttää ja nostaa toimintaenergiaa; *rajas*, voiman ja toiminnan siemen eli ominaisuus luo tai aktivoi toimintaenergiaa; *tamas*, velttouden ja älyttömyyden siemen ja *sattvan* ja *rajaksen* esto, rajaa, tekee liikkumattomaksi, ehkäisee, tekee toimintakyvyttömäksi tai purkaa sen, mitä edelliset kaksi luovat ja säilyttävät.

271. Ihmisen makaaminen, unohtaen oman olemassaolo-tietoisuutensa, 'Minä olen' ja nuokahdettuaan, on *tamo-guna*. Hänen hämmennyttyään, luullen oman olemassaolo-tietoisuutensa, 'Minä olen', olevan vieras tunne 'Minä olen tämä keho', on *rajo-guna*. Selkeän arvostelukyvyn voima [*sphurana-sakti*], joka havaitsee oman olemassaolo-tietoisuutensa, 'Minä olen', on *sattva-guna*. Sellainen on meidän harhamme [*mayan*] luonne; [toisin sanoen, meidän todellisen luontemme salaaminen kahdella edellisellä *gunalla* on tietämättömyyttä tai harhautusta [*avidya-mayaa*], kun taas meidän todellisen luontemme paljastaminen jälkimmäisellä *gunalla* on todellista tietoa [*vidya-mayaa*].

272. Jopa silloin, kun ihminen nuokahti [kuten syväudessa], unohtaen itsensä, tietoisuus 'Minä olen' oli kuitenkin olemassa ja loisti. Jopa silloin, kun hän hämmentyi, erehtyen luulemaan itsensä olevan keho [kuten valveilla ja unessa], tietoisuus 'Minä olen' oli yhä olemassa ja loisti [vääristyneen tietoisuuden 'Minä olen keho' pohjana ja tukena]. Sen vuoksi, kun Minä näin on olemassa ja tuntee itsensä sinä, joka oli olemassa ja loisti [edellä olevassa kahdessa tilassa], mitä estettä voi koskaan syntyä estämään minua olemasta olemassa ja tietämästä olemassaoloani?
273. Sen vuoksi, ihmisen makaaminen, unohtaen oman olemassaolon-tietoisuutensa, 'Minä olen' ja nuokahdettuaan, ei ole [mitään, mitä koskaan todella tapahtui]. Hänen hämmennyttyään, luullen oman olemassaolo-tietoisuutensa, 'Minä olen', olevan vieras tunne 'Minä olen keho', ei ole [mitään, mitä koskaan todella tapahtui]. Hänen uutena kokemansa oma olemassaolo-tietoisuutensa, 'Minä olen', ei ole [mitään, mitä koskaan todella tapahtuu]. Sellainen on todellisen tiedon [*jnanan*] kokemuksen luonne.
274. Vain niin kauan kuin virheellisesti näyttää siltä, että me muka olemme unohtaneet olemassaolo-tietoisuutemme, 'Minä olen', voi ponnistus syntyä ponnistuksena [*tapaksena*] tai harjoituksena [*sadhanana*] tuntea ja saavuttaa Itse. Sen jälkeen, kun me olemme selvästi tunteneet, ettemme ole koskaan unohtaneet Itseä ja että tunne, että me muka olemme unohtaneet Itsen, on vain mielikuvitusta [*kalpanaa*], siellä ei ole meille harjoitusta [*sadhanaa*], mitä tehdä. Totuus on, että me aina olemme olemassa vain pelkkänä Olemisena.
275. Ajatella, että me olemme joskus kadottaneet tai unohtaneet itsemme, ei pidä paikkaansa. Jos se sitä vastoin olisi totta, silloin vaikka ponnistelisimme ja saavuttaisimme Itsen, voisimme sen taas kadottaa. Mitä silloin tehdä?
276. Tämä Itsen todellinen tila ei ole tila, joka voi muuttua, kuten kadota tai löytyä uudelleen. Tiedä, että tämä tila on se, joka ei koskaan katoa. Itsetuntemuksen auringon kirkkaan valon edessä, joka on vailla muutoksia, kuten kadota tai löytyä, miten voivat sellaiset muutokset, jotka ovat epätodellista pimeyttä, tapahtua?
277. Tämä olemassa oleva todellisuus ei ole jotain, jonka luokse voidaan tulla ja saavuttaa kuten kohde muu kuin 'minä'. Kaikki, mitä pitää tehdä, on vain pysyä sellaisena kuin se on, panemalla syrjään tyhjän kuvitelman, joka on syntynyt meissä, että olemme kadottaneet sen tilan.

Panemalla syrjään sen kuvitelman, on pysyttävä Itsessä, kääntämällä huomiomme sisälle, vetämällä se pois kaikista muista kohteista. Todellinen tila ei ole mitään muuta kuin tätä.

50. Koskettamaton Liitos [Asparsa Yoga]

278. Meidän olemassaolomme ja olemassaolotietoisuutemme pysyvät aina meistä ei-erillään olevina; kun asia on niin, miksi pitäisi tilaa, jossa me pysymme sellaisina kuin me olemme, kutsua *joogan* tilaksi, jossa olemme lähestyneet ja liittyneet yhteen [oman olemassaolomme kanssa]? Me olemme aina vain yksi; sen vuoksi, luonnollinen tila, jossa me pysymme sellaisena kuin olemme, ei ole meidän itseemme liittymisen tila, eikä se ole itseksemme tulemisen tila. Vakuuta, että tämä tila on 'ei-koskettamisen' tila [*asparsam*]; toisin sanoen, kaikista liitteistä, kuten kehosta ja mielestä erossa olemisen tila.
279. Puhua ihaillen menemisestä ja yhdistymisestä tulevaisuudessa meidän luonnollisen tilamme kanssa, joka on ei-kaksinainen ja josta ei koskaan voi tulla kahta ja ylistää, että tämä on *joogaa*, sopii vain ihmisille, jotka ovat harhautuneet uskomaan, että heidän egoelämänsä [jota koetaan vain tietämättömyyden pimeydessä] on todellista elämää. Tiedä selvästi, että totuus on, ettei mikään *jooga* on välttämätöntä meidän todelliselle luonteellemme.

Kääntäjän huomautus: Edellä olevat kaksi säettä kirjoitettiin selittämään termin *asparsa jooga* merkitystä, joka kirjaimellisesti tarkoittaa 'koskettamaton liitos' ja jota käytetään joissakin vedantalaisissa teksteissä, kuten Mandukya Karikas [3,39 ja 4,2]. Yhdistyessä jonkin kanssa, täytyy koskettaa sitä; mutta koska emme koskaan ole erillään todellisuudesta, joka on meidän oma todellinen luonteemme, kuinka me voimme joko koskettaa sitä tai yhdistyä sen kanssa? Sen vuoksi, jos luonnollista tilaa, jossa me pysymme Itsenä, on kutsuttu 'liitoksen' tai 'joogan' tilaksi, se on vain 'koskettamaton liitos' eli '*asparsa jooga*'; toisin sanoen, ykseyden tila, jota ei ole saatu aikaan uutena millään liittymisen toimella, vaan jonka oivalletaan olevan ikuisesti olemassa oleva ei-kaksinainen olemassaolo-tietoisuuden tila, josta emme koskaan olleet erillään.

51. Kuka on Jnani?

280. Onko äly, joka päättelee, 'Tämä henkilö on *Jnani*; tuo henkilö on *ajnani*', tietoa [*jnanaa*] tai tietämättömyyttä [*ajnanaa*]? *Jnana* on vain yksi! Sen vuoksi, jopa *Jnani*, joka nähdään mielellä, (on *ajnanaa*)¹¹, *ajnana*, joka näkee *Jnanit* monena, on vain sen *ajnanan* tuotetta.
281. Sinä [mieli, joka näkee muita] olet sinä-itse, pelkkä ajatus. Sen vuoksi, henkilö, jonka sinä sanot olevan puhdas sielu eli *Mahatma*, on vain yksi monista ajatuksista, jotka ajattelee sinä, ensimmäinen ajatus! Kuinka voi sellainen ajatus, joka on *ajnanan* kuvitteellista tuotetta, olla korkein Itsen Tuntija [*Atma-jnani*]? Pohtimalla tällä tavalla, tiedä tämä totuus.
282. Sanoa, 'Hän on hyvä sielu, *Jnani*, minä tiedän', on perätöntä. Jopa sanoa, 'Kaikki ihmiset ovat *Jnaneja*', on perätöntä, koska nähdä ikään kuin monia ihmisiä olisi olemassa, on tietämättömyyden merkki. Vain yksi henkilö on todella olemassa; se olet sinä. Tiedä näin.
283. *Jnanin* todellisessa näkemyksessä ei ole *ajnania* [koska siellä ei ole ketään, joka on muuta kuin hän itse]. *Ajnani* [osoittaessaan kehoa ja sanoessaan 'Tämä henkilö on *Jnani*', antaa nimen '*Jnani*' ainoastaan keholle. Tästä viallisesta näkemyksestä johtuen, jonka kautta *ajnani* näkee jopa *Jnanin* kehona, hänestä tulee se, joka näkee jopa *Jnanin* vain *ajnanina*.
284. Vaikka sinä voit tavata suuren määrän *Mahatmoja* ja vaikka he voivat esittää kaikki kahdeksankertaiset okkulttiset voimat [*ashta siddhit*], tiedä, että hän, joka kääntää mielenkiintosi kohti Itseä sanomalla, 'Ilman, että sallit mielesi juosta noiden jonglöörien perässä, käänny sisälle', yksin on todellinen puhdas sielu [*Mahatma*].
285. Menköön yksilö [*jivatma*], joka astuu ylevien Himalajien ja metsien sisään etsien *Mahatmoja*, sen sijaan sydämeen, kääntymällä sisälle etsien 'Missä minä olen?' ja siten tulkoon autuaaksi Itseksi [*sukhatma-swarupa*]. Sen jälkeen, kaikki he, jotka nähtiin ulkoisesti puhtaina sieluina [*Mahatmoina*], hän tulee kokemaan olevan hänen omaa Itseään [*atma-swarupaa*]. Tämä on opetus, jonka antoi Sri Ramana Bhagavan.
286. Ennen kuin ihminen tuntee itsensä, millä tahansa tavalla hän voi yrittää, hänen ei ole mahdollista tuntea todellisia *tapasvinejä* [*Jnaneja*, jotka aina pysyvät Itsessä pysymisen egottomassa tilassa, *tapaksen* todellisessa tilassa]. Sen vuoksi, luopumalla kaikista turhista

¹¹ Tästä säkeestä jäi sellainen tuntu, että siitä puuttui jotakin! Lisäsin siihen itse suluissa olevat sanat. Muilta osin se on alkuperäisen kaltainen, mutta ilman näitä sanoja se tuntuu hieman sekavalta. Seuraavat kaksi säettä tukevat oletustani!

ponnistuksista etsiä ulkoisesti tunteaksesi puhtaita sieluja [*Mahatmoja*], takerru tiukasti suureen ja hyödylliseen Itseen keskittymisen ponnistukseen, joka tuhoaa epätodellisen tunteen 'Minä olen yksittäinen *jiva*'.

287. Sen vuoksi, jos sinussa tämän jälkeen syntyy jokin ajatus saadaksesi selville onko joku *Jnani* vai *ajnani*, hylkää se ajatus heti kysymällä 'Kuka olen minä, joka nousen määrittelemään toisten tilaa?' ja näin liitä mielesi sydämeen, lähteeseen, josta se ajatus nousi, kääntymällä sisälle ja innokkaasti kiinnittämällä huomiosi tähän lähteeseen.
288. Jos luovut ponnistuksesta tietää onko tietty henkilö *Jnani* vai *ajnani* ja sen sijaan tutkit 'Kuka on se, joka kokee, että tämä henkilö on olemassa?' vastaus tulee olemaan tieto 'Se on minä'. Silloin tutki välittömästi 'Kuka on tämä nouseva minä?' Todellinen *Jnani* tulee silloin loistamaan esiin [jonka selvästi tiedetään olevan sinun oma Itsesi, 'Minä-Minä'].
289. Jos joku on *Jnani*, mitä se on meille? Niin kauan kuin emme tunne itseämme, siitä ei ole mitään hyötyä meille. Tutkittaessa, *Jnana* yksin on *Jnani*; *Jnani* ei ole ihmisen muoto; hän on vain puhtaan tietoisuuden korkein tila. Tämä korkein tila on meidän todellinen luonteemme.
290. Sen vuoksi, Itsetutkimuksella tuhoa mitätön mieli, joka haluaa tietää 'Tämä henkilö on *Jnani*; se henkilö on *Jnani*.' *Jnana* [puhdas Itsetietoisuus 'Minä olen', joka jää jäljelle sen kun mieli on näin tuhottu], joka loistaa yhtenä [vailla mitään muuta] ja joka ei nouse ja hyppää luulona¹² 'Minä olen tämä' tai 'Minä olen se' on yksin *Jnani*. Näkemällä *Jnani* näin Hiljaisuudella [ajattelusta vapaalla tilalla, joka jää jäljelle kun mieli on tuhottu] yksin on hänen näkemistään oikein.

52. Henkisen Harjoituksen Korkein Salaisuus [Sadhanottava Rahasya]

291. {Kolmen paikan tai persoonan [ensimmäisen, toisen ja kolmannen persoonan joukossa] ja kolmen ajan, nykyisen, menneen ja tulevan joukossa} ensimmäinen persoona [tunnetaan tamilissa *tanmai-idamina* eli 'itseyspaikkana'] ja nykyhetki ovat paikka ja aika, joita Sadguru Sri Ramana pyysi meitä tutkimaan [meidän *dhyana-lakshana* eli huomiointimme kohteena]. Jos sinä pysyt, kiinnittäen hienon hienolla

¹² Alkuperäinen teksti on "as 'I am this' or 'I am that'". Koska tekstiä on vaikea ilmaista suoraan suomenkielillä, laitoin tähän tilannetta ilmaisevan sanan 'luulona', kysymyshän on luulosta eikä tiedosta!

tarkkaavaisuudella huomiosi jompaankumpaan näistä, tutkimalla 'Kuka on tämä ensimmäinen persoona, joka loistaa minänä?' tai 'Mikä on tämä nykyhetki, joka loistaa tietoisuutena olen?' sinä koet Itsen korkeinta iloa [*atma-parabhogaa*] – saavutettuasi *joogan* ja tultuasi häneksi, joka on saavuttanut *siddhin* [lopullisen vapautumisen tilan]. Ymmärrä ja herkuttele Itsellä, näin.

1. YKSITOISTA SÄETTÄ ITSETUTKIMUKSESTA [ATMA-VICHARA PATIKAM]

1. Ajatteleminen on *vritti*; oleminen ei ole *vritti* [ajatus]. Jos me tutkimme 'Kuka ajattelee?' ajatteluprosessi tulee pysähtymään. Jopa silloin, kun ajatuksia ei ole, onko sinulla mitään epäilystä omasta olemassaolostasi 'Minä olen'? Pysymällä omassa olemassaolossasi, joka loistaa 'Minä olen'¹³, lähteenä, josta kaikki ajatukset nousevat, on Itsessä pysymisen tila. Pysy näin.
2. Hän, joka ajattelee, on sielu tai *jiva*. Hän, joka on olemassa tietona 'Minä olen' (**Vertaa alaviitteeseen 10!**) ilman yhtään ajatusta, on Jumala. Jos ajattelijä ajattelee suurella rakkaudella sitä, joka pelkästään on olemassa tietona 'Minä olen', tästä Itseä kohti käännetystä ajatuksesta tulee ajattelusta vapaa tietoisuus, joka tuhoaa kaikki ajatukset. Kun ajattelijä näin kuolee yhdessä ajatustensa kanssa, pysymisen tila, joka silloin jää jäljelle loistaen tietona 'Minä olen', on Jumalan kanssa yhtä olemisen tila eli *Siva-sayujya*.
3. Hän, joka ajattelee, 'Minä olen se ja se', on vain ajatus kuten kaikki muutkin ajatukset. Mutta kaikista ajatuksista, tämä ajatus, 'Minä olen se ja se', yksin on se ensimmäinen. Sielu, joka ajattelee, 'Minä olen se ja se', on pelkkä meidän todellisen Itsemme heijastus. Kun me pysymme ja loistamme vain tänä todellisena Itsenä, ajatusta 'Minä olen se ja se' ei nouse.
4. Unettomassa syväunessa, tätä ajatusta 'Minä olen se ja se' ei ole lainkaan olemassa. Myöskään Itsetuntemuksen todellisessa tilassa tätä ajatusta 'Minä olen se ja se' ei ole lainkaan olemassa. Mutta valveen ja unen tiloissa, jotka nousevat syväunen pimeyden ja Itsetuntemuksen puhtaasti valon väliin, ajatus 'Minä olen tämä keho' näyttää ilmestyvän ja katoavan. Sen vuoksi, tämä rajattu 'minä' ei ole todellinen; tämä 'minä' on vain ajatus.
5. Tämän 'minän' kukoistus on vain kurjuuden kukoistusta. Tämä 'minä' on se, joka on nimeltään ego. Tämä ego-'minä' nousee ja kukoistaa pelkästään ei-tutkimuksen [*avicharan*] vuoksi. Jos me tutkimme 'Kuka on tämä minä?', ja näin valppaasti tutkimme vain tunnetta 'minä', kiinnittämättä

¹³ Myös ilmaukseen 'Minä olen' pitäisi lisätä -na-pääte, mutta se selviää kyllä seuraavasta sanasta 'lähde', jossa on se pääte ja joka kuvaa tunnetta, tietoa 'Minä olen'!

huomiota liitteeseen 'se ja se', jonka kanssa se sekoittuu, tämä lisä häviää, koska se on vailla mitään todellista olemassaoloa.

6. Toiset ja kolmannet persoonat, tunnetut kohteet, pysyvät hengissä vain ensimmäisen persoonan, tietävän subjektin johdosta, joka on juuri. Jos mieli, joka aina vaeltelee, koska se keskittää huomionsa toisiin ja kolmansiin persooniin, kääntyy ja kiinnittää huomionsa ensimmäiseen persoonaan, joka nousee ajatuksena 'Minä olen se ja se', lisä 'se ja se' lakkaa olemasta ja todellinen Itse, joka on aina olemassa tietona 'Minä olen', tulee loistamaan esiin spontaanisti. Tämä todellinen Itse, joka on ensimmäisen persoonan tuhoutumaton pohja, yksin on todellinen tieto [*Jnana*].
7. Ajatella toisia ja kolmansia persoonia on typeryyttä, sillä kun me kiinnimme huomionsa toisiin ja kolmansiin persooniin, mentaaliset toiminnat [*mano-vrittii*] nousevat ja moninkertaistuvat. Mutta ensimmäiseen persoonaan huomionsa kiinnittämisen teko on yhtä kuin itsemurha, sillä vain tutkimalla ensimmäistä persoonaa, tulee ego kuolemaan itsestään.
8. Kiinnittämällä huomiosi johonkin toiseen tai kolmanteen persoonaan, sen sijaan, että kääntyisit ja kiinnittäisit huomiosi tähän ensimmäisen persoonan tunteeseen, jonka jokainen aina kokee, on vain tietämättömyyttä [*ajnanaa*]. Jos kysyt, "Ego [tunne 'Minä olen se ja se'] on vain tietämättömyyden tuote, joten huomion kiinnittäminen egoon on myös tietämättömyyttä, eikö totta? Miksi meidän pitäisi huolehtia tästä 'minästä'?" Kuuntele, mitä sanotaan alla:
9. Miksi ego tuhoutuu, kun me tutkimme 'Mikä olen minä'? Koska tämä 'minä'-ajatus [*aham-vritti*] on Itsetietoisuuden heijastunut säde; ja näin, päinvastoin kuin muut ajatukset, jotka ovat vailla tietoisuutta, se on aina suorassa yhteydessä lähteeseensä. Sen vuoksi, kun huomiointimme sukeltaa syvemmälle ja syvemmälle sisälle seuraamalla tätä heijastunutta sädettä 'minä', tämän heijastuneen säteen 'minän' pituus vähenee kunnes lopulta se on kutistunut nollaksi. Kun ego, tunne 'Minä olen se ja se', näin katoaa, tietoisuus, joka jää jäljelle loistaen tietona 'Minä olen Minä', on Itsen todellinen tieto.
10. Älä tee mitään ajatteleamalla, 'Minun pitäisi se tehdä.' Sinulla ei ole mitään tehtävää, **koska olet yksinkertaisesti nolla**. Tietäen tämän totuuden alusta alkaen, jos pidättäydyt kokonaan nousemasta luulona 'Minä olen tekijä', (**Vertaa alaviitteeseen 12!**) kaikki toiminta tapahtuu omasta aloitteestaan ja sinun rauhasi pysyy aina häiriintymättömänä.

11. Jos me tutkimme 'Mikä on se todellisuus, joka on ikuisesti olemassa?' tulemme huomaamaan, ettei mikään tässä maailmassa on todellista. Koska Itse yksin on todellinen, luopukaamme henkisesti kaikesta muusta ja pysykäämme ikuisesti horjumatta tänä todellisuutena, joka pysyy loistaen yksin tietona 'Minä olen'. Tämä yksin on palvelus, jota on teroittanut meidän mieleemme Lord Ramana, joka aina pysyy ikuisena Itsenä.

Huomautus: 'Pysyminen tässä tilassa, saavutettuaan korkeimman autuuden, joka on vailla orjuutta ja vapautumista, on pysymistä Jumalan palveluksessa', sanoo Sri Bhagavan Upadesa Undiyarin säkeessä 29.

2. NELJÄKYMMENTÄ SÄETTÄ LUOPUMISESTA [Turavu Narpadu]

Rukous

1. Olkoot Sri Ramana Bhagavan Jalat ilahduttavasti minun tukeni mahdollistaen minun laulaa tämän Neljäkymmentä Säettä Luopumisesta [Turavu Narpadu] ilmaisten ajatukset, jotka ovat miellyttäviä Herra Ramanan jumalalliselle sydämelle, joka on luopunut sekä luopumisesta että kiintymyksestä {pysymällä Itsenä, korkeimpana autuutena, joka ylittää sekä vapautumisen [luopumisen] että orjuuden [kiintymyksen]}.
2. Heittäytymällä pitkälleen Sri Ramanan Jalkojen eteen, joka ystävällisesti ilmestyi ja asui tässä maailmassa Jumalana, jonka olemme nähneet edessämme omin silmin ja joka eli sekä sisäisen että ulkoisen luopumisen kuninkaana, sallinette minun nousta ja laulaa tämän Turavu Narpadun.

Teksti

1. Miten omaksua luopumisen tilan [*sannyasan*] päämäärä? Onko se ei vain saavuttaa täällä tässä tietyssä elämässä tila, jossa pysytään äärettömänä todellisuutena [*paripurna brahman*], joka on vailla mitään puutteita, tuhoamalla ego ja yhdistymällä Jumalan, sen puhtaan äärettömän todellisuuden kanssa? Jos joku sanoo, että on olemassa jokin muu päämäärä omaksua *sannyasa*, Vedat eivät hyväksy sitä.
2. Egosta luopuminen yksin on *sannyasaa*. Egosta luopumisen sijaan, jos vain luopuu ja jättää oman kotinsa ja perheensä, siitä ei ole mitään hyötyä. Egosta luopuminen yksin on vapautuminen; se luopuminen yksin on Itsetuntemusta [*jnanaa*]; se luopuminen yksin on autuutta. Tiedä tämä varmasti.
3. Kärsimyksiä, jotka hallitsevat meitä on, jättämättä meitä edes hetkeksi, kahdessa muodossa, 'minänä' ja 'minun omanani'. Yhdessä 'minun omastani'¹⁴ [*mamakara*] luopumisen kanssa, joka on tunne 'Nämä asiat ovat minun', luopumalla 'minuudesta' [*ahankara*], joka on tunne 'Minä olen tämä keho', on korkein kaikkien eri luopumisten keskellä.
4. Muuttamalla omaa ulkoista asuaan [*vesha*], pukeutumalla okranväriseen kankaaseen [*kashaya*], ajelemalla päänsä paljaaksi tai kantamalla

¹⁴ Säkeessä on kaksi ilmausta ”as ’mine’ ja ’mine’-ness”, joiden kuvaamiseksi katsoin parhaaksi lisätä kumpaankin sanan ’oma’, joka kuvaa sitoutumista johonkin!

vesikannua [*kamandalu*], mitään erikoista [*visesha*] ei saavuteta. Ellet voi löytää verratonta keinoa, jolla saada aikaan itsesi, egon kuolema, Oi arvoisa herra, sinun luopumisesi ei tuota mitään hyötyä.

5. Tiedä, että henkilö, joka ylpeänä tuntee, 'Minä olen saavuttanut luopumisen [*sannyasan*], joka on korkein neljän ulkoisen elämänmuodon [*asraman*] joukossa; sen vuoksi ihmisten, jotka kuuluvat kolmeen muuhun kehitysasteeseen [*asramaan*], pitäisi ylistää ja palvoa minua kunnioittavalla pelolla ja arvonannolla', ei koskaan voi saavuttaa pelastusta, Itsessä pysymisen tilaa.
6. Jos ne ihmiset, joiden mielet riehuvat ylpeyden tunteella 'Minä olen luopuja [*sannyasi*]', voisivat pohdiskella ja ymmärtää hienovaraisen totuuden, joka sisältyy yhteen opetukseen [*upadesaan*], jonka paljasti *Sadguru Sri Ramana*, nimittäin, 'Tuhota luopujan [*sannyasin*] tai korkeimman oppineen ihmisen [*brahmanan*] vikojen täyttämä ego on todellakin erittäin vaikeaa', he kykenisivät siten saavuttamaan pelastuksen.

Huomautus: Sri Bhagavanin opetukset tai ohjeet [*upadesa*], joihin tässä viitataan, sisältyvät kirjan Garland of Guru's Sayings säkeeseen 162: "Voimakas sankari, joka on tuhonnut egon, tunteen 'Minä olen keho', yksin on todellinen *sannyasi* ja todellinen *brahmana*. Kuitenkin, tuhota täysin ego, jonka synnytti *sannyasi* tai *brahmana*, jolla on omahyväisyys [tunne 'Minä kuulun korkeimpaan *asramaan*' tai 'Minä kuulun ylimpään kastiin'], aah, on erittäin vaikeaa!"

7. Jos tutkimme miksi vaelteleville uskonnollisille kerjäläismunkeille [*parivrajaka sannyasi*] annetaan määräys, 'Jäämättä samaan kylään tai kaupunkiin, jossa olit vielä eilen, ennen tämän päivän pimeän tuloa siirry eri kylään tai kaupunkiin', tulemme huomaamaan, että sen tarkoituksena on estää mieltä kehittämästä mieltymystä ja kiintymystä niitä ihmisiä kohtaan, jotka ylistävät ja kunnioittavat häntä.
8. Jos vaeltava uskonnollinen kerjäläismunkki [*parivrajaka sannyasi*] vaeltelee luottaen täysin siihen, että Jumala tarjoaa hänen materiaaliset tarpeensa joka päivä eikä koskaan pyri hankkimaan tai säästämään mitään huomiseksi ajatuksella, 'Tämä asuinpaikka tai tämä ruoka on minun saatavillani toisena ajankohtana', hänen uskonsa Jumalaan kasvaa [ja hän saa voimaa elää asenteella, jossa hän on täydellisesti riippuvainen vain Jumalasta eikä yhdestäkään ihmisestä].

9. Tietämättä, että tällä vaeltelevalla [*parivrajaka*] elämällä hänen tulisi näin oppia kehittämään ominaisuutta, jossa luottaa kaikessa yksin Jumalaan, jos luopuja [*sannyasi*] ajattelee aina, 'Koska minä olen luopuja [*sannyasi*], talonmistajat ovat velvollisia kunnioittamaan minua ja tarjoamaan kaikki minun tarpeeni', tiedä, että hän on sopimaton luopumisen elämään [*sannyasaan*].
10. Luopuja [*sannyasi*] on ryhtynyt tähän vaeltelevaan [*parivrajaka*] elämään vain, jotta hän harjoittamalla saavuttaisi voiman elää luottaen täysin Jumalaan. Jos, sen sijaan, hän odottaa, että talonmistajien pitäisi huolehtia hänestä, hän asettaa uskonsa vain noihin talonmistajiin eikä Jumalaan.
11. Luopujalle [*sannyasille*] kerjääminen on puhdas ja ylhäinen henkinen harjoitus [*sadhana*]. Jos ihmiset, jotka kuuluvat johonkin kolmesta muusta elämänvaiheesta [*asramasta*], sanovat, että kerjäämisellään *sannyasi* on taakkana muille, he eivät tunne totuutta. Jos *sannyasi* ei pysty sietämään ilkeitä sanoja maallisilta ihmisiltä, jotka puhuvat näin, tiedä, ettei hän ole todellinen *sannyasi*.
12. Vakaa luopuja [*sannyasi*], jolla on runsaasti mielen voimaa, ei kerjää ruokaansa köyhyiden vuoksi. Hänen kerjäämisensä on harjoitusta, jota hän käy läpi saavuttaakseen mielentilan, jossa hän voi kokea tasapuolista rakkautta heitä kohtaan, jotka herjaavat häntä ilkeillä sanoilla ja heitä kohtaan, jotka ylistävät häntä ystävällisillä sanoilla.
13. Hyöty, jonka todellisen luopujan [*sannyasin*] on saavutettava elämällä vaeltelevaa [*parivrajaka*] elämää, on saavuttaa mielentila, joka on täysin tyytyväinen, ollen varustettuna sekä asenteella, jossa on koko ajan täydellisen riippuvainen Jumalasta yksin että kärsivällisellä kestävyydellä, jota ei voi ravistaa joko muiden solvaus tai kehu.
14. Mutta valitettavasti, tuntematta tätä totuutta, niin monien ihmisten nykyään, sen jälkeen kun ovat ottaneet luopujan tahrattoman elämän [*sannyasa asraman*] okraaavun, nähdään etsivän ja juoksevan maallisten ihmisten perässä, joilla on paljon vaurautta tai joilla on korkea asema yhteiskunnassa, sen sijaan että riippuisivat täysin kiinni Jumalassa ainoana turvapaikkanaan ja tukenaan.
15. Jotkut toiset luopujat [*sannyasit*] ovat tarttuneet orjuuteen yrittämällä koota varallisuutta *mantrujen* voimalla, harjoittamalla astrologiaa, antamalla lääkkeitä ja monilla muilla tällaisilla hankalilla keinoilla [*tantrailla*]. Tällaisille ihmisille, jotka ovat joutuneet näin orjuuteen, kerro minulle, mitä on hyöty, jonka he saavat ottaessaan *sannyasin* ulkoisen

valepuvun kasvattamalla parran ja pitkän takkuisen tukan, pukeutumalla okraan kankaaseen ja kantamalla keppiä ja vesikannua?

16. Saavuttavatko he koskaan pelastusta, ne ihmiset, jotka antamalla Vermilion [*kumkumaa*] ja pyhää tuhkaa [*vibhutia*] jumalallisena ruokana [*prasadana*], keräämällä ympärilleen joukon ihmisiä ja julistamalla, että he antavat jumalallisen näyn [*darsanan*] tavallisille ihmisille vain yhtenä päivänä kuukaudessa tai yhtenä päivänä vuodessa – näin pitäen itseään ylhäisinä jumalina, jotka ovat paljon parempia kuin kaikki muut ihmiset, vaikka he ovat todellisuudessa vain mitättömiä egoja, jotka ovat vailla pienintäkään suuruutta? [Sen vuoksi, jos haluat pelastua] ole hiljaa [luopumalla kaikesta tällaisesta loistosta ja esityksestä].
17. Henkilö, joka on luonnostaan nöyrä ja alistuva jokaiselle ihmiselle ja jokaiselle elävälle olenolle – omaten jatkuvan muistikuvan että, paitsi hän itse, jokainen elävä olento tässä maailmassa omistaa joitakin hyviä ominaisuuksia ja on jollakin tavalla häntä parempi – yksin on kuningas todellisten luopujien [*sannyasien*] keskuudessa.
18. Henkilö, joka on saavuttanut todellisen luopumisen, on totisesti kuollut tälle maailmalle. Tällainen todellinen luopuja [*sannyasi*] on todellakin parempi kuin kaikki muut tämän maailman ihmiset. Hän on kaikkien hyveellisten ja siveellisten käytösten [*dharman*] ruumiillistuma. Sen vuoksi, hän yksin on kohde, joka on tämän maailman palvonnan ja ihailun arvoinen.
19. Jos kysytään, miten tällainen todellinen luopuja [*sannyasi*] on saavuttanut suuruuden, jota ovat palvoneet kaikki muut ihmiset tässä maailmassa, vastaus on, että, koska hän on täysin vailla egoa, hän on todella painanut päänsä nöyränä ja osoittanut kunnioitusta jokaiselle henkilölle ennen kuin he ovat osoittaneet kunnioitustaan hänelle. Sen vuoksi, se, mitä hän on luonnollisesti antanut muille, tulee hänelle.
20. Toisaalta, luopuja [*sannyasi*], joka on vailla todellista nöyryyttä ja jonka mieli on täynnä juonia, ajatellen, 'Kaikkien muiden ihmisten tulisi palvoa ja osoittaa kunnioitusta minulle', jää vaille keinoa saavuttaa pelastusta ja tulee täysin arvottomaksi, uppoamalla alemmas ja alemmas hänen tulvivan ja vellovan egonsa vuoksi.
21. Jos henkilö valitsee luopumisen [*sannyasan*] halulla, että muiden ihmisten tulisi kunnioittaa ja pelätä häntä, tämä luopuminen [*sannyasa*] vain tuhoaa hänen todellisen onnensa. Pidättyvyys tai ankaruus, joita on noudatettava tässä maailmassa puhtaana luopujana [*sannyasina*], joka on luopunut

kaikista maallisista kiintymyksistä, on vain pidättyä vähäisimmässäkään määrin tulemasta itsetunnon tai ylpeyden taudin uhriksi.

22. Jos hyvillä ominaisuuksilla varustettu luopuja [*sannyasi*], joka asuu *kutichakana* [askeettina, joka pysyy yhdessä paikassa, asuen pienessä mökissä, sen sijaan että vaeltaisi paikasta toiseen], vähitellen sallii itsensä tulevan *mathadhipatiksi* [luostarin tai uskonnollisen instituution johtajaksi], hän asettaa itsensä paikkaan, joka on tarkoitettu kaikenlaisten sietämättömien kärsimysten kokemiseksi. Sen vuoksi, hyvä *sannyasi* ei koskaan halua tulla luostarin johtajaksi [*mathadhipatiksi*].
23. Tavalliselle maalliselle ihmiselle on ongelmana vain yksi perhe. Mutta luopujasta [*sannyasista*], josta on näin tullut luostarin johtaja [*mathadhipati*], on tullut henkilö, joka on tarttunut monien crore perheiden orjuuteen. Kaikki tämä, jonka hän on saanut uskonnolliselta säätiöltä [*mathalta*], joka on tullut hänelle, on vain kärsimystä. Näin, *mathadhipatiksi* tulemisen toiminta ei ole mitään muuta kuin ihmisen itsensä pettämistä.
24. Näin ollen [kun katsotaan todellisen etsijän näkökulmalta, joka etsii vain vapautumista] kaikki pyrkimykset kuten perustaa *asrameja* ja uskonnollisia instituutioita on vain ostaa suuria kärsimyksiä ja vaikeuksia sillä hinnalla. Pyrkii perustamaan *asrameja* ja julkisia laitoksia keräämällä rahaa siirtymällä paikasta toiseen, kiivetä puhujakorokkeille ja antaa luentoja ja tutkielmia, on aivan samaa kuin menisi ja leikkisi myrkyllisellä käärmeellä.
25. Koska [vanhan sanonnan mukaan] luopujalle [*sannyasille*] jopa kuningas on pelkkä olki, luopujan ei pitäisi osallistua politiikkaan. Tiedä, että luovuttuaan täysin mieltymyksestä nauttia jopa tavallista oikeuksista, joihin ihminen on oikeutettu yhteiskunnan kansalaisena, luopujan pitäisi elää majesteetillisesti [olematta kenenkään kohde tai orja.¹⁵]
26. Kun vakaalla välinpitämättömyydellä [*vairagyalla*] ei vaali tai hamstraa mitään huomiseksi [omaamalla horjumattoman uskon, että Jumala antaa sinulle jokaisena päivänä sen, mikä on hyväksi sinulle], kulje päivät hyväksyen se, mitä sinulle tulee itsestään kussakin tilanteessa antamatta mitään työtä aivoillesi [tutkimalla onko jokainen asia, joka tulee, joko hyvä vai huono ja päättämällä onko se hyväksyttävä vai hylättävä].
27. Jos sinä, joka olet tullut tähän maailmaan yksin, elät yksin [vapaana kiintymyksestä mihinkään] ja vajoat Itseen tietämällä mikä on oma

¹⁵ Alkuperäinen teksti näyttää ikään kuin jäävän kesken, mutta säkeestä ei silti tunnu puuttuvan mitään!

todellisuutesi, tiedä, että se on suurin apu, jonka voit tehdä kaikille muille ihmisille tässä maailmassa.

28. Mennä ja lähestyä maailman ihmisiä [kerätä rahaa ja osallistua moniin ulkoisiin toimintoihin] sosiaalipalvelujen [*paropakara seva*] ja epäitsekkään toiminnan [*nishkamya karma*] nimissä ei ole sopivaa käyttäytymistä luopumisen [*sannyasan*] puhtauteen. Ilman tekijyyden tunnetta, tee mitä hyvänsä hyvää toimintaa sinulle tulee itsestään, joka pakolla kehottaa sinua toimimaan, saamalla sinut tuntemaan, että sinun on välttämätöntä tehdä niin ja sitten heti unohda se.
29. Hän, joka pysyy kuin kuolleena ihmisenä kaikissa maallisissa toimissaan nousematta 'minänä' missään olosuhteissa, yksin on kaikkein ylistetyin luopujien [*sannyasien*] keskuudessa; hän yksin on *jivanmukta* [valaistunut vaikka yhä kehossa]; hän yksin on todellinen ei-tekijä [koska hänellä ei ole tekijyyden tunnetta mitä hyvänsä tekoja hän näyttää olevan tekemässä]. Sen vuoksi, hän yksin on todellinen *karmajoogi* [henkilö, joka tekee tekoja ilman mitään itsekästä motivaatiota tai halua].
30. *Karmajoogan* [epäitsekkään palvelun] polku, jota harjoittavat kaikki muut paitsi sellainen *Jivanmukta* [katso edellistä säettä], poistaa vähitellen epäpuhtaudet mielestä ja se tulee pysähtymään suomalla näin mielen täydellisen puhtauden. Sen jälkeen kun on näin saavutettu mielen puhtaus, on asianmukaista, että henkilön tulisi luopua *karmajoogan* polusta ja hänen tulisi seurata joko antaumuksen [*bhaktin*] tai Itsetutkimuksen polkua ja saavuttaa siten Itsen egoton tila.
31. Hedelmä, joka saavutetaan epäitsekkäällä palvelulla [*karmajoogalla*], joka suo mielen puhtauden [*chitta-suddhin*], on vain tehdä ihmisestä kypsä ja sopiva seuraamaan antaumuksen [*bhaktin*] tai Itsetutkimuksen [*vicharan*] polkuja. Mutta ellei todellinen luopuja [*sannyasi*] ole jo sopiva seuraamaan kumpaakaan näistä poluista, tiedä, ettei hän saa luopumisen [*sannyasan*] todellista hedelmää, jota hän on yrittänyt.
32. Henkilön, joka on valinnut luopumisen [*sannyasan*] saavuttaakseen Jumalan, korkeimman todellisuuden, ei ole asianmukaista mennä ulospäin etsimään maallisia ihmisiä eikä kiipeilemään puhujakorokkeille luennoimaan. Sen sijaan, että kääntyy sisälle kohti Jumalaa ja vakiintuu Itsessä pysymiseen, jos luopuja [*sannyasi*] kääntyy kohti houkuttelevaa ja petollista maailmaa, kääntämällä mielensä luentojen antamisen tottumukseen, hän tulee tekemään suurta vahinkoa itselleen.
33. Sinä olet valinnut tämän luopumisen [*sannyasan*], et siksi, että antaisit hengellisiä ohjeita [*upadesaa*] tämän maailman ihmisille, vaan vain

saavuttaaksesi äärettömän Itsen ja pysyäksesi tiukasti Itsessä pysymisessä. Miksi unohdat tämän totuuden ja vaeltelet maailmassa pitäen luentoja?

34. Vain todellinen luopuja [*sannyasi*], joka ei koskaan hairahdu vakaan Itsessä pysymisen tilasta, on henkilö, joka virheettömästi opettaa todellista tietoa kaikille muille ihmisille. Sen sijaan, että kiipeää puhujakorokkeille luennoimaan suulla, jos ihminen kääntää mielen sisälle pois maailmasta ja pysyy Itsessä, silloin koko maailma, joka näyttää olevan olemassa ulkoisesti, herätetään todellisen tiedon tilaan.
35. Ilman luopumista [*sannyasaa*] vapautumisen saavuttamiseen ei ole pienintäkään mahdollisuutta; mutta luopuminen [*sannyasa*] tarkoittaa todella ainoastaan sisäistä luopumista [toisin sanoen, luopumista ensimmäisestä ajatuksesta 'Minä olen tämä keho'] eikä mistään muusta [toisin sanoen, se ei edellytä mitään perinteistä ulospäin näkyvää asua kuten okranväristä vaatetta ja ajeltua päätä]. Sen vuoksi, missä hyvänsä neljästä henkisen kehityksen [*asraman*] vaiheessa ihminen saattaa olla ulkoisessa esiintymisessään oman *prarabdhan* mukaisesti [katso huomautusta, joka seuraa säettä 115 edellä], tiedä, että tämän kehityksen [*asraman*] taso tai tila ei ole esteenä hänen saavuttaa vapautumista.
36. Aivan kuten vaimo tulee miehelle vain *prarabdhan* mukaisesti, joka on hänen menneissä elämässään tekemiensä karmojen hedelmä, samoin ulkonainen luopuminen [*sannyasa*] myös tulee hänelle vain *prarabdhan* mukaisesti. Jos ulkoinen *sannyasa* ei tule sinulle itsestään *prarabdhan* mukaisesti, älä omaa halua siihen; jos sinä pysyt vapaana kaikista haluista [jopa halusta elää *sannyasin* ulkoista elämää], se itsessään on todellista *sannyasaa*.
37. Tulla mieleltään kaikkia epäpuhtauksia vailla olevaksi on todellinen luopuminen [*sannyasa*]. Jos ihminen pysyy Itsen todellisessa tilassa, joka on vailla kaikkia ajatuksia, se itsessään on kaikki hyveelliset ja siveelliset käytökset [*dharmat*]. Jos hän saavuttaa tilan, jossa hän on vailla jopa halua tulla luopujaksi [*sannyasiksi*], se itsessään on luopumisen [*sannyasan*] todellinen saavuttaminen.
38. Vaikka ulkonaisesti elää *griasthan* [isäntä, joka elää perheensä kanssa] elämää, henkilö, joka on vailla ajattelun 'Minä olen *griastha*' vikaa, on parempi kuin *sannyasi*, joka ylpeänä ajattelee 'Minä olen *sannyasi*'. Tämän sanonnan armollisesti lausui Sri Ramana Bhagavan, korkein hyvän tekijä.

Huomautus: Sri Bhagavanin sanonta, johon tässä viitataan, tallennetaan kirjan Garland of Guru's Sayings säkeessä 840 seuraavalla

tavalla: "Tiedä, että sen sijaan, että ihminen ajattelee sydämessä 'Minä olen luopunut kaikesta', tila, jossa hän ei ajattele itsensä rajoittuvan kehon mittaan eikä ole sidottu perhe-elämän katalaan orjuuteen, on erinomaista luopumista. Kokemus 'Minä olen vain Minä' on todellista tietoa eli *brahma-jnanaa*. Jos yhdessä puhtaan tietoisuuden 'Minä olen' kanssa on yhtään liitettä lisänä, kuten 'Minä olen *sannyasi*', 'Minä olen *Siva*', 'Minä olen *Brahman*', 'Minä olen *grihasta*' tai 'Minä olen se ja se', se on tietämättömyyttä [*ajnania*]. Jos isäntä [*grihasta*] ei tunne 'Minä olen tämä keho, minä olen se ja se, minä olen perheellinen mies', hän on totuuden tuntija [*brahma-jnani*], joka kokee oman olemassaolonsa tietona 'Minä olen vain Minä. Mutta jos *sannyasi* ajattelee, 'Minä olen *sannyasi*', hän on vain tietämätön olento [*ajnani*], joka samaistaa itsensä kehoon ja muihin lisiin ja siksi hän yhä uppoaa orjuuteen." Siksi Sri Bhagavanilla oli tapana sanoa, että *grihasta*, joka ei tunne 'Minä olen *grihasta*' on todella parempi *sannyasi* kuin *sannyasi*, joka tuntee 'Minä olen *sannyasi*.'

39. Luopuja [*sannyasi*] on hän, joka on katkaissut kaikki kytkökset neljään kastiin [*varnaan*]. Sen vuoksi, kysellä *sannyasista*, 'Mihin kastiin hän syntyi? Onko hän alhaisen kastin *sudra sannyasi* vai korkean kastin *brahmana sannyasi*?' on vain katalan egon syntymää.
40. Kaikki kastien [*varnojen*] erot ja kehitystasot [*asramat*] liittyvät ainoastaan saastaiseen kehoon eivätkä Itseen, joka on Armon muoto. Tiedä, että niitä ihmisiä, jotka ovat luopuneet ja paenneet kiintymyksestään kehoon, saavuttamalla selkeän Itsetuntemuksen, eivät sido *varnan* ja *asraman* erot, jotka ovat *mayan* kahleita.

Päätössäe [Mudivurai]

41. Tiedä varmasti, että nämä Neljäkymmentä Säettä Luopumisesta [*Turavu Narpadu*] koostuvat vain ajatuksista, jotka on lopullisesti oivaltanut jumalallisessa sydämessään meidän Herramme ja *Jnana-Gurumme* Sri Ramana Bhagavan, joka on kaikkien niiden Viisaiden Hallitsija, jotka ovat saavuttaneet sisäisen luopumisen ja joka on Hiljaisuuden korkeimman voiman Ruumiillistuma.

SANASTO
[Sanskritin- ja Tamilinkieliset Sanat, joita Käytettiin Tässä Kirjassa]

A

abhimana – kiintymys
abhyasa – harjoitus
abhyasabala – harjoituksen voima
adharma – jumalattomuus
aham-vritti – 'Minä'-ajatus; Itsetietoisuuden heijastunut säde
ahankara – 'Minä'-tunne; ego-itse
ajata – luomattomuus, tyhjyyden tuntemus
ajnana – tietämättömyys
ajanai – tietämätön, joka ei ole oivaltanut Itseä
akhanda-Siva-swarupa – Jumalan jakaantumaton luonne
amalka – (karviainen)¹⁶
ananda – autuus; rakkaus
ananya jnana – avoin tieto, että tämä maailma ei ole muuta kuin omaa
 Itseämme nähtynä virheellisesti itsessämme omalla kuvittelullamme
anaya priya – ei-kaksinainen rakkaus
antahkaranat – neljä sisäistä toimielintä, nimittäin; mieli, äly, muisti ja
 ego
anya priya – kaksinainen rakkaus; halu kohti muita kohteita
apara-vidya – arkipäiväinen, hyödytön tieto
asakta – voimaton
asat – ei todellinen
ashtasiddit – kahdeksankertaiset okkulttiset voimat
asparsa-jooga – ykseyden tila liittymisen teolla
asrama – paikka, jossa erakot ja viisaat elävät
asti-bhakti-priya – valovoima-rakkaus
asubha vasanat – kelvottomat ja epäsuotuisat taipumukset
atmanubhavam – Itsekokemuksen tila
atma-parabhoga – Itsen korkein ilo
atma-swarupa – Itse
avali – sarjat
avaita vritti – kaksinainen toiminta
avidya-maya – meidän todellisen luonteemme paljastuminen

¹⁶ Alkuperäisessä tekstissä tästä puuttui koko käännös. Sana viittaa karviaismarjaan!

avichara – ei-tutkiskelu

B

bhagavad gunat – jumalalliset ominaisuudet eli loisto, urhoollisuus, kunnia, välinpitämättömyys

bhakti – antaumus

bhakti japa – Jumalan nimen toistamista rakkaudella

Brahma jnana – todellinen tieto 'Minä olen vain Minä'

Brahman – Korkein Olento; Absoluutti

brahmana sannyasi – alempi kasti

brahma-swatantra – oma täydellinen vapaus

C

chit – tietoisuus

chitta – muisti; mieli

chitta-suddhi – mielen puhtaus

D

dara-putra-dhana – halu vaimoon, poikaan ja varallisuuteen [sanskrit]

darsana – näkeminen; näky

dattapahara – varastaa takaisin sen, mitä on kerran antanut

deedeepa – valot

deshabhimani – kiintymys kehoon 'minänä'

dehatma-bhava – tunne 'Minä olen tämä keho'

dehatma-buddhi – 'Minä olen tämä keho'-tietoisuus

devat – taivaalliset olennot

dharma – oikeamielisyys (vanhurskaus)¹⁷

dhyana – mietiskely

dhyana-lakshana – huomion kohde

dhyana-laksya – huomion päämäärä

dosha – vaarallinen harmi

drishti – katse, näkeminen

dvandvat – vastakohtien parit; parit

¹⁷ Länsimaissa käytetään paljon sanaa 'vanhurskas'. Minusta se kuvaa hyvin myös 'oikeamielistä, oikeudenmukaista ja rehtiä'!

G

guru – hengellinen mestari
grishastha – isäntä

J

jada – eloton
jagat-maya – maailman illuusio
japa – pyhän sanan tai tavun tai Jumalan nimen toistaminen
jnana – tieto
jnana-gurunatan – Herra Ramana
jnana japa – toistaa henkisesti 'Minä–Minä'
jnanakasa – puhtaan olemisen tila
jnananubhuti – Itsetuntemus
jnanatma-vichara – Itsetutkimus
Jnani – Viisas; hän, joka oivalsi Itsen
jiva – yksilö; ego
jivan-mukta – hän, joka vapautuu vaikka elää
jivatma – yksilö

K

kaivalya – Vapautumisen tila
kalpana – kuvittelu; idea
kama – maallinen
kamandalu – vesiikannu
kamyā karmat – teot, jotka tehtiin hetkellisten halujen täyttämiseksi
karanat – mielen, puheen ja kehon taitavat toimet; syyt
karmat – toiminnat, työ, teot; toimintojen tulokset
Karma-jooga – toiminnan hengellinen polku
kashaya – okranvärinen vaate
kumbhaka – hengityksen pidätys
kumkuma – kirkkaanpunainen jauhe levitettyä otsalle
kutichara – askeetti

M

maha-pralaya – absoluuttinen tuhoaminen
Mahatma – Valaistunut henkilö
malam – saasta
mamakara – 'minun omani' (**Katso alaviitettä 14!**)
mana-kalpana – mielen luova mielikuvitus
manana – merkityksen miettiminen; kuullun ajatteleminen
mano-laya – mielen tilapäinen vajoamisen
mano-nasa – mielen tuhoutuminen
mano-vrittit – henkiset toiminnat
man-pen-pon – halut maahan, naiseen ja kultaan [tamil]
mantrat – Vedojen kosmisia äänimuotoja, joita käytettiin palvontaan ja rukoukseen; rituaalisia loitsuja; siemenkirjaimia mietiskeltäessä Herran muotoa.
math – uskonnollinen keskus tai laitos
mathadhipati – uskonnollisen järjestön tai luostarin johtaja
mauna – sisäinen hiljaisuus
maya – harha, nähdä Itse monena
mey-jnana – todellinen tieto
mukti – Vapautuminen; henkinen vapaus
mula-vasana – juuritaipumus samaistaa keho 'minäksi'

N

naman – tuhkan siveleminen otsalle
Nan Yar? – Kuka minä olen?
nishkamy karma – haluamaton toiminta; toiminta tehtynä ilman motiivia
nishtha – Itsessä pysyminen
nis-sanga – seurustelemattomuus

P

pakvi – kypsä henkinen etsijä
papa – synti
papa-malam – saastaiset synnit
parandhama – korkein asuinpaikka
para-vidya – korkein tiede; korkein opetus
Paripurna Brahman – ääretön todellisuus

parivrajaka sannyasi – vaelteleva uskonnollinen kerjäläinen
parivrajaka-brahma-swatantra – oma rajaton täydellinen vapaus
paropakara seva – sosiaalinen palvelu
porul-asai – halu aineelliseen omaisuuteen
pradakshina – pyhän henkilön tai paikan ympäri kulkeminen
pralaya – [maailman] hajoaminen
pramada – Itsessä pysymisen velttous
pranayama – hengityksen seuraamisen harjoitus; hengityksen sääntely
prarabdha – kohtalo
prarabdha karma – karma, joka on saanut aikaan tämän elämän
prasada – armo, ruoka, jne., joka on tarjottu Jumalalle ja sen jälkeen jaettu opetuslapsille
priya – rakkaus; ilo
puhazh – kunnia; kuuluisuus
puhazh-asai – halu saada ylistystä, kunniaa ja arvostusta
punya – ansio

R

raja – aktiivisuuden liikkeelle paneva voima
Raja jooga – joogan tärkein menetelmä
raja guna – oma hämmennys; sekoittaa oma olemassaolo-tietoisuutensa 'Minä olen tämä keho'-tunteeseen
Rama – Jumala
Ramanarpanam – se, mikä on tarjottu Sri Ramanalle
Ramaniyam – se, mikä on aina Ramanan luonnetta; se, mikä on aina autuaallista

S

sadhana – henkisen harjoituksen menetelmä
Sadguru – Ramana
Sadhut – he, jotka ovat oivaltaneet Itsen
Sahaja Jnani – hän, joka on oivaltanut itsensä pysyvästi
sanchita karmat – edellisissä syntymissä kertyneet karmat
sanga – seurustelu
sannyasa – luopumisen tila

sannyasi – askeetti; hän, joka kuuluu elämän neljänteen tilaan (vaiheeseen)
sannyasi-asrama – askeetti asumassa tietyssä paikassa; katso asrama
santasha – ilo
saranagati-tattva – itsensä luovuttamisen periaate
sat – koskaan tuhoutumaton olemassaolo
sat-chit-ananda – olemassaolo-tietoisuus-autuus
sat-chit-swarupa – olemassaolo-tietoisuus-todellinen luonne
sat-guna – Todellisuutena vakaasti pysymisen todellinen ominaisuus vailla hyviä ja huonoja taipumuksia
sat-purusha – henkilö, joka tuntee Todellisuuden ja pysyy Todellisuutena
sat-sanga – Todellisuuden kanssa seurustelu
sattva-gunat – ylevät ja puhtaat ominaisuudet
sattvic – puhtaus
sat-vasana – hyvät ominaisuudet
Siddhi – lopullisen vapautumisen tila
siddhit – ylikuonnolliset voimat; oivallus; saavuttaminen
Siva-sayujyu – Jumalan kanssa yhtä olemisen tila
sphurana-sakti – selkeän arvostelukyvyn voima
sraddha – usko
srutti – yksi ainoa perussävel
sudra sannyasi – alempi kasti
sukhatma-swarupa – autuas-Itse
swarupa-anubhava – Itsen kokemus
swarupa-dhyana – Itsessä pysyminen
swarupa japa – todellisen muodon toistaminen
swayam-prakasa-vastu – Itseloistava kokonaisuus

T

tamas – pimeys; kolmesta perusominaisuudesta tietämättömyyttä kuvataan mustana; voimattomuuden peruste
tamo-guna – oma lepääminen; unohtanut oman olemassaolo-tietoisuutensa 'Minä olen'
tanmui-idam – itseyspaikka
tapas – Itsessä pysymisen tila; ankaruus
tapasavit – yksinkertaisuudet
tat tvam asi – 'Sinä olet Se'

Tripiti – Itsetuntemuksen tila; neljäs tila, joka on valveen, unen ja syväunen tuolla puolen
turiya – neljäs tila

U

udasina – välinpitämättömyys maallisia tapahtumia kohtaan
upadesa – henkinen opetus
uravi-asai – halu rakkaisiin ihmissuhteisiin

V

vairagya – välinpitämättömyys; kiintymättömyys
varnat – kastit
vasanat – piilevät taipumukset tai vaikutelmat; mielen tottumukset
vesha – oma ulkoinen olemus
vibhuti – pyhä tuhka; Jumalan suuruus; yliluonnollinen voima
vichara – henkilö harjoittaa Itsetutkimusta
vidya-maya – meidän todellisen luontemme paljastuminen
visesha – erityinen; tietty
vishaya-vasanat – aistikohteet
viveka – terävä arvostelukyky
vrittit – ajatukset; mielen muunnokset

Y

jooga – liittäminen; järjestelmä keho-mielen puhdistamiseksi
joogi – hän, joka harjoittaa jooga.